

DHG KİTLELERLE BULUŞTU	9	POLİS 'GEREKEN'İ YAPIYOR	2	TUDEF'TEN ELEŞTİRİLERE YANIT	4
Mart 2009'da yapılacak olan yerel seçim çalışmalarına destek için Demokratik Gençlik Hareketi'nin merkezi çağrısıyla Dersim'e giden birçok faaliyetçi, Dersim Demokratik Halk Dayanışması'nın çalışmalarında yer aldı. 2 hafta süreyle çalışmalarda bulunan bazı faaliyetçiler, seçim çalışmaları ve edindikleri deneyimler üzerine değerlendirilmelerde bulundular.	GENÇLİK	'Çocuk da olsa gereken yapılınsın' diyen Başbakanın bu sözleri Kürt illerinde karşılığını buluyor. 'Terör örgütü üyesi' olduğu gerekçeyle son iki yılda 737 çocuk yargılandı. 'Düşünce suçu' işlediği gerekçesiyle 301'den yargılan 16 çocuktan 6'sı ise trajikomik şekilde ceza aldı.	GÜNCEL	Tunceli Demekleri Federasyonu (TUDEF), yazılı açıklama yaparak kendisine yönelik yapılan eleştirilere cevap verdi. TUDEF, 'TRT 6 oyununa alet olduğu' iddialarının haksız olduğuna dikkat çekerek, TRT 6'nın Kürt ulusuna yönelik yürütülen özel savaşın özel bir araç olduğunu, konuyla ilgilinin olmadığını kaydetti.	GÜNCEL

Demokrasi Devrimle Gelecek

Halk İçin Devrimci Demokrasi

15 Günlük Siyasi Gazete

Yıl: 7 • Sayı: 149 • 20-28 Şubat 2008 • Fiyatı: 1 TL

e-mail:devrimcidemokras@ttmail.com

R. TAYYİP ERDOĞAN

ŞİMON PERES

SUÇLULAR ATIŞMAYA DEVAM EDİYOR

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Davos'ta yapılan Dünya Ekonomik Forumu'nda İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres'e yönelik söylediği, "Siz öldürmeyi iyi bilirsiniz" sözlerine, psikolojik savaş uzmanı İsrail Kara Kuvvetleri Komutanı Tuğgeneral Avi Mizrahi'den yanıt geldi. Mizrahi, Erdoğan'a "aynaya bakması" gerektiğini hatırlatarak, Ermeni soykırımını, Kürtlere yönelik uygulamalar ve Kıbrıs konusunda Türk devletinin tavrına göndermelerde bulundu. Mizrahi, İsrail'i suçlayan Türk devletinin uzun yıllar önce Ermeniler'e dünyanın en büyük katliamlarından birini yaptığını ifade ederek, aynı politikanın bugün de Kürtler üzerinde sürdürüldüğünü söyledi. Mizrahi, Türk devletinin ayrıca on yıllardan beri Güney Kıbrıs'ta işgal ettiğini belirtti. General Mizrahi, Başbakan Erdoğan'ın İsrail'in BM'den çıkarılması yolundaki çağrısına dikkat çekerek, "Böyle bir durumda Türkiye de İsrail'in yanına eklenmelidir" diye konuştu.

İsrail ile Türk devlet yetkilileri arasındaki atışmanın Davos'tan sonraki seyrini bu şekilde iken, her iki tarafın da oldukça suçlu olduğu görülüyor. Davos'ta Erdoğan'ın çıkışı ile başlayan atışma, suçlu ozanların atışmasından öte bir yere varacak mı, bunu zaman gösterecek. Çünkü serde stratejik ortaklığın yanı sıra, her iki tarafın görmek istemediği birbirine benzer büyük günahları var.

Kriz yoksulluğun yanı sıra toplumsal yıkımları da beraberinde getiriyor

Krizin etkisi derinleşiyor

Krizin ekonomik ve toplumsal tahribatları derinleşiyor. İşsizlik had safhada. Yoksullar borç batağında, kadınlar daha da mağdur, miting yapmak yetersiz

Başta tarım ve sanayi olmak üzere tüm sektörlerde ciddi bir üretim düşüşü yaşanırken, krizi fırsata çevirmeye çalışan sermaye sahiplerinin kitlesel işten çıkarmaları devam ediyor. TÜİK'in yaptığı açıklamada kriz sürecinde 645 bin işçinin işten çıkarıldığı yer alırken, sendikaların açıklamasında bu rakam 900 bin civarında kaydediliyor. Krizin derinleştiğinin en önemli göstergelerinden birisi de yoksul halkın borç batağı içerisinde yaşaması. Merkez Bankası tarafından açıklanan kredi kartını ödememiş kişi sayısı ile ilgili 2008 rakamları, durumu çok iyi özetliyor. Rakamlara göre, 2008 yılında bir önceki yıla göre kredi kartı borcunu ödemeyenlerin oranı yüzde 253 oranında bir artış göz-

terdi. Diğer yandan emekçilerin krize karşı tepkisi devam ediyor. KESK, DİSK ve Türk-İş tarafından düzenlenen, devrimci-demokrat kurumların da destek verdiği, "Krizin bedelini ödemeyeceğiz" sloganı ile yapılan mitingde, on binlerce işçi ve emekçi alanlara indi. Kadıköy Meydanı'nda yapılan mitingde yapılan konuşmalarda, krizin faturasının işçi ve emekçilere çıkarıldığı belirtilerek, devletin yaşananlar karşısında bir şey yapmadığına vurgu yapıldı. Derinleşen krizin, emekçilerin ve emek örgütlerinin gündeminden uzak olduğu görüldü. Krize ve yaratıcılara karşı gösterilen tepki etkisiz ve sıradanlaşmış mitinglerle sınırlı kalırken, daha güçlü bir mücadele kendini dayatıyor.

Kriz kadın üzerindeki baskıyı katmerleştiriyor

Dünya genelinde yaşanan ekonomik kriz, işçi ve emekçiler üzerindeki sömürü cenderesini genişletirken, kadınlar üzerindeki baskı daha da katmerleşiyor. KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül, "Kriz ile birlikte yoksulluk arttıkça genel olarak artan gerilimden ve şiddetten en çok kadınlar etkilenecektir. Artan işsizlik, psikolojik problemleri, aile içi gerilimleri ve şiddeti arttıracaktır. Aynı zamanda işsizlik ve yoksulluk dünyanın pek çok yerinde olduğu gibi kadınları seks sektörünün hedef kitlesi haline getiriyor" dedi. 7'de

Ergenekon 'dalgası', dalgakırana çarpmaya başladı

Ergenekon soruşturması 'durgun' sulara doğru dönmeye başlarken, gözaltına alınan 'emekli muvazzaf' organeller tek tek serbest bırakılıyor. Soruşturma kapsamında emekli orgeneral Şener Eruygur, merdivenden düştükten sonra tahliye edilirken, emekli Orgeneral Hürşit Tolon da İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği 'makul' bir kararla Silivri Cezaevi'nden gantasını toplayıp çıktı. Soruşturma kapsamında 10'uncu dalga operasyonunda gözaltına alınan ve daha sonra tutuklanan eski Özel Harekat Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin'in, savcılığa verdiği çarpıcı ifadeler ortaya çıktı. Basına yansıyan bu ifadeler üzerine Genelkurmay Başkanlığı açıklama yapmak zorunda kaldı. Şahin, ifadesinde yakalanma-

ması durumunda "iç temizlik hareketi" yapacağını açıkladı. Bu görevin kendisine Genelkurmay Başkanlığı tarafından verildiğini belirten Şahin, "Türkiye'nin iç temizliğinden ve Kuzey Irak'tan sorumlu olacaktım. Bana 150-300 arasında polis ve asker seçmemi söylediler. Yakalanmasaydım, bir hafta sonra Ermenilerin lideri olan şahıslara operasyon yapılacaktı. Biz PKK'lilere Ermeni diyoruz" diye açıklamalarda bulundu. Şahin'in yapma-

ya hazırladığı şeyin ne olduğunu ise, 1996 yılında Şırnak'ın Güçlühöyük ilçesinde öldürüldükten sonra, yaklaşık 11 köylüye ilişkin gelişme açıklıyor gibi. 13 yıl önce gerçekleştirilen katliam PKK'nin üzerine atılmıştı, ama dönemin İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Adnan Ekmen'den çarpıcı bir açıklama geldi. Ekmen, 11 köylünün iddia edildiği gibi PKK'liler tarafından değil, askerler tarafından öldürüldüğünü itiraf etti. SAYFA 5

Sivilleri taramak suçtan sayılmıyor

Dersim'in Mazgirt ilçesinde iki köylüyü 2007 yılında tarayarak ağır yaralayan askerlerle ilgili açılan soruşturma takipsizlik ile sonuçlandı. Dersim'in Mazgirt ilçesi Koyunuşağı köyüne bağlı Gölek mezarında 3 Eylül 2007 tarihinde askerler tarafından açılan ateş sonucu, köylülerden Hıdır ve Seydali Taydaş ağır yaralanmıştı. Söz konusu olaya ilişkin yapılan suç duyurusu h a k -

turma yürüten Elazığ 8. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı, olayla ilgili "Kovuşturmaya yer olmadığı" kararı vererek, soruşturma hakkında takipsizlik kararı verdi. Köylülerin avukatı Banış Yıldırım ise, Askeri Savcılığın verdiği kararı "hukuk dışı" olarak değerlendirdi. Askeri Savcılığın verdiği karara, aileler adına itiraz başvurusunda bulunan Yıldırım, olaya karışan askerler hakkında kamu davası açılması gerektiği ve askerlerin "öldürmeye teşebbüs etmekten" yargılanmaları gerektiğini belirtiyor.

DDHD: 'İlkesiz ittifaklar halka kazandırmaz'

Yerel seçimlerde son anlara doğru gelinirken gerek düzen partileri gerekse de demokrasi güçleri son hamlelerini yapıyor. Düzen partileri, 'kaleleri' ele geçirmek için her türlü yola başvururken, demokrasi güçlerinin aylardır sürdürdükleri birlik tartışmaları olumsuz bir tablo sunuyor. Çarpık demokrasi bilinci, dar grup-parti çıkarları, ön koşullar öne sürme gibi anlayışlar nedeniyle başta yakalanan olumluluk her geçen gün zayıflıyor. Bunun birçok alanda örneği yaşanıyor. Bu genel tablo içerisinde Dersim özgünlüklerinden kaynaklı öne çıkan iller arasında. Konuyla ilgili açıklama yapan Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD), demokrasi güçlerinin olumsuz pratiklerinden, bu süreç içerisinde halkın çıkarlarının değil, grup-parti çıkarlarının savunulduğundan dolayı birlik zemininin yıprandığına dikkat çekerek, ilkesiz ittifakların ve çarpık demokrasi bilincinin halka kazandırmayacağını belirtti. Bu olumsuzluklara rağmen bazı yerlerde ortaklaşmaların olduğu ve ortak aday etrafında çalışıldığı görülmekte. Örneğin; İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Akın Birdal, Esenyurt Belediye Başkan Adayı Tuncer Bakırhan, çalışma içerisinde ortaya çıkan bütün hatalı yaklaşımlara rağmen ortak aday olarak belirlendi. SAYFA 15

Kafkasya'da taşlar yerinden oynuyor

ABD ile Rusya arasındaki emperyalist dalaş tırmanıyor. ABD'nin kuşatma hamlelerine karşılık veren Rusya, bir yandan Kırgızistan'a baskı uygulayarak ABD üssünü kapattırken, diğer yandan da NATO'ya alternatif askeri-ekonomik bir oluşumun ilk adımını attı. Rusya, Belarus (Beyaz Rusya), Kazakistan, Kırgızistan ve Tacikistan devlet başkanları Avrasya Ekonomik Topluluğu'nun (EVRAZES), Moskova'da yapılan özel oturumunda 'küresel ekonomik krizle mücadele' konusunda görüş alışverişinde bulunarak, EVRAZES çerçevesinde 10 milyar dolarlık "karşılıklı kurtarma" fonu oluşturulması kararını aldılar. SAYFA 10

ÖZGÜR DÜŞÜN DERGİSİNİN 45. SAYISI ÇIKTI

(SINIF TAURI) İsmail Uçar sf3 (GENÇ YORUM) Sinan Çakıroğlu sf9 (UFUK ÇİZGİSİ) Bakış Can sf13 (KONUK YAZAR) Deniz Yılmaz sf16

Devrimci Demokrasi'den

ABD'nin Genişletilmiş Ortadoğu Projesi kapsamında girdiği ve AKP ve ordunun da ittifak içerisinde yürüttüğü Ergenekon soruşturmasında yeni gelişmeler yaşanmaya devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde yaşanan şu gelişmeler, nispeten daha dingin bir havada gerçekleşti. Emekli üst düzey askerlerden Orgeneral Şener Eruygur, merdivenden düşerek yaralanmasının ardından GATA raporuyla tahliye edilirken, Orgeneral Hürşit Tolon da 29 sayfalık Ergenekon yapılanmasını içeren kitap fotokopisinin daha önce çeşitli basın kuruluşlarında haber yapıldığı, bu sebeple bilinen bu belgenin şüpheliyi suç örgütü üyesi yapacak nitelikte olmadığı kararıyla salıverildi.

Ergenekon operasyonunun diğer bir kilit ismi olan, aynı zamanda Susurluk davasından da hüküm giymiş İbrahim Şahin ise hala içeride. Hafıza kaybı gerekçesiyle tahliyesi istenen eski Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin, Genelkurmay tarafından 'iş temizlik' için kurmaya hazırlandığı katliam timi hakkında yaptığı açıklamalar-

dan mı olsa gerek hala içeride.

Ergenekon operasyonundaki diğer bir önemli tutuklu da Türk Metal Sendikası'nın 34 yıllık Genel Başkanı Mustafa Özbek oldu. 34 yıllık sendikacılık hayatında çok iyi çalıştığı(!) belli olan Özbek'in, 340 bin üyeli, 6 trilyonluk aylık geliri olan sendikası ile Ergenekon'un finansmanını sağladığı ve KKTC'de otel ve sosyal tesisler kurduğu iddia ediliyor. Ergenekon operasyonu ile devletin temizlendiği ve katliamcı devlet geneleğinin son bulunduğu, demokrasinin tesisine geçildiği yanlısına kapılanlar, bir hayal kırıklığı yaşamaktan kurtulamayacak.

ABD'de patlak veren ve tüm dünyayı etkisi altında alan kriz, ülkemizde de tüm yıkıcılığını hissettiriyor. Kriz, ülkemizdeki etkisini zamlar, işten çıkarmalar, ücretsiz izinlerle gösteriyor. Fabrikalarda haklarını aramak için sendikalaşan işçiler işten atılıyor. Uygulanan kotalarla köylüler üretim yapamaz hale geliyor.

Tabii ki krizin faturasını işçi ve emekçilere yüklemek isteyen egemenlerin tüm bu yaptıklarına karşı sesler de yükselmıyor değil. 15 Şubat'ta DISK, KESK ve Türk-İş tarafından organize edilen mitingde on binlerce kişi alanlar-

daydı. Kitleliliği bakımından önemli bir yerde duran mitingin, sınıfsal içeriği ise zayıf bir yerde durmaktaydı. Gerek mitinge en kitlese katılan Türk Metal Sendikası'nın, ergenekon operasyonunda tutuklanan genel başkanlarını önplana çıkarmaları ve bu yüzden yaşanan gerginlik sonrası miting alanını terk etmeleri, gerekse de sendika temsilcilerinin yaptıkları konuşmalarında tolumsal bir patlama yaşanmaması için hükümeti görevle çağırımları mitingin sınıfsal özünden uzaklaşmasına beraberinde getirdi. Ülkemiz devrimci ve komünist hareketinin bulunduğu konum da bu sonucu kuvvetlendirmektedir.

Kriz, Ergenekon operasyonu, eski JİTEM'cilerin açıklamaları ve devletin iyi çocuklarından Mehmet Ağar'ın yargı karşısında çıkarılması gündemi yoğun kılarken, Kuzey Kürdistan coğrafyasında yaşanan olaylar da gündeme eklendi. 15 Şubat'ta Abdullah Öcalan'ın ABD eliyle Türk devletine teslim edilmesi, her sene olduğu gibi bu sene de Türkiye/Kuzey Kürdistan'da eylemlerle protesto edildi. Çıkan olaylarda yine yüzlerce kişi gözaltına alındı, onlarca kişi yaralandı. Gözaltına alınanların çoğunluğunu ise çocuklar oluşturuyor. Çocuklar, TC'nin kutsal maddesi

301'den yargılanıyorlar.

Yeni demokrasi güçlerinin ise önerilerine koydukları görevlerden biri olan 'Söz, yetki, karar halka' sloganıyla başlatılan yerel seçim çalışmaları tüm hızıyla devam ediyor. Özellikle Dersim'de yoğunlaşan seçim çalışmalarında son olarak EMEP'in de ayrılmasıyla yola tek başına devam eden Dersim Demokratik Halk Dayanışması, AKP tarafından halka seçim aldatmacası olarak sunulan beyaz eşya dağıtımına karşı yaptığı eylemle ulusal basında da genişçe yer aldı. Demokrasi güçleriyle yaptığı görüşmelerde, benmerkezci davranışlarla karşılaşan DDHD, yola tek devam ediyor. Seçim sürecinin yaklaşmasıyla birlikte çalışmalarını hızlandıran DDHD, demokrasi güçlerine dayanışma çağrısı yapmıştı. DDHD'nin çağrısına cevap veren Demokratik Gençlik Hareketi ise tüm aktivistlerine yaptığı çağrıyla cevap oldu. Seçim çalışmalarına aktif bir katılım sergileyen DGH aktivistleri, bu süreçte aldığı deneyimlerle dinamik ve örgütlü gücünü artırarak yoluna devam ediyor.

Kürt illerinde 'çocuk da olsa gerekeni' yapıyorlar

2006-2007 yılında bin 588 çocuk Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandı. 6 çocuk düşünce suçundan 'ceza' aldı. Yüzlerce çocuk hapishanelerde tutuluyor.

'Namus' gerekçesiyle cinayet işleyenlerin, tecavüzçülerin, hırsızların serbest bırakıldığı ülkemizde, son iki yılda "terör örgütü üyesi" olduğu gerekçesiyle bin 588 çocuk yargılandı. 6 çocuk ise düşünce suçu işlediği gerekçesiyle 301. maddeden 'ceza' aldı. Bu rakamlar Adalet Bakanlığı verilerinden. Yargılanan çocukların bulunduğu yer ise, egemenlere göre ülkemizin doğusu. Yani ötekileştirilmiş ve bu açıdan her türlü haksızlığın ve yoksulluğun reva görüldüğü Kürt illerinde yaşayan halk.

2006 yılında Amed'de yaşanan serhıldanlarda bütün halk sokaklara dökülmüş, polis ve özel timlerle çatışmaya başlamıştı. Günlerce Filistin intifadalarını aratmayan görüntüler yaşanmıştı.

Davos zirvesinde İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Perez'e yaptığı çıkışın ardından, ülkeye bir kahraman edası ile dönem Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ise, Amed'de yaşanan olaylarda, "Çocuk da olsa, kadın da olsa güvenlik görevlerimiz gerekeni yapacaktır" diyerek, katliam talimatını vermişti. Bu talimatı alan kolluk kuvvetleri ise, Kürt illerinde 'gerekeni' yapmaya başladı!

Erdogan "çocuk da olsa gerekeni yapın" demişti

Davos zirvesinin ardından İsrail Kara Kuvvetleri Komutanı, Tayyip Erdoğan'a, "Erdogan aynaya baksın" diye yanıt verdi. Gelecek, gerek İsrail egemenleri için, gerekse Türk egemenleri için tarihe ayna tutacaktır mutlaka. Ama biz, sadece son 2 yılda Kürt illerinde çocuklara dönük yaşanan hak ihlallerine Adalet Bakanlığı'nın verileri üzerinden ayna tutalım.

DTP Grup Başkanvekili Selahattin Demirtaş'ın yazılı soru önergesine yanıt veren Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in açıklamaları, ülkemizde "terör örgütü üyesi" olduğu gerekçesiyle binlerce çocuğun yargılandığını gösteriyor.

16 çocuğu da 'düşünce suçundan' yargıladılar

Şahin'in verdiği bilgiye göre son iki yılda ülkemizde, Terörle Mücadele Yasası kapsamında toplam 4 bin 784 dava açıldı ve 11 bin 720 kişi yargılandı. Yargılananlardan 737'si çocuktu.

Aynı zaman diliminde 'suç işlemek amacıyla örgüt kurma, örgüt üyeliği ve örgüt propagandası'nı düzenleyen TCK'nın 220. maddesi kapsamında toplam 2 bin 469 dava açıldı. Bu davalarda, 422'si çocuk, toplam 17 bin 510 kişi yargılandı.

TCK'nın, 'Türklüğü aşağılama' suçunu düzenleyen 301. maddesi kapsamında da toplam 742 dava açıldı. Bu davalarda 16 çocuk düşünce

suçu işlediği gerekçesiyle yargılandı ve bu çocuklardan 6'sı ise trajikomik bir şekilde düşünce suçu işlediği gerekçesiyle ceza aldı. Yani işin özü, ülkemizde sadece 2006 ve 2007 yıllarında bin 588 çocuk, egemenlere göre "terör suçu" işledi ve yargılandı. Hala yüzlerce çocuk hapishanelerde tutuluyor ve yargılananlar ise binleri buluyor.

Çocuklara yönelik sert tavır bugün de sürüyor

2006-2007 döneminde Türk polisi ve yargısının çocuklara yönelik tavrının bilançosu bu şekilde iken, son günlerde PKK lideri Abdullah Öcalan'ın ülkeye getirilmesi protestolarında da çocuklara dönük tavır değişmedi. 15 Şubat eylemlerinde polisin bildik tutumu çok sayıda kişinin yaralanmasına neden oldu. Şırnak'ın İdil ilçesinde polis saldırısında 1 çocuk gözünü kaybetti. Eylemler sırasında 1 çocuk panzer tarafından ezilirken, eylemlerin yapıldığı Kürt illerinde polis sokaklarda çocuk avı gerçekleştirdi. Polisin yaptığı ilginç uygulamalardan biri ise, çocukların ellerinde taş izi araması oldu. Yani sokakta misket oynayan çocuğun eline toprak yapışmış ise, bu çocuklar eylemci olarak gözaltına alındı. Burjuva basında yer aldığı gibi 'polis amcalar' sokaklarda çocuklara şarkı söyleyip, şeker ve top dağıtmıyor. Bunlar göstermelik işler, polis aslı işini devam ettiriyor.

Tecavüz davalarında devlet ne kadar hassas

Bir de çocuk yaşı bir kız çocuğuna yönelik gerçekleştirilen tecavüz olayındaki yargılama sürecine bakalım ve T.C yargısının burada nasıl işlediğini görelim.

Adana'nın Merkez Seyhan ilçesine bağlı Sanıhamzalı köyünde, 2004'te 13 kişi B.O. adlı kız çocuğuna tecavüz ettiği gerekçesiyle gözaltına alındı. Tutuklanan 13 kişi, Adana 4'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde '15 yaşından küçük mağdureyi alıkoymak, irza tasaddide bulunmak ve irza geçmek' suçlarından beş ile 15 yıl arasında değişen hapis cezası istemiyle yargılanıyordu. Yapılan DNA testi sonunda, sanıklardan 25 yaşındaki Kasım Çağlayan'ın B.O'nun bebeğinin babası olduğu saptandı. Evli olan Çağlayan, B.O. ile evlenme sözü verince diğer tecavüz şüphelileriyle birlikte tahliye edildi.

Dava sürerken, B.O. 2006'da aniden ortadan kayboldu. Yaklaşık beş yıldır süren dava karara bağlandı. 16 Şubat'ta görülen duruşmada mahkeme heyeti, sanıklardan Ayvaz ve Menteş hakkında delil yeterliliğinden beraat kararını verdi. Diğer sanıklar hakkındaki 'cinsel istismar' davası şikayetten vazgeçildiği için düşürüldü. Bu 11 sanık da beraat etti. Kayıp olan B.O.'nun bulunması için de çalışmalar sürüyor. İşte ülkemizin manzarası: Bir yanda çocuklar ağır ceza mahkemelerinde yargılanırken, tecavüz zanlısı oldukları tespit edilen 13 kişi ise serbest bırakılıyor.

Özel Tim çıtayı yükseltti: Evler önce taranıyor sonra aranıyor

Hakkari'nin Çukurca ilçesinde iki ayrı eve baskın düzenleyen polis ve özel timler, arama yapacakları evleri taradıkları zehirleyerek arama yapılmıştır. Evlerdeki paralar dahi gasp edilmiştir."

Hakkari'nin Çukurca ilçesinde iki ayrı mahalleye polisler tarafından baskın yapıldı. Baskında yaşananlar ise, devletin Kürt illerindeki uygulamalarını özetler nitelikte. Arama yapılacak evler, önce sivil polis ve özel tim elemanları tarafından tarandı ve gaz bombası atıldı. Baskında 3 kişi gözaltına alınırken, ev sahiplerine ait paralara da polis ve özel timler tarafından el konulduğu ortaya çıktı.

Hakkari İl Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı sivil polisler ve özel tim elemanları, Çukurca'nın Yeşil Çeşme Mahallesi ile Narlı Mahallesi'ne 3 Şubat'ta baskın düzenledi. Yeşil Çeşme Mahallesi'nde Ergül Kaçmaz gözaltına alınırken, Narlı Mahallesi'nde ise Samet Erdem ve Şemsettin Erdem gözaltına alındı.

Söz konusu baskında dikkat çeken noktaya ise Erdem'e ait evin önce silahla taranması ve daha sonra evin içerisine gaz bombası atılması oldu. Atılan kurşunlardan Erdem ailesinin fertleri şans eseri kurtulurken, gazdan etkilenen aile bireyleri Çukurca İlçesi Sağlık Ocağı'nda bir süre tedavi gördü.

DTP Heyeti Çukurca'da incelemelerde bulundu

Olaya ilişkin Çukurca'da incelemelerde bulunan DTP heyeti adına DTP Hakkari Milletvekili Hamit Geylani açıklamalarda bulundu. Geylani şunları söyledi: "Hala olayın tahribatları sürüyor. Üç gün geçmesine rağmen bizler olay yerine giderken çok fazla etkilendik. Yaşanan vahşeti sözcük-

lerle ifade etmek mümkün değildir. Kundağıdaki bebekleri, yaşlı anneleri gazla zehirleyerek arama yapılmıştır. Evlerdeki paralar dahi gasp edilmiştir."

Çukurca kaymakamından ilginç yorum: Beni aşar
Kar maskeli özel timler tarafından rastgele tarandığı belirtilen evlerde inceleme yapan DTP heyetinin görüştüğü Çukurca Kaymakamı Abdullah Çiftçi, ilginç açıklamalarda bulundu. Yaşanan olayın kendisini aştığını belirten Çiftçi, DTP heyetine şu açıklamada bulundu: "Bu olay beni de aşan bir olaydır. Olayı yapanlar Hakkari'den gelen ekiptir. Bura'nın ekipleri değildir." İlçe kaymakamının açıklamalarına tepki gösteren Geylani ise, bir ilçenin kaymakamını aşan bir durum yaşanmasını, Susurluk gibi yapılanmaların varlığıyla açıkladı. Geylani, devletin açık olarak suç işlediğini de sözlerine ekledi. Öte yandan yapılan baskın sırasında, özel hareket timlerinin Salih Erdem ile Hüseyin Erdem'in evinde bulunan ve ailelerin şahsi parası olan 80 bin TL'ye de el koyduğu belirtiliyor.

Yaşanan kriz, sömürü sisteminin tarihsel sancısıdır

Sömürü sistemi yaşadığı tıkanıklığı aşma yönünde dünyaya biçim veriyor

Bugün için emperyalist-kapitalist sistem ciddi bir buhran yaşamaktadır. Krize dair sunulan tablolardan, siyasal anlamda yaşanan stratejik hamlelerden bunu görmek mümkün. Zira emperyalist sistem, bu açmazı aşmak için zaten 2000'lerden itibaren ivedilikle bir müdahale, bir biçimlendirme hatta bir 'düzeltme savaşları' pratiği sergileye gelmiştir. 2001'de ikiz kulelere yapılan saldırıyla birlikte dünyayı yeniden şekillendirme operasyonunun startı verilmişti. Afganistan, ardından Irak işgalleri, Balkanlarda ve Kafkaslardaki renkli devrimler esasında bu düzeltme savaşının istatistikleridir. Daha özele yani ülkemize dönersek; Ortadoğu Projesi çerçevesinde Türk devletine biçilen oyunculuk görevi, devrimci-komünist hareketin hapishaneler operasyonu ile tasfiye edilmesi, Kürt ulusal sorunundaki gelişmeler, Irak işgaliyle birlikte beliren yol haritası ve sarsıntı geçiren geleneksel politikalar, AKP'nin başa getirilmesiyle birlikte yeniden yapılandırmayı hızlandıracak, ekonomik-siyasal politikaların alelacele hayata geçirilmesi ve daha bir sepet dolusu olay ve olgu tam da emperyalist kapitalist sistemin kendisini yeniden yapılandırmasının ve dünyaya şekil vermenin tarihsel olgusuydu. Nitekim 2007 ile birlikte sömürü sisteminin yaşadığı kriz eşik noktasına varmıştır.

Ülke gündemini her türlü manipülasyonla, ideolojik bombardımanla meşgul eden Ergenekon operasyonu ve öncesinde yaşanan çatışmalı siyasal durum, emperyalist-kapitalist sistemin buhranını aşma, bunun için dünyadaki mevcut yapı-araçları şekillendirmeye ihtiyacının ta kendisidir. Bundan şu açık sonuç çıkarılır ki; Türk devleti bu ihtiyaç çerçevesinde reorganize edilmiştir/edilmektedir. Sivri uçlar, ihtiyaca cevap vermeyen eşantyonlar, kurumlar, değerler vb törpülenmektedir. Hakkını teslim etmek gerekir ki emperyalizmin bu müdahalesi çizdiği strateji başarı elde ediyor. Karşıtının zayıflığı gerçekliği hesaba kattığında irili ufaklı ne varsa, emperyalizmin denizine giden nehirlere akış gösteriyor.

Emperyalist-kapitalist sistem değil, ama ideolojik projesi çökmüştür

Emperyalizm yıllarca sermaye temelli bir dünya sistemini, ideolojisini yeganeleştirdi, teorileştirdi ve dünya halklarına dayattı. 'Yıkılmaz ve başka bir yolu yok' şeklinde bilinçler aşıladı. Tarihin, gerçekliğin bu olduğunu propaganda etti. Sınıfları ortadan kaldırdı, tarihi sonlandırdı. Dümeni medeniyetler münakaşasına doğru kıldı. Kimlik siyasetini, kimlik çatışmasını sınıf çatışmasının alternatifini olarak göstererek, soluk almayı sağladı. Her şeyi sermayenin bütünsleşmesine, 'özümlüşmesine' bağladı vb. Yaşadığı tarihsel sarsıntıyla birlikte artık gizlenemeyen bir açıklık ifşa oldu; emperyalist-kapitalist sistemin ideolojisinin serbest piyasaya dayalı bir proje olduğu ve bu projenin artık sorunsuz bir şekilde işlemeyeceği. İşte bu proje iflas etti. Sermaye, sermayenin sınırsızlığı, piyasa artık her sorunu çözmiyormuş. Financial Times Gazetesinin baş ekonomisti bu yalanı şöyle itiraf ediyordu: "14 Mart 2008 tarihini unutmayınız: Bu tarih bundan böyle küresel serbest piyasa kapitalizm düşünün öldüğü gün olarak anılacaktır."

Uzun süredir yaşanan ve foyası bugünlerde meydana çıkan, diğer yandan 7'den 70'e herkesin ağzına dolanan kriz basit anlamda bir finansal bozulma ya da istatistikî bir düşüş değildir. Bilakis yaşanmakta olan kriz emperyalist-kapitalist sistemin bütünlüklü bir açmazı, buhranıdır

Tarihin tekerrürü değil, tarihin yasaları

1880'lerin sınıf çelişkisi çatısının yüksekliğiyle birlikte yoğun baskılar, 1930'ların faşist baskıcı yönetimleri ve yarattığı karışıklık, 1970'lerdeki sınıfsal baskı, karşıtında dünya genelindeki ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelelerinin yükselmesi açıktır. Sömürü sisteminin yaşadığı sarsıntıyla birlikte bugün emperyalist saldırıların gün geçtikçe yoğunlaştığı gözle görülür. Emperyalizme bağımlı ülkelerin (ülkemiz en billur örneği) uşaklaşması daha da bir artıyor. Küresel bir çatışmaya basamak olacak yeni paylaşımların stratejileri geliştiriliyor, bu buhran-artık bir kural haline gelen ekonomik-sosyal yıkımların en üst seviyede devreye sokulmasıyla atlatılmak isteniyor. Ezilen halklara yönelik bu yıkım ve saldırılar önümüzdeki günlerde daha da yoğunlaşacak. Emperyalizme göbekten bağımlı bizimki gibi ülkelerde uşak iktidarların yönetimi gün geçtikçe baskıcı oluyor, faşizmi derinleştiriyor. Emperyalizmin söz söyleme yetkisi artıyor. Ülke-mizin yanı sıra sömürge konumu derinleşerek daha bir perçinleniyor. Bu süreçte dünya genelinde baskıcı, faşizan yönetimlerin boy göstermesi ihtimalden öte bir gerçeklik zemini taşıyor. Yoğun sömürü ve baskı politikalarına, toplumsal çürümeye bakıldığında bunu pekâlâ öngörmek mümkün. Ezilenlerin, devrimci-komünistlerin bu gerçeklik ve öngörü doğrultusunda konumlanması, politika icra etmesi ve hazırlanması bir gereklilik değil, bir zorunluluktur.

Kriz zaten var, etkisini göstererek açığa çıkıyor

Hakim sınıfların 'kriz bizi etkilemez, sağlam bir politika izliyoruz, elimizde sıcak para var, IMF ile tedbir al-

yoruz' söylemleri külliyen yalandır. Krizi sıradanlaştırmak için söylenen bu yalanlar, bir yönüyle krizi fırsata çevirmenin dayanakları yapıyor. Krizi yaratan da, fırsata çeviren de büyük sermaye sahipleri olduğu için kriz lafları manipülasyondan başka bir anlam ifade etmez. Bugün için emperyalist merkezlerde sermaye hareketi sıkıntısı var. Finansal sektör ile reel (üretim dayalı sektör) sektör arasında ciddi bir uzaklaşma var. Bu merkezlerde gelir dağılımı eşitsizliği ve tabakalaşmanın keskinleşmesi dikkat çekicidir. Hal böyle iken, Türk hakim sınıflarının yalanının aksine ülkemizi krizin vurmadığı ne kadar gerçekçi?

Bugüne aşama aşama gelinmiştir

Son günlerde yaşanan işsizlik, sektörel daralma, cari açık vb birkaç ay öncesinde başlayan krizle birlikte olmamıştır. Uzun yıllara dayanmakta olup özellikle 2000'li yılların başından itibaren ivedilikle bugüne erişmiştir. AKP ile birlikte 2003'ten itibaren ekonomide görece bir hareketlilik yakalanması bahsedildiği üzere uygulanan serbest piyasa sisteminin ya da AKP'nin başarılı ekonomi politikalarından gelmemiştir. Zira dönem dünya çapında sermaye-piyasa hareketliliği ve gevşemesi dönemidir. Sermaye, kendisine bağımlı ülkelere sermaye aktırmıştır. Bu akışın 'sıcaklığı' kof bir genişleme yarattı. Özelleştirmelerden gelen para bunu ifade ediyor. Neo-liberal yıkım politikalarının hızla hayata geçirilmesiyle beraber hakları gasp edilmiş, işsiz ve örgütsüz bırakılmış emekçilerin yoğun ve kaba bir sömürü cenderesi yaşanmıştır. Nitekim krizle birlikte yaşanan daralma ve sermaye kesintisiyle ülke dumura uğradı. Bu arada emperyalistlerin istediği politikalar da yaşamsallaşmıştır.

Ekonomik ve toplumsal tahribatlar derinleşiyor

Krizin yıkıcı etkileri emekçi halkların yaşamında yarattığı tahribatın derinliği salt ekonomiyle sınırlı değil, toplumsal çürümeye, 'değerler yitimi' boy gösteriyor. Krizle birlikte gözle görülür en büyük etki üretim sektörlerinde yaşanan ciddi düşüşlerdir. Bu düşüşler komprador büyük sermayedarları değil, tam da orta ve küçük sermayeyi dağıtmıştır. Bu tasfiye kompradorlaşmayı sağlamıştır. Yani küçük ve orta ölçekli işletmeler büyük işletmelerin yemi olmuştur. Krizin ülkeye vurup-vurmadığı tartışılırken 2008'in ilk 6 ayında kapanan işletme sayısı bir önceki yıla göre yüzde 48 oranında arttı. Tarım ve hayvancılık 2006'da yüzde 1.3 büyürken akabinde yüzde 7.3'lük bir küçülme yaşandı. Daha da vahimi tarımsal alanın gün be gün çözülmesinin hızlanması ve bu çözümleyle birlikte kentlere işsizler ordusunun eklenmesidir, istihdamsızlığın daha da artmasıdır. Görece genişleme döneminde söylenildiğinin aksine istihdam yaratılamamış, bugün işsizliğin büyük bir hızla yayılmasıyla istihdam sorunu en büyük sorun olarak duruyor. Daha geçtiğimiz günlerde Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) krizle birlikte 645 bin işçinin işten çıkarıldığını açıkladı. Sendikaların yaptığı araştırmada ise bu sayının 900 bini aştığı kaydediliyor. Krizle birlikte emekçi kesimlere yönelik hak gaspları yoğunlaştı/yoğunlaşacak. Geçtiğimiz günlerde devletin IMF ile sağladığı anlaşma krizin inkar edilemediğini de gösteriyor. Sıkışan hakim sınıflar efendilerine aman dilemek zorunda kaldı. Anlaşmaya göre ise vergilerin artırılması, kamu harcamalarının azaltılması, emekli maaşlarından yüzde 8 oranında gelir vergisi alınması, faiz dışı fazla-

nın daha yüksek oranda ayrılması vaat ediliyor. 25 milyar dolar yardım karşılığında imzalanan bu anlaşmanın, emperyalistlerin istekleri doğrultusunda hazırlanmış ekonomi politikaları reçetesinin uygulanmasını dayatacağı aşikâr.

Emperyalist saldırılara karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz

Krizi yaratanlar, krizi fırsata çevirerek çarklarını döndürmenin peşindeler. Kriz edebiyatı üzerinden emekçilere yönelik her türlü saldırı yoğunlaşıyor. İpleri eline alan sömürü sistemi karşısında ne yazık ki güçlü bir karşı koyuş söz konusu değil. Devrimci-komünist hareketin zayıflığı bu saldırılara rahatlık sağlıyor. Emek cephesinin maruz kaldığı kriz saldırısı ne yazık ki kendi gündemlerinden oldukça uzaktır. Diğer yandan ülkede emperyalistlerle eliyle yaratan siyasal tablo bu gündemi silikleştirmektedir. Bunun en somut örneği 15 Şubat İstanbul mitinginde görülmüştür.

Sıradanlaşmış, içi boşaltılmış ve "Krizin faturasını ödemeyeceğiz" temennisiyle sınırlı mitingler; değerlendirmeye tabi tutulmalıdır. 15 Şubat mitinginin "1 Mayıs'ta görüşürüz" dileğiyle sonlandırılması son derece düşündürücü olup, aslında gerçekliğin telaffuzudur. Dünyayı özdele de ülkemizi kasıp kavuran kriz, esasında emperyalist saldırı karşısında geniş emekçi kesimleri bir araya getirecek, demokratik haklar mücadelesini ön plana çıkaracak bir ortak güç, alternatif bir program söz konusu değildir. Onca demokratik-devrimci güç mevcudiyetinde bir araya geliş, ortak çıkarlar etrafında mücadele hattı oluşturma yok. Bu güçler içerisinde krizin ciddi anlamda önemsendiği, yeterince tartışıldığı, neden ve nereye sorulunun sorulduğu ve bu doğrultuda bir mücadele stratejisi geliştirildiği söylenemez. Devrimcilerin komünistlerin bu süreçte oldukça atıl, etkisiz olduğu hiçbir şekilde reddedilemez. İçti boşalmış sistemle hatta krizle barışık yaşamayı neredeyse kabullenmiş sendikaların, emek örgütlerinin mücadelesi ise krize karşı koymak adı altında aslında onunla barışık olmak ve krizin atlatılmasını dilemek oluyor. Emekçi kesimlerin saldırı karşısındaki tepkisi reformist, uzlaşmacı ve tortulaşmış sendikal anlayışların dizginlemeye hareketine maruz kalmaktadır. Saldırıları, yıkımları karşısında emekçiler kendiliğinden fabrika işgal ediyor, işyerleri önünde direnişe geçiyor ve bunun karşısında emek örgütleri, demokratik kitle kurumları, devrimciler ve komünistler bihaberse, herhangi bir şey yapamıyorsa, gezinti mitinglerle kendisini hoş seda ediyorsa, "1 Mayıs'ta görüşmek dileğiyle" diyorsa, durum vahim demektir. Bu anlayış terk edilmek zorundadır.

Tüm bunlara rağmen emperyalist kapitalist sistemin kendini yenileme saldırıları ezilen halklara niyetinden bağımsız, olanaklar sunuyor. Faşist baskıları, saldırıları, direnişlerin ve savaşların paralelinde sert ve keskin bir sınıf mücadelesi süreci bizi beklemektedir. Bu bir ihtimal değil, gerçekliğin çizdiği yoldur. Süreç doğru-bilimsel temeller üzerinden okunmalı, buna uygun mücadele strateji ve politikaları geliştirilmeli ve ona göre konum alınmalıdır. 'Krizin faturasının ödenmeyeceğinden' daha fazla bir hedefle, sömürü sistemini hedefleyerek, ezilen halkların kurtuluş mücadelesi bayrağı yükseltmeli, saatler yapılabilecek her şeye göre ayarlanmalıdır.

SINIF TAVRI

İsmail UÇAR

Görülen o ki önümüzdeki bir kaç ay yoğun olarak yerel seçim çalışması, tartışma, yarışma ve değerlendirmelerine sahne olacak. Genel veya yerel, seçim süreçlerinin genel anlamda bir yoğunlaşma süreci olduğundan kaynaklı bir anlamda sürecin öne çıkan gündeminin yerel seçimler olması doğal görülsede kabul etmek gerek ki yerel seçimlere mahiyetinden fazla önem verilmektedir. Ancak bunun belli başlı nedenlerinin olduğunu da görmek gerekir. Kısaca bunları özetlemek gerekirse, sistem açısından hükümet partisi mevcut yerini daha fazla güçlendirmeye çalışmakta, diğerleri ise hem kendi aralarında hem de hükümet partisi olan AKP ile bir yarışa tutuşarak genel anlamda oy yüzdelerini yükseltmek özel olarak rant kapısı olarak gördükleri belediyelerde daha fazla yer kapmak için bütün güçlerini kullanmaktalar.

'Demokrasi güçleri' olarak tanımlanan devrimci, demokratik kesimler ise aslında olağan faaliyetleri içerisinde değişik nedenlerden kaynaklı kitlelerle bir türlü hedefledikleri gibi bir ilişki kuramamaları deyim yerindeyse bu süreçte telifi etmeye çalışarak birçok gündemi veya başarmak istedikleri görevleri bu sürecin içerisinde ele almaya kalkışmaktadırlar. Örneğin, geniş kesimlere ulaşmak, örgütlenmek, propaganda yapmak, güçlü olunan yerlerde somut kazanımlar elde etmek, elde olan mevzileri ise korumaya çalışmak. vb gibi. İşte kısaca özetlediğimiz nedenler genel anlamda 'seçim dönemleri kitlelerin siyasete ilgisinin arttığı dönemlerdir' kabulüyle de birleşince hakim sınıfların ve muhalif kesimlerin bu süreçteki yoğunlaşmaları objektif bir durum olarak öne çıkmaktadır.

Söylemin sınırlarını aş(ama)lamak

Yerel seçim süreci bittikten sonra muhtemelen her kesim kendi

Doğru ve yanlış ayrıştırılarak sonuç alınamaz

cephesinden durumun bütünlüklü bir analizini yaparak birtakım sonuçlar çıkartacaktır. Ancak daha sürecin başında ve halen de olumlu ve olumsuzluklarıyla öne çıkan diğer bir konu ise demokrasi güçlerinin birliği meselesidir. Bu konuyu istisnasız demokrasi güçlerinin tümü önemli buldukları söylemlerine karşın ne yazık ki söylem ve onlarca kurumun imza attığı yazılı metinlerin sınırlarını aşan pratikleştirilmiş bir birliklilik sağlanabilmiş değildir. Büyük çaba ve tartışmalar sonucu kapsayıcılığı "batı illeriyle" sınırlı da olsa 24 kurum tarafından "Biz de Vanz Platformu" oluşturularak yerel seçim sürecine ortak müdahale edileceğinin kararı alınmış olmasına ve bu konuda basın toplantısıyla yakalanan bu anlayış birliği kamuoyuna ilan edilmiş olmasına karşın daha bu metnin altına atılan imzaların mürekkebi kurumadan birçok çevre gurupsal tasarruflar içerisine girerek alal acele 'benim adayım' dayatmasıyla bu platform içerisinde ve yerelerde olumsuz tartışmaların tarafı-sebebi olarak platformun zayıflamasına, aradan geçen günler içerisinde ise imzacılardan bazılarının çekilmesine neden olunmuştur. Dolayısıyla bu süreçte de merkezi olarak demokrasi güçlerinin ortaklaşması, birliği dar grupçu kaygı ve dayatmalardan kaynaklı sağlanabilmiş değildir. Hatta bu dar grupçu anlayış ve kendini dayatan pratikler "AKP tehlikesi" icadiyla meşrulaştırılmakta, 'canım; anlayış birliğinin, programın, ilkelerin, demokrasinin, halk kitlelerinin zamanı değil' denilerek, bu yanlış anlayış ve kendini dayatan çevrelerin desteklenmesi sanki bir görev veya hak misali önümüze çıkartılarak 'sizin doğrularınızın, ilkelerinizin önemi yok' denircesine icat edilen "AKP tehlikesine" karşı yanlış anlayış ve dar grup çıkarlarını her şeyin üstünde görenleri "destekleyin" telkinleriyle bizden yanlışın peşine takılmamız beklenmektedir.

Yanlış ve doğru ayırtılmalıdır

Yeni demokrasi güçleri olarak demokratik-halkçı yerel yönetimler anlayışıyla demokrasi güçlerinin birliği zemininde halk kitlelerinin

katılmılgınlığı öngören sürece ilişkin yaklaşımımız paralelinde daha ilk günlerde kendileriyle bu süreci tartıştığımız ve yaklaşımımızı doğrulayarak olumlu bulan dostlarımızın bugünkü tutumları anlaşılır değildir. Eğer dün doğru bulunan anlayışımızda bir gerileme, kırılma olduğu görülüyorsa bunun eleştirisi tarafımıza yapılmalıdır. Ancak dün doğru değerlendirilerek olumlanan ve bu yaklaşımın programını kolektif bir şekilde birlikte hazırladığımız dostlarımız bugün hangi kaygılarla doğru ve yanlış ayrımı yapmadan, ayrılığa neden olan anlayış ve çizgileri görmeden kitlelerin kafalarının karışmasına neden olan açıklamalar yapmaktadırlar anlaşılır değildir. Dersim kökenli dostlarımızın niyetlerinin demokrasi güçlerinin parçalı durumunu birleştirmeye dönük olduğunu biliyoruz. Zira, iş adamı politikacı, araştırmacı-politikacı vb ünvanlı bir dizi imzacının yukarıda değindiğimiz doğru ve yanlış ayrımı yapmadan parçalı durulmasına neden olan yanlış anlayışların eleştirisini dahi yapmadan "sorumluluk" adına soyut bir 'birleşin' çağrısı yapmaları fazla bir anlam ifade etmemektedir. Dolayısıyla bu dostlarımız genel veya Dersim özgüünde demokrasi güçlerinin birliğini istiyorlarsa biz de dahil birliğin, ortak hareket etmenin önünde engel teşkil eden anlayış ve çizgilerin sahiplerini eleştirmelidirler. Kitlelere doğru ve yanlışın adreslerini dostça, teşhir ve karalama tutumuna düşmeden göstermeli ve doğrunun yanında tavrı almaldırlar. Ancak bu şekilde verilen çaba somut bir olguya dönüşerek birlik zeminini güçlendirir ve yanlışta ısrar edenlerin zeminini zayıflatır.

Yeri gelmişken şunu da söylemeden geçmeyelim: Hiç kimse 'AKP tehlikesi' tesbitleri yaparak doğru anlayış ve çizgilerin üzerinde baskılanma yaratma kitleler içerisinde bu doğru çizgileri yanlış çizgilerle ayırtılarak tartışırma görevi üstlenmemelidir. Doğru tutum, 'aydın' tavrı, demokratiklik ve tutarlılık doğru ile yanlış bir torbaya koyarak deyim yerindeyse köy meydanında bırakmanın karşılığı olamaz. Kimdir bu birleşmeyenler? Birlikteliğin önündeki engeller nelerdir? Bunlar kimin hangi politikalarından kaynaklanı-

yor? Bütün bunlara esas kaynaklık eden yanlış çizgi veya çizgiler, bunların sahipleri kimlerdir? Bunlar cevaplandırılmadan bunların eleştirisi yapılmadan yapılan çağrılar en iyimser değerlendirmeye iyi niyetli girişim olarak değerlendirilebilir. Ancak iyi niyet sorunu çözmez, çözmüyor. Eğer böyle değerlendirilerek olumsuz o zaman bugün ortaklaşmanın önünde engel olan bütün yanlış politikaların sahiplerini 'kötü niyetliler' olarak değerlendirmemiz gerekirdi. Oysa ki biz biliyoruz ki mesele bir niyetler sorunu değil tamamen yanlış çizgi ve bu çizginin neden olduğu çarpık demokrasi anlayışının doğal sonucudur. Bunlar yok sayılarak birtakım 'tehlike'lere dikkat çekip 'birleşin', 'birleşsinler' çağrılarının fazla bir kuvveti olmayacaktır. Kaldı ki öne çıkartılan "AKP tehlikesi" bir "tehlike"nin ötesinde temsilciliğini yaptığı sınıf itibarıyla stratejik düşman konumundadır.

Her süreç ve görev devrimci savaşın hizmetinde ele alınmalıdır

Yeni demokrasi güçleri stratejik düşmanlara karşı hangi alan ve parçada olursa olsun en genel anlamıyla halk kitlelerinin çıkarlarını, onların devrimci, demokratik talep ve görüşlerinin ele alındığı bir anlayış zeminini üzerinden yükseltmeyen ilkesiz birlik ve ittifaklarla sonuç alınamayacağına bilincindedirler. Dün olduğu gibi "tehlike"leri savuşturmanın, düşman karşısında başarılar kazanmanın yolunun ilkel birlik ve ittifaklardan geçtiğini, dolayısıyla bu süreçte de eksikliklerine karşın yeni demokrasi güçlerinin esas olarak böylesi bir çaba içerisinde olduğunu görmüşleri gerekir. Yeni demokrasi güçleri ister ittifaklar zemininde olsun ister olmasın başarı kazanmanın yolunun kitlelerle ve onların temsilcileriyle birlikte bu süreci devrimci savaşın hizmetinde teminde ele alacaktır. Bunun bütün görev ve sorumluluklarıyla hareket ederek güçlendireceği yegane zemin bizzattı devrimci savaş zemininin kendisi olacaktır. Bu zeminin güçlenmesine hizmet etmeyen 'gelişme', 'kazanım' veya 'kazanılacak yerel yönetim' bizim açımızdan başarı olarak kabul edilemez.

AYDINLARDAN BEŞİKÇİ'YE DESTEK

Son zamanlarda Kürt ulusal hareketinden araştırmacı-yazar İsmail Beşikçi'ye yönelik yapılan küçük düşürücü ithamlar ve tehditler, aydınların tepkisini çekti. Kürt hareketinin lideri Abdullah Öcalan'ı eleştiren Beşikçi için yapılan, "Kürtlerin Ziya Gökalp'i", "takke düştü, kel göründü", "giderek çizmeyi aşılıyor" şeklinde küçük düşürücü itham ve tehditler www.hpg-online.com sitesinde yayımlandı. Tehdit ve küçük düşürücü ithamların hedefine oturtulan Beşikçi'ye destek veren aydınlar, 'sosyalist kamuoyuna' yönelik kaleme aldıkları bildiride, "Entellektüelin misyonu her koşulda doğruyu söylemektir" dedi. Bildiriyi Fikret Başkaya, Emrah Cilasun, İzzettin Önder, Ragıp Zarakolu, Erdoğan Aydın, Sibel Özbudun, Temel Demirel gibi aydınlar im-

zalarken, HPG sitesinden bu sahiplenmeye cevap niteliğinde yayımlanan yazılarda bu kez Fikret Başkaya'nın ismi öne çıkarılarak, aynı tarz, bildiriyi imzalayan tüm kişilere karşı sürdürüldü. Söz konusu yazılardan bazı sözler: "Anti Apo kampanyası bütün tırışıklıyı kasıp kavurmakta", "yaptığımız erzak depolarını bulan ayılar gibi de bu konuya doyumusz bir şekilde yaklaşmaktalar", "Sayın Başkaya ve dostları: Yıllardır kanayan bir yara olan bu sorunun çözümü için konuşmaktan başka ne yaptınız? Konuştukları-nız da bu halkın özgürlüğüne ne kadar hizmet etti?"

Aydınlardan İsmail Beşikçi'ye destek

HPG'nin sitesinde Adil Kurtay ve Kasım Engin imzasıyla yazılan yazıları eleştiren aydınların bildirisinde, söz konusu si-

'Entellektüel, herkes sustuğunda konuşabiliyorsa entellektüeldir'

te yazarları tarafından İsmail Beşikçi'ye ağır hakaretler yapıldığı, utanç verici, aşağılayıcı ifadeler kullanıldığı, bundan da öte, "ancak hoca'nın yaklaşımları giderek çizmeyi aşılıyor" şeklinde tehditler yer aldığı ifade ediliyor.

Beşikçi'ye destek veren açıklamada şu ifadelere yer verildi: "Beşikçi'nin Kürt sorununa ilgisiz PKK ile başlamış da değildir. Onun Kürt sorununa ilgisi, entellektüel dürüstlüğü ve bilim namusunun, adalet, eşitlik ve özgürlük bilincinin bir gereği ve tezahürüdür. Zira entellektüel genel kabul görmüş 'doğrular'ı sorguluyorsa, yalanı ve ikiyeüzlülüğü teşhir ediyorsa, konuşmayan/konuşamayan adına konuşabiliyorsa, söylenmeyi/söylenemeyeni söyleyebiliyorsa, velhasıl herkesin sustuğu yerde ve zamanda konuşabiliyorsa entellektüeldir. Bu yüzden Julien Benda: 'Entellektüelin misyonu, dünyanın efendisi haline gelmiş haksız ve yanlış karşısında cümle âlem diz çökerken bile, ayakta kalıp, ona insanlık bilinciyle karşı çıkmaktır' derken, İsmail Beşikçi ve onun gibileri kastediyor". Bildiride Beşikçi'ye yönelik yapılan tehditler hakkında ise şunlar ifade edildi: "Şimdilerde Kürt halkı adına Beşikçi'yi tehdit edenlerin de karşı eleştiri yapacak güçleri yok ki, onu tehdit etme yoluna gidiyorlar... Unutulmasın ki, eleştiriye tahammülsüzlüğün başladığı yerde, özgürlük, eşitlik, demokrasi gibi kavramların artık bir kıymet-i harbiyesi ve inandırıcılığı kalmamıştır..."

'PKK eleştiri kurumunu yaşama geçirmeli'

İsmail Beşikçi'nin kendisine yönelik eleştirilere cevabı: Öcalan çok konuşan bir liderdir. Kanımca bu kadar çok konuşması gerekli değildir. Bunu, "Öcalan susturulsun" şeklinde yorumlamak yanlıştır. PKK lideri bunu kendiliğinden idrak etmelidir. Çünkü Abdullah Öcalan, herhangi bir cezaevindeki 300 kişiden biri değildir. Veya herhangi bir koğuştaki 30 kişiden, 40 kişiden biri değildir. Tek başına bir cezaevinde tutulmaktadır ve devletin çok yoğun, çok sıkı denetimi altındadır. Böylesine ağır bir denetim altında ne konuşabilirsiniz? Ancak devletin istediği gibi, devletin istediği şekilde konuşabilirsiniz. Başka bir olasılık var mı?

Öte yandan Öcalan, kendi tutumuna ve düşüncesine yapılan eleştirileri hazmetmek durumundadır. Örneğin, Öcalan şunu söyleyebilmelidir: Beşikçi'nin düşüncelerine katılmıyorum. Ama Beşikçi özgürce konuşabilirdi, yazabilirdi... Bu kadarı elbette yeterli değildir. Böyle dedikten sonra, karşı olduğunu söylediği düşünceleri, o düşüncelerden, yazılardan alıntılar yaparak eleştirebilmelidir. Eleştiriler üzerine sadece tepki göstermek anlamlı, doğru bir tutum değildir.

Öcalan, konuşmalarında, demokrasi kavramını çok kullanmaktadır. Özgür eleştiri kurulumlaşmadan demokrasi kurulamaz. Öcalan, PKK'lilerin kendisini eleştirememesinden de kuşku duymalıdır. PKK'liler, Öcalan'ı eleştiremiyor ama, şu veya bu şekilde PKK'den ayrılan bazı kişiler, çok sert kavramlarla Öcalan'ı eleştirmeye, suçlamaya başlıyorlar. Bu da sağlıklı bir tutum değildir. O halde, PKK içinde eleştiri kurumunu yaşama geçirmek kaçınılmaz olmalıdır.

Kürt ulusal hareketi Beşikçi'yi neden eleştiriyor

İsmail Beşikçi'nin milliyetçi olmakla itham edilip, "Kürtler'in Ziya Gökalp'i" şeklinde nitelendirilmek istenmesine, aşağıda nispeten geniş yer verdiğimiz fikirleri dayanak gösterilmektedir. Ziya Gökalp, Türk devletinin inşası sürecinde önce İttihat ve Terakki hareketinin, daha sonra da Kemalizm'in, kurulacak olan Türk devleti için sarıldıkları Türk-İslam sentezinin teorisyeniydi. Mustafa Kemal'in Amed milletvekili olarak seçtiği Ziya Gökalp için sarfettiği şu sözler anlamlıdır: "Benim, etimin ve kemigimin babası Ali Rıza Efendi, duygularının babası Namık Kemal, düşüncelerimin babası Ziya Gökalp'tir".

Sözü burada Beşikçi'ye devrediyoruz:

'Öcalan aslında devleti eleştirmiyor'

Abdullah Öcalan, 17 Eylül 2008 tarihli avukat görüşmesinde, "Ben özgür bireyim, devlet kurumuna karşıyım, çünkü devlet bir baskı aracıdır" diyor. "Benim devlet kurmakla işim yok" diyor.

Teorik olarak devletin egemen sınıfın baskı aracı olmasıyla, devletin, her gün, her an somut olarak yaşanan baskısı arasında fark vardır. Bu konunun irdelenmesi gerekir.

Teorik olarak, devlet baskı aracıdır diyerek devlet kurumuna karşı çıkmak başka şeydir, somut olarak, insanlara, kitlelere her an baskı yapan, baskıyı tırmıdıran, insanları, kitleleri korkutmaya, yıldırmaya çalışan devlete, içinde yaşadığımız devlete, bu devletin baskılarına karşı olmak başkadır.

Abdullah Öcalan ise, devlet kurumuna karşı olduğunu sık sık dile getiriyor ama, somut devlete, Kürtlere her gün, her an baskı yapan devlete karşı olduğunu dair bir sözü yok. 24 Ekim 2008 tarihli görüşme notlarında, Öcalan, "Ben savunmalarında Cumhuriyet ve Türkiye aleyhinde bir şey söylemedim" diyor. Aslında sistematik baskılardan dolayı devlete eleştirilmesi gerekmez mi?

'Kürt milliyetçiliği ile Türk milliyetçiliği aynılaştırılmaz'

Abdullah Öcalan, 24 Ekim 2008 tarihli avukat görüşmesinde, milliyetçiliğe karşı olduğunu da vurguluyor. "Ben her türlü milliyetçiliğe karşıyım. Türk, Kürt, Arap, Fars, Alman milliyetçiliği fark etmez. Hepsine karşıyım, her türlü milliyetçiliği lanetliyorum" diyor.

Kürtlerin, Türk, Arap, Fars, Alman milliyetçiliği ile Kürt milliyetçiliğini aynı kefeye koymaları bana çok şaşırtıcı gelmektedir. Kürtler için Türk milliyetçiliği, elbette olumsuzdur. Çünkü, dilyle, kültürüyle Kürtleri tarihten silmek istiyor, Kürtlerin kökünü kazımak istiyor. Kürtler için Arap milliyetçiliği elbette kötüdür. Çünkü, soykırma varan operasyonlarla Kürtleri yok etmek istiyor. Kürtlerin bu saldırgan milliyetçiliklere, ırkçılıklara karşı kendini koruması, diline, kültürüne sahip çıkması neden kötü olsun? Hatta, bu saldırgan milliyetçiliklere, ırkçılıklara karşı direnme, kendi köküne yönelme gerekli değil midir? Kürt milliyetçiliği bundan başka nedir? Kürt milliyetçiliği ile, Kürt yurtseverliği kanımca aynı şeydir.

TUDEF'ten eleştirilere yanıt

Son günlerde günlük gazetesinde ve Kürt ulusal hareketinin çizgisindeki haber ajanslarında, Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF)'na yönelik yapılan yakışsız eleştirilere, TUDEF'ten cevap verildi. TUDEF'in, hükümetin TRT 6 oyununa alet olduğu iddiasıyla Kürt ulusal hareketinin kurumları tarafından yapılan eleştirilerde, 'siyasal korucu', 'sahtekar', 'hain', 'provokator', 'hadlerini aşmışlar' şeklinde küçük düşürücü ifadeler kullanılmıştı.

'Yorumlar üzücü, polemik yapmak istemiyoruz'

TUDEF, bir süredir Kürt ulusal hareketinin kurumlarından Dersim'i Yeniden İnşa Cemiyeti temsilcisi Haydar Işık, Özgür Demokratik Alevi Hareketi temsilcisi Ergin Doğru ve yine günlük gazetesi yazarı Esra Çiftçi tarafından sürdürülen 'eleştirilere' verdiği cevapta, kesinlikle hükümetten Zazaca yayın yapması talebinde bulunmadığını ve TRT 6'ya övmediğini kaydederek, "Son günlerde çeşitli basın kuruluşlarında ve internet ortamında federasyonumuza yönelik çeşitli spekülasyonlar ve haberler ve makaleler yer almaktadır. Bu basın kuruluşlarının ve internet sayfalarının konunun muhatabı olan Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF) ile hiçbir temas kurmadan, bir saldırı fursatı başlatmış olmaları üzüntüyle karşıladığımızı belirtmek istiyoruz" dedi.

Polemik içerisine girmek istemediğini ifade eden TUDEF, "Bir şeyin altını net bir şekilde çizmek istiyoruz. Avrupa Dersim Dernekleri Federasyonu (FDG)'nın içinde bulunduğu girişimin (Zazaca dilinde televizyon kanalı talebi) TUDEF'le uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. FDG Ocak ayında yaptığı kongrede bu konuyu gündeme getirmiştir ve kongre kararı çıkarmıştır. TUDEF'ten de imza olması talep edilmiştir. FDG kongresine TUDEF Başkanı da katılmıştır ve kongrede yaptığı konuşmada böyle bir projede kesinlikle yer almayacağımızı açık bir dille ifade etmiştir. Gerekli görülürse kongre tutanakları incelenebilir. Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF)'nun bu girişimde isminin geçmesi Avrupa FDG'nin sorumsuzca davran-

masından kaynaklanmaktadır. Kendi iç çalışmalarında hazırladıkları bir metne federasyonumuzun da imzasını kullanarak internet üzerinden gezdirmişlerdir. Açıkta ilan ediyoruz. Tunceli Dernekleri Federasyonu'nun söz konusu çalışmayla bir ilgisi bulunmamaktadır" diyerek, TUDEF'i eleştirenlerin yaptıkları eleştiriyi düzeltmeleri gerektiğini kaydetti.

TUDEF, Dersim kimliğini iyi özümsemiş bir kurumdur

Dersim'i Yeniden İnşa Cemiyeti'nin yönetim kurulu üyesi Haydar Işık tarafından yapılan eleştirilerde TUDEF'in ismi kastedilerek yapılan, "hiç hakkı olmadığı halde Dersim adını kullanan Dersim Dernekleri Federasyonu (FDG) ve devletin Tunceli adını kullanan Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF)" eleştirisi(!), TUDEF'in açıklamasında şöyle yanıt buldu: "Haydar Işık, makalesinde TUDEF'e Tunceli ismini bir kenara atmasını öneriyor. Sevgili Haydar Işık, için rahat olsun, TUDEF bu ismi şimdilik temsilen kullanıyor. TUDEF, Dersim kimliğini iyi özümsemiş bir kuruluştur. TUDEF'e bağlı dernekler kongrelerinde isim olarak Dersim ismini kullanmaya başladılar bile. Bu hukuksal süreç tamamlandığında TUDEF de resmen Dersim ismini kullanacaktır."

TRT 6 psikolojik savaşın özel aracı

TUDEF, TRT 6'ya ilişkin yaklaşımını ise, daha önce yaptığı bir basın açıklamasında yer verdiği şu ifadeler ile tekrarladi: "TRT 6 bir oyundur, daha anlaşılır bir deyimle Kürt ulusuna karşı yürütülen özel savaşın çok daha özel bir aracıdır. Kürtçe ile cıalanmış, Kürt kültürü ile sızanmış, kendini yitiren, kendi özlerine ters düşen, kendilerini inkâr eden ve kendilerini dolar karşılığında pazara süren birkaç Kürdün kullanacağı bir araçtır. Bu araç Kürtlere, Kürt kültürüne, Kürt sanatına ve Kürt diline karşı kullanılacak özel savaşın bir Truva atı rolünü de oynayacaktır. Bu kanalı özel ve psikolojik savaşın çok özel bir aracı olduğunun bilinmesi gerekmektedir".

Eleştiriler çarpık demokrasi bilincinin ürünü

Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF) ile ilgili bir yanlışın hareket noktası kabul edilerek geliştirilen eleştiriler, aslında maksadını da aşmış, genel bir çerçeveye çıkmaktadır. Öyle ki, TUDEF komünist bir hareketmiş gibi eleştiriliyor, bunun da ötesinde, TUDEF, Kaypakaya geleneğinden gelen bizim gibi sınıf hareketleriyle ilişkilendirilerek, aslında eleştirilerin hedefine bu dostlarımızın ısrarla 'Türk solu' diye itham ettikleri bizler oturtuluyoruz. İbrahim Kaypakaya'nın -onu Türkiye/Kuzey Kürdistan komünist hareketi için bir çığır kabul ediyoruz- fikirleri canlılığını korumaktadır, Kürt ulusal hareketi için yaptığı tahlil ve çözüm önerileri de öyle. Onun, yani bizim bu soruna yaklaşımımız, burjuva çözümünden yana değil, proleter çözümde ısrardır. Bu ise, 'etnik kimliğe suçmuş gibi yaklaşmak' değildir.

Esra Çiftçi'ye yanıt

Daha önce Munzur Kültür ve Doğa Festivali'ne ilişkin yazdığı bir yazı nedeniyle kendisine yönelik eleştirimizi yayınladığımız Günlük gazetesi yazarı Esra Çiftçi, eleştiri konusu yaptığımız anlayışını daha da derinleştirerek sürdürüyor. Munzur Festivali'nin gidişatı hakkındaki kaygılarını aktarıırken, Dersim Belediyesi ve TUDEF'in birlikte organize ettiği festival için, "marjinal çevrelerin dışarı olmak için at koştuğu sahipsiz sahaya benziyor" diyen Çiftçi, bu eleştiriyi belediye dışındaki tüm kurumlara (TUDEF ve DHF gibi) yöneltiyordu. "Kapsayıcılık adına" bu kurumlara birlikte hareket etmeyi yanlış buluyordu Esra Çiftçi. Oysa, eleştirdiği DTP'li belediye, bu kurumlara hareket ederken zaten çok gönüllü davranmıyor ve sürekli sorun çıkartıyordu. Çiftçi'nin aslında tam olarak istediği, Munzur Festivali'nin diğer Kürt illerinde yapılanlar gibi, "Kürt kimliğine uygun" yapılması. Eleştirdiği "marjinal" kurumların, festivali bu içerikten uzaklaştırdığı fikrinde sayın Çiftçi.

Esra Çiftçi bu kez fırsatı bir yanlışdan elde ediyor ve aynı anlayışla eleştirmeyi sürdürüyor. TRT 6'dan Zazaca yayın için talepte bulunduğu yanlışına kapılarak, gazetecilik sorumluluğu gereği teyit etme gereği bile duymadan eleştiriye girişiyor ve TUDEF için, "kağıt üstünde adı büyük, kendi küçük olan federasyonlar kurarak Dersim-Kürt halkı adına talepte bulunamazsınız" diyor. TUDEF'i, kendisini Ankara'nın kollarna bırakmakla eleştiren Çiftçi, TUDEF'in amacını da açıklıyor: "Dersimlilerin Kürt olmadığını kanıtlamaya çalışmak"(!). Böyle iddialı eleştiriler yapmak için fazlasıyla aceleli davranıyor sayın Çiftçi.

Aynı zamanda Demokratik Özgür Kadın Hareketi'nin de bir üyesi olan Çiftçi'nin TUDEF gibi cinsiyet kimliği taşımayan bir kuruma hitaben kullandığı, erkek egemen bir bakış açısını yansıtan şu cümlesi ise hayli düşündürücü: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle bir talepte bulunamazsınız". Savaşın devam ettiğini söyleyerek, nelerin yapıp yapılamayacağını belirleyen Esra Çiftçi, acaba Kürt ulusal hareketinin kurumlarının devlete adım attırmak için yürüttüğü 'anadilde eğitim istiyoruz' kampanyası hakkında ne düşünüyor: "Şaka değil **'BEYLER'**... Savaşın devam ettiği, acının, göz yaşının yaşandığı bir yerde siz Dersimliler adına böyle

Ergenekon dalgakıranının kucağında

Ergenekon davası 'durgun' sulara doğru dümen kırarken, gözaltına alınan 'emekli muvazzaf' orgeneller tek tek serbest bırakıldı.

Emperyalizmin, dünya ölçeğindeki yeni düzenleme hareketi doğrultusunda ül-kemizde estirdiği Ergenekon rüzgarı, kontrollü bir şekilde dinmeye terk edilmiş görünüyor. Diğer yandan bu operasyon dahilinde ortaya çıkarılan bazı katliamlar, darbe girişimleri ve bunlara ilerde dahil olabilecek olaylar, ülkeyi yeni sürece göre biçimlendirme planı çerçevesinde tutularak, devleti güçlendirmenin bir aracı olarak kullanılmak üzere tarihin tozlu raflarından indirilmektedir, indirilecektir.

Devlet, Ergenekondaki isimleri serbest bırakıyor

Ergenekon operasyonunun genişlemesi ile birlikte 'Ergenekon Terör Örgütü'nün üst düzey isimleri olmakla suçlanan Hürşit Tolon, Şener Eruygur gibi isimler devlet tarafından birer birer salıveriliyor.

Orgeneral Şener Eruygur merdivenden düşerek yaralanmasının ardından GATA raporuyla tahliye edilirken, Orgeneral Hürşit Tolon da 6 Şubat tarihinde İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin, 29 sayfalık Ergenekon yapılanmasını içeren kitap fotokopisinin daha önce çe-

şitli basın kuruluşlarında haber yapıldığını, kamuca bilinen bu belgenin süpheli suç örgütü üyesi yapacak nitelikte olmadığını, telefon görüşmelerinin de örgütle bağıni gösterecek unsur içermediğini, ayrıca örgütün gerçekleştirdiği iddia edilen eylemlerle şüphelinin bir bağının kurulamadığını belirtterek, Hürşit Tolon'un tahliye edilmesine karar verdi.

Bu ani gelişme ile ilgili açıklama yapan Ergenekon davası müdahil avukatlarından Özkan Yücel "Bu itirazlar sürekli reddedilmişti. Son başvuruda dosyada bir değişiklik olmadığı halde bu başvuru kabul edildi. Acaba dışardan bir müdahale mi var? Bu tahliyelerin başbakan ile Genelkurmay Başkanı'nın yapmış olduğu görüşmeden sonra yoğunlaşmış olması bu konudaki soru işaretlerimizi artırıyor." demesi bir bakıma doğru.

Tolon'la berbabab Ergenekon davasının 53. duruşmasında, tutuklu sanıklardan Sami Hoştan, Serhan Bolluk ve Abdülmutallip Tonçer'in tahliyesine de karar verildi. Duruşmada Hoştan'ın davayı izlemeye gelen kızına "Bak kızım göreceksin, kısa sürede 20-25 kişi serbest bırakılacak" demesi, durumun kısa özet-i gibi.

Sıradaki yolcu Şahin

Serbest bırakılması düşünülen diğer ki-

şi ise İbrahim Şahin. Şahin, Genelkurmay bünyesinde 'iç temizlik' için kurulan katliam timini açıklamasının ardından, askerden gelen sert tepkilerden sonra bir anda söylediklerini geri çekti ve şimdi ise, tahliye olmasını sağlayacak 'hafıza kaybı' için heyet önüne çıkacak. Bilindiği üzere susurluk davasında 6 yıl hapis cezasına çarptırılan Şahin, geçirdiği trafik kazası sonrası bilincini yitirdiği gerekçesiyle affedilmişti. Aftan önce Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nden Şahin'e, 'travmaya bağlı yakın ve uzak hafıza kaybı ve çok ileri derecede iştih kaybı' teşhisi konmuştu. 6 doktorun imzasıyla "Hastanın hastalıkları kalıcıdır. Düzelme göstermez" görüşü de yer almıştı. Şahin kendisini kurtaran "Hafızasını kaybetmiştir. Düzelme görülemez" raporunu yenilemek amacıyla başvurusunu yenilemek için girişimlerde bulunmaya başladı. Aynı şekilde bu kervana Levent Ersöz'de katılacak gibi gözüküyor. Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklanan ve rahatsızlığı nedeniyle Haydarpasa GATA'da tedavi altına alınan emekli Tuğgeneral Ersöz'ün avukatı Ali Rıza Dizdar, müvekkilinin yarım kalan ifadesinin tamamlanması istemiyle savcılığa dilekçe verdi. Dizdar, soruşturmayı yürüten cumhuriyet savcılarına sunduğu dilekçede, "Müvekkilim ciddi bir şekilde tedavi, takip ve cerrahi müdahale edilmesi kaydıyla hastanededir. Müvekkili-

min ifadesi tamamlanmamış olup neyle suçlandığımızı bilemiyoruz. Hastalıkları nedeniyle ifade veremez duruma gelmeden doktor kontrolünde ifadesinin CMK'nın 169. maddesine göre alınmasını istiyorum" ifadelerini kullanarak, tahliye recetesi istedi.

Ergenekon son perdeye doğru

Ülkeyi biçimlendirme planı içerisinde ele alınan ve değişen dengeler içerisinde emekliye ayrılanlar, emekliye çıkarılanlar; Ergenekon operasyonu neticesinde sindirildikten sonra sırayla serbest bırakılıyor. Elbette ki bu sürecin tüm tortu ve suçlamalarının üzerine yıkılacağı bazı asker-sivil kurbanlar olacaktır. Fakat görünen o ki, bu durum temsili bir hal alacaktır. Aqlan kuyular, sanık sandalyesine oturtulan katliamlarda görev almış muvazzaf subaylar ve yine sınırlar dahilinde ilişkileri açığa çıkartılan devletin gizli hücreleri ise devletin "derinliğinin" temizlendiği yanlışlamasına önemli ölçüde hizmet etmiş görünüyor.

Ne var ki; Ergenekon operasyonu çerçevesinde devletin temizlendiği ve katliamcı devlet geneleğinin son bulduğu, demokrasinin tesisine geçildiği yanlışlamasına kapılanlar, yüreklerinde bir hayal kırıklığı ile devlet gerçekliği ile buluşacaklar.

Şahin: Yakalanmasaydım bir hafta sonra operasyon başlıyordu

Eski Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin, Genelkurmay'ın talimatıyla kurmaya hazırlandığını iddia ettiği S-1 (Sefir) adlı katliam timinin, "Türkiye'nin iç temizliğinden ve Kuzey Irak'tan" sorumlu olduğunu söyledi. Biriminde 150-300 asker ve polis olacağını öne süren Şahin, "Yakalanmasaydım bir hafta sonra Ermenilerin lideri olan şahıslara operasyon yapılacaktı. Biz PKK'lilere Ermeni diyoruz" dedi. Şahin'in, 'temizlemeye' hazırlandığı 'unsurlar' ise şöyle: "Özür Diliyorum" kampanyasına imza koyan 300 kişi ve Demokratik Toplum Partisi (DTP) içindeki 580 Ermeni, Süryani ve Yahudi... İlker Başbuğ'un da bundan haberinin olduğunu açıklayan Şahin, 12 Ocak'ta kendisi için Genelkurmay'da bir tören yapılacağını da söyledi.

'İç temizlikten sorumluyuz'

Şahin, Ergenekon kapsamında savcıya verdiği ifadelerine göre, Genelkurmay'ın bilgisi dahilinde 'katliam timi' kuracaktı. Şahin, Ergenekon kapsamında tutuklanan Tokat Reşadiye Bölük Komutanı Taylan Özgür Kırmızı'ya, 11 Aralık'ta gönderdiği cep telefonu mesajında, "Bütün Türkiye'den sorumluyuz" demiş, bundan bir ay önce de "Türkiye'nin iç temizliğinden sorumluyuz" demişti. Savcı Öz, bu sözlerle neyi kastettiğini sorunca Şahin, "Türkiye'nin iç temizliği derken Kuzey Irak, iç ve ve dış olarak söyledim" dedi.

İbrahim Şahin, 'iç temizliğe' ilişkin bilgiler de verdi. Savcılık dosyasına giren Kayseri Hava İndirme Tugayı'nda memur olarak çalışan ve Ergenekon kapsamında tutuklanan Fatma Cengiz'e 24 Kasım 2008'de çektiği cep telefonu mesajında, "Ben Ermenilere karşı kurulan örgütün ilk başkanayım" demişti. Savcı Öz, bu örgütü sordu. Şahin'in yanıtı şöyle: "PKK'lılara karşı ciddi bir operasyon planlıyorduk. Yakalanmasaydım bir hafta sonra Ermenilerin lideri olan şahıslara operasyon yapılacaktı. Biz PKK'lılara Ermeni diyoruz."

TSK'nın üst düzeyi haberdardı

'İç temizlik yapacak' birimi TSK'nın en üstünden gelen talimatla kurduğunu açıklayan Şahin, Ergenekon kapsamında tutuklanmadan önce kıranıldığı savcılıkta, Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un bilgisi dahilinde ve Genelkurmay İletişim Daire Başkanı Tuğgeneral Metin Gürak'ın talimatıyla 150-300 arası asker ve polisten oluşacak S-1 adlı (katliam timi) oluşturmak üzere çalıştığını belirtti.

'Ekibi, üst düzey askerler istedi'

Metin Gürak'ın bir ay önce kendisini Genelkurmay'a çağırıldığını iddia eden Şahin, şöyle dedi: "Terörle mücadelede yeni ekip kurulduğunu, ekibin başına benim geçirilebileceğimi, konuyla alakalı ekip hazırlamamı istediler. Ben de Ankara'ya gittim. Eskiden tanıdığım terörle mücadele etmiş insanların listesini yaptım, evimden çıkan S-1 başlıklı listeyi ben yaptım. 150-300 kişilik liste yaptım. Bu konunun Cumhurbaşkanı ve İçişleri Bakanını Beşir Atalay'ın imzasından çıktığı söylendi. Bu kişilerle ekibin resmi bir çalışma yaptığını bilerek görüştüm."

'Genelkurmay'da hazırlık yapıldı'

Şahin, Gürak'la düzenli görüşme halinde olduğunu belirterek, "Gürak'la Genelkurmay'da görüştüm. Ben buraya alınana kadar sürekli Gürak paşayla görüşüyordum, yaptığım çalışmalar onlara anlatıyordum, onlar da bana 'Şunu hazırla, bunu hazırla' diyorlardı. Ben bu listeleri bunların talimatlarına uygun olarak hazırladım" dedi.

Bu devletin bir bildiği var!

Katliamlar devletin yetkili

ağızları tarafından itiraf ediliyor

1996 yılında Şırnak'ın Güçlönokak ilçesinde 11 köylünün vahşice öldürüldüğü katliama ilişkin çarpıcı bir itiraf yapıldı. Dönemin devlet bakanlarından Adnan Ekmen, 13 yıl sonra katliamın askerler tarafından yapıldığını itiraf etti. Ekmen'in bakanlığı döneminde, yaptıkları açıklamalardan dolayı, Genelkurmay'ın direktifiyle, yargılanan insan hakları savunucuları ise, yeniden suç duyurusunda bulundular.

11 köylü önce kurşunlanmış, sonra yakılmıştı

90'lı yıllarda sivilere dönük saldırılar artmış ve Şırnak'ın Güçlönokak ilçesi, Taşkonak ile Koçyurdu köyleri arasında 11 köylü, araçları durdurularak kurşunlanmış ve araçla birlikte yakılmışlardı. Genelkurmay Başkanlığı olayın PKK tarafından gerçekleştirildiğini söylüyordu, PKK ise, olayla bağlantısı olmadığını açıklamıştı.

Olayı araştıranlar yargılandı

Olay sonrasında var olan şaibeleri açığa çıkarmak için sivil toplum kuruluşu temsilcisi, avukat ve insan hakları savunucularından oluşan bir heyet, Güçlönokak'a giderek incelemelerde bulundu. Yapılan araştırma sonucunda, katliamın PKK değil, kontrgerilla tarafından gerçekleştirildiğine ilişkin bulgulara ulaşıldı. Ancak olayın üstün-

den 13 yıl geçmiş olmasına rağmen katliamla ilgili tek bir kişi yargı önüne çıkarılmazken, konunun aydınlatılmasını isteyen heyet içerisinde bulunan sendikacı Münir Ceylan, Avukat Ercan Kanar, tiyatro oyuncusu Şanar Yurdatapan, Prof. Dr. Ali Nesin ve konuyu kitabında işleyen gazeteci Celal Başlangıç, Genelkurmay'ın isteği üzerine yargılandılar.

Devletin yetkili ağızından

gelen itiraf

Katliama ilişkin en çarpıcı itiraf ise 13 yıl sonra, dönemin İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Adnan Ekmen'den geldi. Ekmen, bir gazeteye yaptığı açıklamada katliamın, Genelkurmay'ın iddia ettiği gibi PKK tarafından değil, askerlerce gerçekleştirildiğini itiraf etti. Ekmen'in itiraflarının ardından insan hakları savunucuları yeniden harekete geçti. Katliamın gerçek sorumlularını ortaya çıkarmak için o dönem incelemelerde bulunan Av. Ercan Kanar, sendikacı Münir Ceylan, Düşünce Suçuna Karşı Girişim aktivisti Şanar Yurdatapan, gazeteciler Celal Başlangıç ve Hakan Tahmaz, Güçlönokak katliamının sorumluları hakkında yeniden suç duyurusunda bulundu. İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na yapılan suç duyurusunda, katliamda sorumluluğu olanların "Nitelikli kasten öldürme", "Görevi kötüye kullanma", "Kamu görevlisinin suçu bildirmemesi", "Suç delillerini yok etme, gizleme veya değiştirme" suçlarından yargılanması talep edildi.

37 yıllık sendikacı, 34 yıllık Türk Metal Sendikası Başkanı Özbek'in lokomotif tamiriyle başladığı serveni, kendisini milyonlarca liralık servete götürdü. Şimdi ise imparatorluğunu sağlayanlarla ters düştüğü için hapiste.

Ergenekon 'örgütünün' finansörü olduğu iddiasıyla gözaltına alınan Türk-İşe bağlı Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Mustafa Özbek'in büyük mal varlığı ve hakkındaki iddialar gündemi sarsıyor. Özbek, 21 ülke, 85 sendika ve 21 milyon üyesi bulunan federasyonun muazzam gücünün başkanlığını yapıyor. İş hayatına Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Kırıkkale Bölge Müdürlüğü Cer Atölyesi'nde 'lokomotif ve diesel tamircisi' olarak başlayan Özbek, 1971 yılında sendikaya adım attıktan sonra bü-

yük servete uzanan kapıları aralamış oluyor. Ulusalci, milliyetçi ve ırkçı lokomotif tamircisi, bir dönem Kırıkkale MHP'nin başkanlığını da yaptıktan sonra 1975 yılında sendika genel başkanlığına yükseliyor. Bu tarihten sonra da Mustafa Özbek'in bugüne ulaşan servüeni başlıyor. Özbek, siyasi olarak bir süre MHP'li, 'Tansu Çilleri', 'Mehmet Ağar' ve son dönemde ise 'ulusalcı' olarak hareket ediyordu. Bu kimlikleri, kurduğu vakıf ve stratejik araştırma şirketleriyle destekliyordu. Sendika başkanı, ART (Avrasya TV) adlı TV kanalıyla da 'ulusalcı' görüşlerini halka yaymaya devam ediyordu. Bu arada Türkmen Boylan Federasyonu'nu kuran Mustafa Özbek, "Yörük Türkmen Beyi" ilan edilmeye de karşı çıkmadı. Sanayi devri şirketlerde örgütü

olan ve ülkedeki 3.4 milyon sendikası işçinin 340 binini bünyesinde barındıran Türk Metal'in aylık geliri ise 6 trilyon lirayı aşıyor. Özbek'in bu büyük gelirle ülkemizde ve KKTC'de otel ve sosyal tesisler de kurduğu iddia ediliyor. KKTC'deki oteller kumar turizmiyle de 'adaya önemli gelir' sağlamış oluyor. Özbek'in babası Nakşibendi tarikatı müritlerinden. 1940 doğumlu Özbek, Türkmen. 1968'de MKEK'de işçi yoklama memuru olarak çalışan Özbek, Alparslan Türkeş'e yakınlığı sayesinde Kırıkkale MHP İlçe Başkanlığı'na seçildi. 1971'e kadar işçi olarak çalışan ve aynı yıl Kırıkkale Metal İşçileri Sendikası İkinci Başkanlığı'na seçilen Özbek, dört yılda Türk Metal'in başkanlık koltuğuna oturdu.

Avrasya'ya açıldı

Özbek, TC siyasal sınırları dışına çıkarak, Avrasya ülkeleriyle sendikal işbirliği şartları oluşturdu ve 1994'te Uluslararası Avrasya Metal İşçileri Federasyonu'nun kurucuları arasında önemli rol oynadı. 21 ülke, 85 sendika ve 21 milyon üyesi bulunan federasyonun da başkanlığına yine Özbek seçildi. Türk Metal'in internet sitesinde Özbek'in bu dönemine ilişkin, "Özbek, adeta devletin yapamadığını yapmış ve Avrasya'yı tek başına kucaklamıştır" ifadesi kullanıldı.

Katledilenler bulunuyor ancak failler halen karanlıkta!

Amed'in Kulp ilçesine bağlı Bağcılar Köyü'nde 2003 yılında bulunan toplu mezardan çıkan kemiklerin, 1994 yılında askerler tarafından gözaltına alındıktan sonra kaybolan 'Bulut' ailesinin 5 ferdinden Ali, Ekrem ve Ramazan Bulut'a ait olduğu ortaya çıktı.

Lice İlçesi'nde 1994 yılında askerler tarafından gözaltına alındıktan sonra kaybedilen 8 kişinin ardından, Kulp ilçesine bağlı Bağcılar köyü yakınlarında kurşunlanarak öldürüldükten sonra yakılmış haldeki cesetler bulunmuştu. Kaybolan 8 kişinin yakınları tarafından 2003 yılında yapılan başvuru üzerine, Bağcılar Köyü'ndeki mezar açılmış ve 8 kişiye ait kemiklere DNA testi yapılmıştı. DNA testi sonuçları ile kemiklerden bir bölümünün Hasan ve Mehmet Öhnan'a ait olduğu

belirlenmişti. Diğerleri ise kimsesizler belgesi ile yeniden gömülmüştü. 2008 yılında ise kaybolan yakınlarını arayan Bulut ailesi aynı mezarın açılması için başvuru yaptı ve yapılan testler sonucunda kemiklerin Ali, Ramazan ve Ekrem Bulut'a ait olduğu saptandı. Diğer 3 cesedin ise kime ait olduğu belirlenemedi.

Askere gözaltındaki yakınına sormak için giden bir daha geri dönmedi

Emekli Tümgeneral Yavuz Ertürk Komutasındaki Bolu Dağ Komando Tugayı ve Lice Jandarma Komutanlığı'na bağlı askerler, 1994'te Amed'de Lice'ye bağlı Esenli mezarına baskın düzenledi. 80 hanelik mezarı ateşe verdi, birçok köylüyü gözaltına aldı. Askerler,

gözaltına alınan oğlu Mustafa Bulut'un ne zaman bırakılacağını soran baba Lütfi Bulut'a, bir süre sonra bırakılacağını söyledi. Ancak Mustafa'dan bir daha haber alınamadı.

Fahri Bulut, kuzeni Mustafa'nın akıbetini öğrenmek için Sise Köyü'ne giderken 'kayboldu.' Ve ondan da bir daha haber alınamadı. Mustafa'dan sonra Fahri'den de bir daha haber alamayan Bulut ailesi, aramalarını sürdürdü. Fahri Bulut'un kardeşleri Ekrem ve Ramazan ile amcasının oğlu Ali ve Salih Bulut, kayıpları aramak için Sise Köyü'ne gitti. Kayıplara ulaşamayan 4 kişi, yürüyerek Lice'ye gitmek isteyen askerlerce gözaltına alındı. Salih Bulut, serbest bırakılırken, Ramazan, Ekrem ve Ali ise bırakılmadı. Bunun üzerine Bu-

lut ailesinden haber alınmayanların sayısı 5'e çıktı.

Suç duyurusuna görevsizlik kararı

Mustafa Bulut'un eşi Dilber Bulut, Diyarbakır DGM Başsavcılığı'na, OHAL Bölge Valiliği'ne, İHD'ye ve Uluslararası Af Örgütü'ne başvurdu. 10 yıl sonra, görevsizlik kararı verilen kayıp dosyası, 2004'te Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı'na gönderildi. Dosya halen askeri savcılıkta bekletiliyor.

Bulut ailesinin son başvurusu üzerine Kulp'taki toplu mezardan çıkan kemiklere ikinci kez DNA analizi yapıldı. Kemiklerin bir kısmının Bulut ailesinin 1994'ten beri kayıp olan üç ferdine ait olduğu anlaşıldı. Kayıp yakınları ise 'adalet' isteyerek sorumluların yargılanmasını talep etti.

Emekçiler krize karşı alanlardaydı

Mitingten Notlar

- Miting 2 koldan başladı. DISK, KESK ve demokratik kitle örgütleri bir arada yürürken, Türk-İş ayrı bir koldan miting alanına geldi.

- Mitinge İşçi Partisi, CHP, Atatürkçü Düşünce Derneği, Cumhuriyet Gazetesi okurları da katıldı.

- DISK'e bağlı Lastik-İş Sendikası ile Birleşik Metal-İş Sendikası kitleselliğiyle dikkat çekti.

- Türk-İş'e bağlı kurumlardan Türk Metal, TES-İŞ gibi sendikalar da kitlesel katılım gösterdi.

- Türk Metal Sendikası üyelerinin attığı, "Özbek seninle ölüme gideriz" sloganlarına, İşçi Partililer alkışlarla destek verdi.

- DISK ve KESK, mitinge beklenenin altında bir katılım gösterdi.

- Miting alanında Ergenekon atışması nedeniyle çıkan arbede sırasında çok sayıda kişi yaralandı.

- Arbedenin sonrasında miting alanını terk eden Türk Metal Sendikası üyeleri, "Şehitler ölmez, vatan bölünmez", "PKK medisten dışarı" gibi sloganlar attılar.

KESK, Türk-İş ve DISK tarafından düzenlenen ve devrimci demokratik kurumların destek verdiği mitinge binlerce işçi ve emekçi katıldı. Mitinge damgasını vuran ise, Türk İş'e bağlı Türk Metal Sendikası'nın şoven, ırkçı sloganlar eşliğinde Ergenekon operasyonunda tutuklanan genel başkanları Mustafa Özbek'e destek vermeleriydi.

Krizin bedelini işçi ve emekçilere ödetmek isteyen patronlara ve devlete karşı gerçekleştirilen mitinge Türk-İş, KESK ve DISK'e bağlı sendikaların yanı sıra birçok demokratik kitle örgütü ve siyasi parti katıldı. Mitingte, Ergenekon operasyonu kapsamında gözaltına alınarak tutuklanan Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası Başkanı Mustafa Özbek aleyhine pankart açan DISK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası üyeleri ne Türk Metal Sendikası üyeleri saldırı.

Emekçiler "genel grev, genel direniş" dedi: Sendika başkanları ise "1 Mayıs'ta bir arada olmak için aynı yürekle kalın" dediler

15 Şubat'ta Kadıköy Tepe Nautilus önünde bir araya gelen sendika, siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri, "Krizin bedelini ödemeyeceğiz, işsizliğe ve yoksulluğa hayır" pankartı arkasında kortejler oluşturarak mitingin yapıldığı Kadıköy İskelesi'ne doğru sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. "Genel grev, genel direniş", "Krizin faturası patronlara", "Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek" gibi sloganlar atan emekçiler, krizin faturasının işçi ve emekçilere çıkarılmasına karşı öfkelerini dile getirdiler.

Mitingte Ergenekon çatışması: Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası, "Krizin bedelini ödemeyeceğiz" şıarlarıyla yapılan mitinge kitlesel katıldı. Türk Metal Sendikası'nın kortejinden Ergenekon soruşturmasında tutuklanan genel başkanları Mustafa Özbek'e destek vardı. KESK ve DISK'e bağlı sendikaların mitinge katılımı ise düşüktü.

Kitlenin miting alanını doldurmaya başlamasından kısa bir süre sonra DISK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası üyeleri, "Hain Mustafa Özbek, işçilere hesap verecek" yazılı pankart açtı. Bunun üzerine, Türk Metal Sendikası yetki-

lileri, ırkçılıkla doldurdukları sendika üyeleri ile birlikte pankarta ve tertip komitesine saldırdı. Sağa sola tehditler yağdıran Türk Metal Sen üyeleri ile bu gruba müdahale eden tertip komitesi ve devrimci, demokratik kurumlar arasında arbede yaşandı.

Daha sonra Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu açılış konuşmasını yaptı. Kumlu'nun konuşması sürerken Türk Metal Sendikası üyeleri, "Özbek seninle ölüme gideriz" sloganlarını attılar. Atılan sloganlar üzerine Kumlu, "Mustafa Özbek, değerli hizmetlerde bulunmuştur. İnşallah en kısa zamanda suçluluk hali bitecek ve tahliye olacaktır, rahat olun" dedi. Kumlu'nun açıklamalarına tepki gösteril-

mesi üzerine Türk Metal Sendikası üyeleriyle kitle arasında yine arbede çıktı. Sopalı ve pet şişelerin atıldığı kavgada polis bariyerleri devrildi. Türk-İş Başkanı Kumlu'nun konuşmasından sonra Türk Metal Sendikası üyeleri miting bitmeden alanı terketti.

Kumlu: Daha fazla kar için geleceğimiz kararıyor: Mitingin açılış konuşmasını yapan Kumlu, kriz fırsatçılığı yapanlara karşı bir araya geldiklerini belirtti. "Mühür kimdeyse Süleyman O'dur diyorlar. 'Para kimdeyse güç ondadır' demek için, daha fazla kar için çocuklarımızın, gençlerimizin geleceğini karartıyorlar" diyen Kumlu, krizi bahane ederek işçileri işten atan

patronları ve sermayedarlara hizmet eden hükümeti uyardı.

Çelebi: Amaçları halkı yoksulluğa mahkum etmektir:

Mustafa Kumlu'dan sonra söz alan DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, tüm dünyada çözüm önerilerinin tartışıldığını, fakat ülkede ekonominin sorumlu yetkililerin kollarını bile kıpırdatmadıklarını belirtti. Çelebi, patronların ve hükümetin kriz fırsatçılığı yaptığını belirterek, "Temel ihtiyaç maddelerine zam yapıyorlar, işçileri ücretsiz toplu izine çıkarıyorlar ve işçileri daha az ücretle çalıştırıyorlar. Bunları yapanların tek amacı halkı yoksulluğa mahkum etmektir" dedi.

AKP'nin hükümete gelirken 'cennet' vaat ettiğini, ancak ülkeyi cehenneme çevirdiğini dile getiren Çelebi, "Hükümet insanları, sadaka toplumuna biat etmeye yönelen bir siyaset yürütüyor. Suyu olmayan yerlere çamaşır makinesi, elektriği olmayan yere de buzdolabı götürüyor. İşten atılmaları, işsizliğe ve yoksulluğa hayır diyoruz. Kriz bahane edilerek, ücretler düşürülmesin diyoruz. Demokrasi istiyoruz, barış istiyoruz" diyerek, mücadele çağrısında bulundu.

KESK'in krize karşı somut mücadele adımı yok:

Mitingte son olarak konuşan KESK Genel Başkanı Sami Evren de, hükümetin kriz karşısında uyguladığı politikaları eleştirdi. Krize beraber bankaların borçlarını ödemeyi üstelenerek, hortumcuların önünü açtığını, kayıt dışı ekonominin teşvik edildiğini, toplu sözleşmelerin sıfır zamlı kapatılmak istendiğini söyledi. Evren yaptığı konuşmada, krizin patronların kasasına para aktararak aşılamayacağını vurgulayarak, "Kriz karşısında temel önceliğin emekçi ve yoksul kesimlerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi" olduğunu belirtti. Birleşik mücadelenin önemine dikkat çeken Evren, işçilerin grev ve işgal taleplerini görmezden gelerek, krize yaklaşımlarını şu ilginç çağrı ile özetledi: "1 Mayıs'ta bir arada olmak için aynı yürekle kalın".

Miting yapılan konuşmaların ardından son buldu.

DHF: Krize, yoksulluğa, işsizliğe karşı demokratik haklar mücadelesini büyütelim

Sendikalar tarafından gerçekleştirilen mitinge Demokratik Haklar Federasyonu da kitlesel bir şekilde katıldı. "Krize, yoksulluğa, işsizliğe karşı demokratik haklar mücadelesini büyütelim" pankartıyla mitingteki yerini alan DHF üyeleri, "Ağa, patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "Direne direne kazanacağız", "Zam zulüm işkence, işte faşizm", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Örgütlü bir halkı kimse yenemez" sloganlarını atarak işçi ve emekçileri yeni demokrasi mücadelesini yükseltmeye çağırıyor.

Doktor muayenesine gün kısıtlaması geliyor

Sağlık Uygulama Tebliği gereğince, 1 Nisandan itibaren, 10 gün içinde aynı branşta birden fazla muayene olunamayacak. Benzer şekilde film (ultrason, mr vb) çekimleri de ancak 10 gün ara ile yapılabilecek.

Hasta sayısının büyüklüğüne karşın doktor yetersizliği nedeniyle bir doktorun günde yüzlerce hastayı muayene ediyor olması, ister istemez muayene standardını-kalitesini düşürüyor. Bu nedenle hastalar, ikinci kez muayene olmayı bir tercihten öte koşulların dayattığı bir zorunluluk olarak yerine getiriyor.

Hamile eşini 10 gün içinde 3 farklı hastaneye götürmek zorunda kalan Murat Özey da uygulamanın bu boyuta dikkat çekiyor. Baba adayının anlatığına göre

ilk kadın doğum uzmanı hamileliğin sağlıklı olduğunu söyledi. Fakat eşinin sancıları devam edince farklı bir hastaneye gittiler. Durumun çok ciddi olduğunu öğrendiler. Özey, emin olmak için üçüncü hastaneye daha gitti. Buradaki hekim ise telaş etmemelerini ama dikkatli olmalarını tavsiye etti. Yaşadıkları belirsizliğin kendilerini korkuttuğunu aktaran Özey, bu tür durumlara çözüm bulunmasını istedi. Uygulamanın esas yıkıcılığını ise kronik (kalıcı, uzun süreli) hastalar hissedecek. Örneğin bir tansiyon ya da böbrek hastası 10 gün içinde iki defa hastalansa dahi aynı branştaki doktora muayene gidemeyecek, gittiği takdirde ikincisinde ücret ödemek zorunda kalacak.

ATV ve Sabah çalışanları direnişte kararlı

İSTANBUL- Turkuvaz Medya Grubu'na bağlı ATV ve Sabah çalışanları, toplu sözleşme görüşmelerinin olumsuz sonuçlanması nedeniyle 13 Şubat'ta greve çıkmışlardı. Turkuvaz'ın patronu Ahmet Çalık'ın, dün kamuoyuna yaptığı açıklamayla işten çıkartıldıklarını öğrenen 10 işçi, 18 Şubat günü bir basın açıklaması yaparak, haklarını savunmaktan vazgeçmeyeceklerini söylediler. Açıklamaya birçok sendika ve emek örgütü temsilcisi ile DTP milletvekilleri de destek verdi.

"Kavgaysa, sonuna kadar kavga edeceğiz": Direnişteki işçiler adına bir açıklama yapan Haber-Sen Genel Başkanı Ercan İpekçi, Turkuvaz Grubu'nun direnişteki 10 işçiyi ATV'de çalışmadığı için, greve katılamayacağı gerekçesiyle işten çıkarttığına dikkat çekerek, toplu görüşmeler sırasındaki tüm evrakların Turkuvaz A.Ş. adına imzalandığını belirtti. Başbakan Erdoğan'ın Çalık Grubuyla olan akrabalık ilişkileri üzerinden yaşanan hukuksuzluklara müdahale etmemesini eleştiren İpekçi, "Sayın başbakan, Turkuvaz Grubu'nu, kamu bankalarından aldıkları krediyle sizin yakınlarnız satın almışlar. Onun için size buradaki hukuksuzlukları anlatmak istiyoruz" dedi.

Çalışların sendika çalışmasını bastırmak için bugüne kadar birçok yolla baskı uygulandığına değinen İpekçi, "Sendikalı olmayan çalışanlara bile istifa dilekçeleri doldurturuldu, sendikadan istifaya karşılık olarak kendi yasal hakları olan 212. maddeye göre çalıştırılmaları teklif edildi" dedi. Direnişteki işçilerin dün işten çıkartılmasıyla bu hukuksuzluklara bir yenisinin daha eklendiğine değinen İpekçi, "Bu hukuksuzluğun hesabını mahkemede onlara soracağız" dedi. İpekçi son olarak, direnişteki çalışanların sendikayla birlikte yürümeye devam edeceğini belirterek, "Kavgaysa sonuna kadar kavga edeceğiz sizinle" dedi.

Çalık Grubu'nun hukuksuzlukları bitmiyor: Direnişteki işçiler, toplu görüşme sürecini ve bu süreçte yaşadıkları baskıları anlattı.

Mete Öztürk: Çalık Medya Grubu'na ait Sabah Gazetesi'nin Spor Servisi'nde 10 yıl boyunca çalışmış olan ve greve katıldığı için işten çıkartılan işçilerden Mete Öztürk, gazetede sendikal çalışmaların ardından iş yerindeki baskıların da artarak işten çıkarmaların başladığını kaydetti. "İlk hukuksuzluk 3 arkadaşımızın işten çıkartılmasıydı" diyen Öztürk, bu süreçte ilişkin şunları söyledi; "Sendikal çalışmalar başladığında, gazete ve dergi bölümünde yaklaşık 400, ATV'de 110 civarında kişinin sendikaya üye olmasıyla, çoğunluğu sağlayarak toplu sözleşme görüşmeleri için yetki kazandık. İlk kurbanlarımızı da bu dönemde verdik. Sabah gazetesinden Cengiz Erdiç, ATV'den Burak Ersemiz ve Ozan Perçek işten çıkartıldılar." İkinci hukuksuzluğun ise işçilerin sendikadan istifa etmeleri için yapıldığını aktaran Öztürk, "Burada işçiler, 4857'ye göre çalıştırılıyorlar. Hâlbuki eski adıyla 212'ye göre çalıştırılmaları lazım. Bu bizim yasal hakkımız iken sendikadan istifa etmeleri için rüşvet olarak kullanıldı. Sendikaya üye olmayanlardan bile istifa formunu imzalayıp, noterden onaylatarak getirmelerine karşılık 212'ye göre çalışmaları için teklif yapıldı" dedi. Bu süreçte sendikanın çok fazla üye kaybetmediğini belirten Öztürk, bunun üzerine işçilerin tek tek odalara çağırılarak işten çıkartılmakla tehdit edildiğini kaydetti. Çalık patronunun çalışanları büyük medyadaki hiçbir kuruluşta bir daha iş bulamamakla tehdit etmesi sonucu sendikaya üye olan işçilerin sayısının 70-80 kişiye kadar düştüğünü belirten Öztürk, şimdi ise sendika üyesi olan işçi sayısının yaklaşık 30 olduğunu ifade etti.

10 kişinin işten çıkartılmasının hukuksuzlukta zirve olduğunu ifade eden Öztürk, son olarak "Grevin kanunu olduğuna dair elimizde mahkeme kararı var. Grev kararı 2 aydır işyerinde asılı. Hakkı olduğumuza eminiz. İşyerinin hukuksuzlukları bitmiyor, her seferinde yargıdan bir tokat daha yiyebileceklerini düşünüyoruz. İşten atma kararları bize tebliği edildikten sonra ise mahkemeye gideceğiz, mesai, tazminatlar gibi diğer haklarımızı da isteyeceğiz." İfadelerinde bulundu.

İşten atma kararı hukuka aykırı: Turkuvaz A.Ş. bünyesindeki dergi grubunun fotoğraf bölümünde çalışan Çilem Dalgıç, greve gidiş sürecini anlatarak, Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın ATV ve Sabah'ı boykot etme çağrısında bulunduğunu söyledi. Dalgıç, toplu sözleşme görüşmelerini şu sözlerle özetledi; "2 yıldır Turkuvaz Grubu'nda sendika çalışmaları devam ediyor. Üye sayısında çoğunluğa ulaşınca toplu sözleşme için Çalışma Bakanlığı'na başvurduk. 22 maddede anlaşamayınca arabulucu devreye girdi. Ancak yine sonuç alınamayınca grev kararı alındı. Turkuvaz Grubu, bu sefer de toplu sözleşme yalnızca ATV'de çalışanlar için geçerlidir diyerek greve çıkamayacaklar listesi hazırladı." Çalık Grubu'nun bu iddiasına karşın, dergi, gazete ve televizyonun tümünün bu gruba ait olduğunu belirten Dalgıç, grevin yasal olduğunu ifade etti. Yasal mevzuata göre, grevdeki işçilerin işten çıkarılmaları için mahkeme kararı olması gerektiğine dikkat çeken Dalgıç, kendilerine ulaşan hiçbir tebligat olmadığını kaydetti. İşten atıldıklarını bile basından öğrendiklerini söyleyen Dalgıç, böyle bir mahkeme kararı yokken, işten çıkarılmalarının hukuksuz olduğunu dikkat çekti. Dalgıç, haklarını elde edinceye kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirterek, bundan sonra her Cumartesi İstiklal Caddesi'nde yürüyüş yapacaklarını söyledi.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

Dursun BAFİTÜ

Yazar, m, z'n yaz, s, elimize ulaftmad, ından yay, nlayam, yoruz.

kadın

KRİZ ÖNCE KADINI VURUYOR

Dünyada ve ülkemizde kendisini iyiden iyiye hissettiren ekonomik krizin kadınlar üzerindeki etkisi, çok daha ağır bir biçimde ortaya çıkıyor. İş yaşamı (işsizlik, düşük ücretler, kayıt dışı istihdam), sosyal hizmetler (eğitim, sağlık, sosyal güvenlik) ve aile yapısı (toplumsal roller, kadın emeğinin görülmemesi, aile içi şiddet) gibi genel başlıklar üzerinden ele alınabilecek olan bu etkiler, krizin yaşamın her alanında kadını olumsuz bir biçimde etkilediğini gösteriyor. Ülkemizde ve dünyanın birçok ülkesinde de kadınlar, yoğunluklu olarak küçük ölçekli ve işten atılmaların kolay, teknolojik yatırımın ise en az olduğu, kayıt dışı sektörlerde çalıştılıyor. Bu gibi işyerleri, genellikle krizden ilk etkilenen ve ilk etapta işçi çıkaran yerler durumunda. Bunun üzerine işverenlerin doğum izni, süt izni, kreş ve bunun gibi diğer hukuki yükümlülüklerden kurtulmak için yaptıkları kriz fırsatçılığı da eklenince, zaten düşük olan kadın istihdamı, krizlerle birlikte daha da azalıyor. İşten atılmayan 'şanslı' kadınlar ise düşük ücretlerle ve çoğunlukla hiçbir sosyal güvencenin olmadığı olumsuz koşullarda çalıştılıyor.

TÜİK'in verilerine göre son aylarda işten çıkarmalarda yüzde 55 oranında bir artış yaşanmakta. Türkiye İş Kurumu'nun verileri ise kayıtlı kadın işsiz oranının, bir önceki yılın aynı dönemine göre yaklaşık yüzde 50 artarak 263 bin 502'ye yükseldiğini, bu oranın erkeklerde ise yüzde 37 artışla 724 bin 338 olduğu yönünde. Yani sadece resmi istatistiklere yansıyan oranlara dahi bakıldığında (ki bu oranın gerçekte çok daha yüksek olduğu tahmin ediliyor) erkeklere oranla çok daha fazla sayıda kadının işten çıkartıldığı anlaşıyor.

Kriz, bu gibi ekonomik sorunların yanı sıra kadınların yaşamını olumsuz yönde etkileyen birçok sonuca daha yol açıyor. Zorla evlendirilme, fuhuşa zorlama kriz dönemlerinde daha yaygınlaşıyor. Yoksulluğun artışına paralel olarak büyüyen öfke, kadına yönelik taciz, tecavüzleri de arttırıyor. Ekonomik bunalımla birlikte işsiz kalarak ya da evini geçindiremez hale gelerek iktidan sarsılan erkek, tepkisini, ilk başta kadınlara yöneltiyor. Ekonomik sorunların yarattığı gerilim, ev içerisinde de kadına ve çocuğa yönelik şiddetin artmasına neden oluyor. Hem daha fazla şiddete maruz kalması, hem de ev giderlerinin karşılanamamasından en fazla etkilenen kesim olması itibarıyla kadınlar, bu dönemlerde ciddi psikolojik rahatsızlıklar da yaşıyor.

Her bir başlığı ayrı ve geniş bir araştırma konusu olan krizin, kadın yaşamındaki çok yönlü sonuçlarına ilişkin bir forum düzenleyen KESK'li kadınlar, tüm bunlara karşı neler yapılması gerektiğine ilişkin bir yönelim de belirlediler.

Kadınlar krizin yükünü taşımayacak

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun (KESK), 1 Şubat'ta Ankara'da gerçekleştirdiği "Biz Kadınlar Krizin Yükünü Taşımayacağız" başlıklı kadın forumunun sonuç deklarasyonu 9 Şubat Pa-

zartesi günü KESK Genel Merkezi'nde düzenlenen bir basın toplantısıyla açıklandı.

1 Şubat'ta, Ankara'da, "Kriz ve Kadın" başlığıyla gerçekleştirilen foruma, konfederasyona bağlı sendikaların şube ve il temsilcilerinin kadın sekreterleri ve kadın birimlerinden toplam 200 kişi katıldı. Katılımcılar, forumun bir gün öncesinde şube ve il temsilciliklerinden kadınların katılımıyla eğitim ve atölye çalışmaları düzenleyerek, krizin kendi iş kollarındaki kadınlar üzerindeki etkilerini tartışıp oluşturduğu önerileri foruma sundular. KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül tarafından açıklanan deklarasyonda, iki bölümde gerçekleştirilen forumun ilk bölümünde Yrd. Doç. Dr. Betül Urhan'ın "Kriz, Kadın Emeği ve Kadın Örgütlenmesi", Doç. Dr. Alev Özkazan'ın "Kriz, Toplumsal Muhalefet ve Kadın Hareketi" başlıklı sunumlarını yaptığı, ikinci bölümde ise konfederasyona bağlı sendikaların bir gün önce kendi işkolları düzeyinde yaptıkları çalışmaları sundukları belirtilerek, krizin kadın emekçiler üzerindeki etkilerinin değerlendirildiği ve buna karşı mücadele hattının örülmesine ilişkin kararlar alındığı kaydedildi.

Hak gaspları meşrulaştırılmak isteniyor

Morsümbül, kapitalizmin, yeni ve 1929'daki krize eşdeğer olduğu belirtilen büyük bir kriziyle karşı karşıya olunduğuna dikkat çekerek dünya genelinde yayılmış olan krizin etkilerinin ülkemizde de kuvvetli bir biçimde hissedilmeye başladığını belirtti. Krizle birlikte emekçilere yönelik hak gasplarının meşrulaştırılmaya çalışıldığını vurgulayan Morsümbül, "Emekçiler, işten çıkartılmamak adına

ücretlerinde kesintiye gidilmesine, güvencesiz çalışmaya, kreşlerinin kapatılmasına, servislerinin kaldırılmasına, yemeklerinin kesilmesine razı edilmek istenmektedir" dedi. Morsümbül, sermayenin krizden yeniden yapılanarak çıkışını şöyle açıkladı; "Geniş emekçi kitleleri hızla yoksullaşırken ve işini kaybederken, finans kapital, krizden çıkmak için her defasında kendini yeniden yapılandırmaktadır. Krizden kurtulma, sermayenin krizden kurtulması olarak algılanmakta ve bunun faturası emekçilere çıkartılmaktadır"

Önce kadınlar işten çıkarılıyor

Açıklamanın devamında, emekçiler için derin yıkımlar yaratan ekonomik krizin, kadınların çalışma yaşamındaki etkilerine dikkat çekildi. Morsümbül, krizden en fazla etkilenen kesim olan kadınların çalışma yaşamında karşılaştığı sorunları şu sözlerle ifade etti: "Bu tür süreçlerden en fazla etkilenenlerin kadınlar olduğu bilinmektedir. Emek piyasasının cinsiyetçi karakteri kriz sürecine de yansımakta, örneğin işten çıkarmalarda önce kadınların işine son verilmektedir. Nitekim Türkiye'de 2001 krizinin ardından işini kaybeden kadınların oranı erkeklerden yüksekti; çalışan kadınların üçte biri işsiz kalmıştı. Sistem, geleneksel aile ideolojisinden güç alarak, evi asıl geçindirenler olarak görülen erkekler yerine kadınların işsiz kalmasını tercih etmektedir. Erkeklerin işten çıkarılmasının sosyal risklerinden korunmak isteyen egemenler, kadınları evlerine göndermeyi daha uygun görmektedirler." Başbakan Erdoğan'ın kadınlara 3 çocuk doğurmalarını salık vermesinin al-

tında da aynı anlayışın yattığını belirten Morsümbül, bunun ayrıca kadınların eve gönderilmesini meşrulaştırdığını kaydetti.

"Krizin tek sonucu işsizlik değil"

Krizin kadınlar üzerindeki etkisinin işsizlikle sınırlı olmadığına dikkat çeken Morsümbül, kriz nedeniyle kadınların yaşadıkları diğer sorunlara ilişkin şunları söyledi: "Yoksulluk arttıkça genel olarak artan gerilimden ve şiddetten en çok kadınlar etkilenecekler. Artan işsizlik, psikolojik problemleri, aile içi gerilimleri ve şiddeti arttıracaktır. Aynı zamanda işsizlik ve yoksulluk dünyanın pek çok yerinde olduğu gibi kadınları seks sektörünün hedef kitlesi haline getirmektedir." Morsümbül, krizin mutfağa yansımasının yarattığı yükünü ise, çalışan ya da çalışmayan, tüm kadınların ortak sorunu olduğunu belirtti. "Ailenin geliri azaldıkça, hazır gıda, giyim ve çocuk, yaşlı, engelli bakım hizmetleri gibi dışardan satın alınan pek çok ürün ve hizmeti kadınlar evde sağlamak zorunda kalmaktadırlar" diyen Morsümbül, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi temel hakların piyasalaştırılmasının da öncelikli olarak kadınları etkilediğini ifade etti.

Morsümbül, son olarak KESK'li kadınların sorumlusu olmadığı krizin faturasını ödememek için "cinsiyetçi istihdam politikalarına, kadınları kriz dönemlerinde eve ve çocuk doğurmaya yollanacak yedek iş gücü olarak gören sermaye zihniyetine, güvencesizleştirmeye, enformelleşmeye, sosyal hakların budanmasına, bakım hizmetlerinin ortadan kaldırılmasına" karşı çıkacağını belirtti ve somut talepler ekseninde mücadele yürüteceklerini söyledi.

Cinayetlere teşvik devam ediyor

BURSA - Yargının, töre ve namus cinayetlerinde zanlıların lehine verdiği kararlara bir yenisi daha eklendi. Bursa 5. Ağır Ceza Mahkemesi, birlikte yaşadığı eski eşini, izlediği porno filmdeki kadına benzettiği için öldüren sanığa, tahrik indirimi uyguladı.

Porno benzetmesine tahrik indirimi
Bursa'da dokumacılıkla geçinen 41 yaşındaki Y.Ö., eski eşi A.C. ile boşandıktan sonra da birlikte yaşamaya devam ediyordu. Y.Ö. internette izlediği porno filmdeki kadını eşine benzettiği için, 22 yerinden bıçaklayarak öldürdü. Bursa 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde "kasten öldürme" suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis istemiyle yargılanan Y.Ö.'nün karar duruşmasında, sanık avukatının 'suçun ağır tahrik altında işlendiği ve tahrik indirimi uygulanması' talebini, değerlendiren mahkeme, sanığa tahrik indirimi uygulayarak 18 yıl hapsine karar verdi.

'Görüntülerin ona ait olmadığı belli olmuştu'

Duruşmada verdiği ifadesinde porno filmde izlediği kadının eski eşi olduğu sandığını belirten Y.Ö., "Evde bir silah vardı. Aradım, bulamayınca işte olan maktuleyi arayıp yerini sordum. Bir şey yapacağımdan korktuğum için A.C.'nin annesine verdim. Amacım öldürmek olsa silahı neden göndererim?" dedi. Y.Ö.'nün, bu ifadelerini yeterli bulan mahkeme heyetinin sanığın eşini porno film oyuncusuna benzetmesini tahrik indirimi nedeni olarak değerlendirmesi karşısında, karara tepki gösteren A.C.'nin annesi ise kızının görüntülerdeki kişiyle hiçbir benzerliğinin olmadığını belirterek sanığın müebbet hapsini istediklerini söyledi. Müdahil avukatı Muhsin Aydemir, karar üzerine yaptığı açıklamada, "Filmdeki görüntülerin A.C.'ye ait olmadığı olay gününden önce belli olmuştu" dedi. A.C.'nin olay günü Y.Ö.'ye ettiği bir hakareten dolayı, eşi tarafından öldürüldüğüne dikkat çeken Aydemir, olaya ilişkin sanık beyanı dışında delil olmadığını, ancak kararın temyiz edebileceklerini açıkladı.

İtalyan sanatçı Pippa Bacca davasında yeni gelişme

İtalyan sanatçı Pippa Bacca cinayetiyle ilgili görülen davada, Adli Tıp Kurumu tarafından hazırlanan raporda, Bacca'ya birden fazla kişinin tecavüz ettiği tespit edildi. Dünya kamuoyunda Barış Gelini olarak tanınan İtalyan sanatçı Pippa Bacca'nın tecavüze uğrayarak öldürülmesiyle ilgili devam eden yargılamada, çarpıcı bir gelişme yaşandı. Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam eden yargılamaya sunulan Adli Tıp Kurumu raporunda, Pippa'ya 2 ya da 3 kişinin tecavüz ettiği belirtildi. Rapor üzerine açıklamaya yapan Bacca'nın avukatı Mehmet Eke, "Raporun 8. ve 9. sayfalarında mak-tulün üzerinden alınan sperm, vücutu, elbiseleri ve araçtan alınan diğer numunelerde Murat Karataş'ın dışında ikinci, hatta üçüncü bir kişinin DNA örneklerinin tespit edildiği belirtiliyor" dedi. Avukat Eke, Adli Tıp Raporu üzerine, Bacca davasında yeni bir hazırlık soruşturması başlatılacağını ifade etti.

Arkadaşı Silvia Moro ile birlikte dünyaya barış mesajları vermek için simgesel gezinliklerle Balkanlardan yola çıkan Bacca, otostopla Türkiye üzerinden İsrail'e ulaşmayı planlıyordu. Gebze yakınlarında kaybolan Bacca, 13 Nisan tarihinde boş bir arazide ölü bulunmuştu. Dava kapsamında ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasıyla yargılanan Murat Karataş, bugüne kadar ifadelerinde suçunu itiraf etmiş ve cinayetini tek başına işlediğini söylemişti. Devam eden davanın duruşması 19 Şubat'ta Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Her 5 kadından biri okuma yazma bilmiyor

Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nün (KSGM) hazırladığı "Türkiye'de Kadının Durumu" raporu, ülkemizde kadınların eğitim durumunda kısmi bir artış yaşansa da hala 5 kadından birinin, yani yaklaşık 5 milyon 732 bin kadının, okuma yazma bilmediğini gösterdi.

Eğitim, iş gücüne katılımı da etkililiyor

KSGM'nin hazırlamış olduğu rapora göre, yüzde 76.9 olan kadının okuryazarlık oranı son 10 yılda yüzde 80.4'e ulaştı. Ancak okuryazar olmayanların yüzde 75.5'ini kadınlar oluşturuyor. Bu da her beş kadından birinin, yani yaklaşık 5 milyon 732 bin kadının okuryazar olmadığını gösteriyor. Okuryazar olan kadınların yüzde 21.5'i de herhangi bir eğitim kurumundan mezun değilken; yüzde 37.2'si ilkököl, yüzde 7.4'ü ortaokul, yüzde 10.6'sı lise, yüzde 3.9'u ise yükseköğretim ve fakülte mezunu. Raporda, kadınların eğitim durumlarına göre iş gücüne katılım oranı, yüksek öğretim mezunlarında yüzde 70, lise altı mezunlarda ise yüzde 22 olarak gerçekleştiği yer alıyor. Ülkemizde öğretim elemanlarının yüzde 39'u, profesörlerin, doktor ve operatörlerin yüzde 29'u, mimarların yüzde 37'si, avukatların ise yüzde 33'ü kadınlardan oluşuyor. İlköğretimde çalışan kadın öğretmenlerin oranı yüzde 49, orta öğretimdeki kadın öğretmenlerin oranı yüzde 41 iken, okul müdürlerinin sadece yüzde 8.8'i, müdür yardımcılarının ise yüzde 11'i kadın. Bu oran kırsal kesimlerde daha da düşük olarak görülüyor.

Kadınlar yönetimde neredeyse yok

Ülkemizde kadınların karar alma mekanizmaların-

da yönetici konumunda yer alma oranı, birçok ülkenin oldukça gerisinde seyrediyor. Bu oran, ABD'de yüzde 46, Rusya'da yüzde 39, Almanya'da yüzde 36, İngiltere'de yüzde 33, İtalya'da yüzde 29, Yunanistan'da yüzde 26 iken ülkemizde ise kadınların yalnızca yüzde 6'sı yönetici konumunda bulunuyor.

Kadınların yüzde 39'u şiddetle haklı buluyor

Rapora göre toplumda genel kabul gören namus ve ahlak anlayışına uyulmamasının kadınlara yönelik şiddetin en belirgin nedenlerinden biri iken, çoğunlukla genç kadınlar şiddet görüyor. Şiddete uğrayan kadınların yüzde 15.2'si 12-16, yüzde 11.4'ü 17-20, yüzde 3.9'u 21-30, yüzde 5.2'si 31-40, yüzde 2.5'i 41-50, yüzde 1.3'ü ise 51-60 yaş arasında. Kadınlara yönelik şiddet eylemlerinde daha çok ateşli silahlar ve kesici aletler kullanılırken, bu tür olaylar daha çok gece gerçekleşiyor. Kadınların yüzde 39'u "yemeği yakma", "kocasına karşılık verme", "parayı lüzumsuz yere harcama", "çocukların bakımını ihmal etme" ve "cinsel birlikteliği reddetme"yi erkeklerin kadınlara dövmesi için haklı bir neden olarak görüyor. Şiddetli kabullenme durumu kadının eğitimine göre büyük farklılıklar gösteriyor. Eğitim görmemiş ya da ilkököl bitirmemiş kadınların yüzde 62'si, lise ve üzeri eğitim almış kadınların ise yüzde 8.8'i fiziksel şiddet için belirtilen nedenlerden birini haklı buluyor.

Kadınların çoğu sosyal güvencesiz çalışıyor

Ülkemizde kadın istihdamının oranı, 2007 yılında

yüzde 22.2 olarak gerçekleşti. İstihdama katılan kadınların yüzde 47.3'ü tarım, yüzde 14.2'si sanayi, yüzde 38.5'i ise hizmet sektöründe çalışıyor. Çalışan kadınların yüzde 13'ü kendi hesabına ve işveren konumunda, yüzde 49'u ücret ya da yevmiye karşılığında, yüzde 38'i ise ücretsiz aile işçisi olarak çalışma yaşamında yer alıyor. Çalışmayan kadınların yüzde 63'ü çalışmama nedenini ev kadını olmasına bağlarken, maddi zorluklar nedeniyle çalışmak zorunda kalan kadınların büyük bir bölümü de sosyal güvencesiz, düşük statülü ve

gelirli işlerde istihdam ediliyor. Sanayide de kadın iş gücünün sınırlılığı hala kendisini koruyor. İstihdam edilen kadınların yüzde 64'ü herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna kayıtlı olmaksızın çalışırken, bunların da yüzde 59'unu ücretsiz aile işçisi kadınlar oluşturuyor. Ücretli veya maaşlı çalışan kadınların yüzde 22'si, yevmiyeli kadınların yüzde 94.5'i, işveren kadınların yüzde 29'u, kendi hesabına çalışan kadınların yüzde 92'si herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı değil.

Kız çocukları eğitimini sürdüremiyor

Erkek egemen toplumsal yapının belirleyici olduğu ülkemizde, kadın-erkek arasındaki cinsiyet eşitsizliğinin kendisini gösterdiği alanların başında eğitim gelmektedir. Yaş arttıkça ve eğitim düzeyi yükseldikçe kadın-erkek arasındaki eğitim eşitsizliği de artıyor. Kız çocuklarının okula başlasa bile eğitimlerini devam ettirememelerinde ataerkil yapının hazırladığı alt yapının üzerine eklenen neo-liberal eğitim politikaları da önemli rol oynuyor. Eğitimin piyasaya sunularak satın alınabilir bir meta haline getirilmesi, top-

lumun geleneksel algılayışıyla da birleşince kız çocukları okuldan alınma konusunda ilk gözden çıkarılanlar oluyor. 6-10 yaş grubu kız çocuklarının okula devam etme oranı yüzde 70.4, erkek çocukların oranı yüzde 74.4 iken, bu sayı 11-15 yaş arasında kız çocukları için yüzde 55.1, erkek çocukları için yüzde 73.6; 16-20 yaş arası kız çocukları için yüzde 19.6, erkek çocukları için yüzde 31.6 ve 21-24 yaş arası kız çocukları için bu oran yüzde 8.9 iken, erkekler için yüzde 14.7 olmaktadır. 15-24 yaş grubundaki kadınla-

rın yüzde 40'ının okuldan ayrılmama nedeni ise, ailelerinin ilköğretim sonrası okula devam etmeye izin vermemesi olarak görülüyor. Eğitime devam edebilen kız çocuklarını ise ev içinde çocuk bakarken, yemek ya da temizlik yaparken resmedilen kadın öğretisiyle şekillendirilmek bekliyor. Eğitimde tüm toplumu etkileyen bu genel sorunların dışında bölgesel eşitsizlik gibi önemli sorunlar bugün de kendisini koruyor. 15-49 yaş arası eğitimsiz kadınların yüzde 42'si Amed, Erzurum ve Urfa gibi Kürdistan illerinde yaşıyor.

ÖRGÜTLENMEK ZORUNLU, DEVRİMLER KAÇINILMAZDIR

Emperyalizmin toptan çöküşü, mevcut emperyalist dünya gerçeğine, çelişki ve gelişim yasasına uymayan öznelci teoridir. Emperyalist zinciri zayıf halkalarından kırmak nesnel gerçeğe uygun ve bilimsel devrim teorisi olup isabetli stratejidir. Proletarya partisi önderliğinde, Halk Savaşı Stratejisiyle çelişkinin en keskin olduğu yerlerde devrime yüklenmek, dünya devriminin geçerli yoludur. Devrim dünyanın kırlarında patlak veriyor, verecektir. Tüm işaretler bu görevleri önümüze koyuyor. Durulacak koşullar kalmamıştır. Savaşı yükseltmenin zamanıdır

Emperyalizm ve onun "bağ bekçiliği" görevindeki bilumum gerici hakim sınıflar "dikensiz gül bahçesi" yaratmak peşindedirler. Bunun için de her "çıban" değişmektedir. Halklar bahçesi güzelliğindeki yer küre üzerinde, kan emicinin kabaran iştahı ekmeği elinden alınıp kötektan geçirilmeyen bir tek kişi bırakmayacak kadar büyük bir acımasızlıkla at üstünde cirit atıp, gözü dönmüş barbarlıkla kıyım estirmektedir. Tekerine çomak sokmak isteyen olursa, "demir yumruk" oradadır anında. Yer yüzünde tadına bakılmadık kan, dişlerini batırmadığı canlı kalmadı neredeyse. Ah-tapotun kolları yaşam toprağının her karışını çoraklaştırıyor. Kan emici sınıf kardeşlerinin bir birlerine de tahammülü yok. "Nimetleri" "hakkaniyetle" paylaşamaz durumda didişmektedirler. İşgal ve ilhaklarla talan-yağma ve katliam saldırıları, emperyalist karakter ve dengelerle birlikte, ezeli emellerine bağlı olarak artmaktan başka bir yol izlemez...

Bahçede bekçi olarak beslenen "döğüş horozları" da kendilerine tahsis edilmiş "çöplüklerde" vakitli-vakitsiz ötmektedirler. Kart horozdan görevi devralan genç horoz "çöplüğün" yeni öteni olarak otoritesini tesis etmekle yüz yüzedir. Horozların "çöplük"teki kavgası bir bedele patlar kuşkusuz. Onların da ibiklerinde kan ek-sik olmaz. Yoksul halkın sırtına binen asalaklar, bu yeri kapmak için bir biriyle kıyasıya "yarışılır". İyi uşak olma ünvanı almakla meşguldürler. Bencil çıkarları onların doğasını nifağa büründürür ve bu çıkarlar için rakipleriyle dalaştan geri durmazlar. Halkı ezip sömürme ise, ağırlaşma değişimi göstermekten başka bir tartışmaya konu olmaz...

Dünya sathında ve onun küçük parçası durumundaki coğrafyamızda gerici dalaş keskinleşmiş, daha da keskinleşeceği eğilimi içinde gözükmektedir. Emperyalist saldırganlık altında halkların akan kanı, öyle gözüküyor ki gerici sınıfları boğacak kadar büyük bir göl oluşturacak. Ezilen ulus ve halkların uyanışı hızlanıyor. Süreç bu izleri aşıktan taşıyor.

Mevcut durumda, emperyalizm, kısa vadede arasındaki dalaşı kontrollü sürdürme şartlarını görelî olarak taşıyor. Kısa vadede bir biriyle büyük bir çatımaya girmeyi tercih etmiyor. Hepsî pozisyonunu ilerletme, açıklarını giderme ve iyice toparlanıp gücünü oturtma isteğindedirler. Bu bakımdan hemen ve "açık" bir büyük çatışmaktan sakınmaktadırlar. Tabî bu gelecekte borusunu öttürmek üzere geçici koşulların geçici durumudur. Hummalı bir çabayla konum alıp avantaj sağlamak üzere, geleceğin tayini için yaşanacak muhtemel kapışmaya gerekli silahlar bilenip hazırlık yapılmaktadır. Ancak bu yetmeye-

cektir. Yeni bir paylaşım ya da düzenleme her bakımdan kapıyı çalmaktadır. Geliştirilen somut adımlarla karşılıklı yoklama yapılmakta ve kapışmanın uygun şartları olgunlaştırılmaktadır. Tek jandarma kabul edilmemekte ve jandarmalığı sarsılan da bundan müthiş ürkemektedir. Kimin pozisyonu ne olacak, dengeler kimden yana ağır basacak kavgası; emperyalist başlarının altın alta yürüttüğü ve çok yakın olmasa da patlaması kaçınılmaz olan paylaşım savaşına gebedir. İşgal ve ilhak saldırıları ne amaçlıdır? Hegemonyanın genişletilmesi, daha da güçlendirilmesi içindir. Ama hangi emperyalist güç yada bloğun hegemonyası öne çıkacak, buna çatışma karar verecektir. Emperyalist güçler arası çatışmanın biçimi olan lokal-bölgesel saldırı ve savaşlar, kalıcı üstünlük tesis etmeye yetmemektedir. Sağlanan dengeler ters yüz olup değişebilmektedir. Bunun için, daha büyük ve daha genel kapsamlı bir savaşla nispeten kalıcı dengelerin kurulması kaçınılmazdır. Belki bildik klasik bir dünya savaşı görünümü ve biçimiyle olmayacaktır ama biçimi ve çapı ne olursa olsun orta vadede bir paylaşım savaşı yaşanacaktır.

Yaşadıkları kriz, emperyalistler arası dalaştan bağımsız olmadıkları gibi, temelinde dalaşın savaşa dönüşmesini de tetiklemektedir. Krizin lehlerine avantajlar sağladığı emperyalist güçler bu durumu değerlendirme fırsatını kaçırmayacaklardır. Krizi atlama sancıları içinde kıvranan, büyük baş saldırgan durumunda olan emperyalist güç ise, toparlanma zamanına ihtiyaç duysa da geriletilmesini asla kabul etmeyecektir. Krizini atlama için gireceği açılımlarda rakipleriyle karşılaşacaktır. Yani kriz, kriz yaşayan gücün dingin bir iklimde pozisyonunu sağlamlaştırmaya istegine rağmen onu daha saldırgan hale itecek ama karşı emperyalist güçlerin fırsat bildikleri bu şartlarda durmayarak karşı ataklar geliştirmesiyle çatışmayı şartlayacaktır. Onlar cephesinde olup bitenler bu minvalde.

Her koşulda yoksul dünya yükün ağırlığını taşıyacak, büyük acılar çekecek ve ölümcül açlık ve sefalet koşullarıyla yüz yüze gelecektir. Ama hepsi bu kadar değil. Başkaldırı toprağı sert kabuğunu kırarak tohumlarını yeşertecek, çatlamış yerlerde ise büyük parlamlar eşliğinde doğumunu gerçekleştirecektir. Zülüm ve baskının karşısını büyümesi, rastlantı ve keyfî bir istek değil, nesnel bir yasa ve zorunluluktur. Tarih karıştların savaşımına tanıklık etmezse sonu gelmiş demektir ki, bu, doğa ve toplum kanunu yok sayan gerici emperyalist yalandır. Anti emperyalist tutum ve ezilen-sömürülen halkların kurtuluş özlemi büyükmektedir. Büyük huzursuzluk, büyük devrimlerin kapılarını aralıyor...

Gelişmekte olan bu tarih ve şartlar karşısın-

da devrimci dünyanın görevleri de büyükmektedir. Devrimci savaşların yükseltmesi hayatı önem kazanıyor. Ezilen sömürülen dünya halkları ve mazlum ulusları umudunu devrime bağlamış, çok yerde ayakta. Umut proletarya önderliğinde bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve kültür devrimleri ışığında komünizm uğruna mücadelede ilerlemektir. Emperyalist saldırganlığın teşhir edilerek anti-emperyalist hareketin geliştirilmesi, günün koşullarında her zamankinden daha uygun koşullara sahiptir. Emperyalist kriz ve dalaş atmosferinde yürütülen işgal-ilhak saldırganlığı fevkalade şartlar sunmaktadır. Emperyalizmin toptan çöküşü, mevcut emperyalist dünya gerçeğine, çelişki ve gelişim yasasına uymayan öznelci teoridir. Emperyalist zinciri zayıf halkalarından kırmak nesnel gerçeğe uygun ve bilimsel devrim teorisi olup isabetli stratejidir. Proletarya partisi önderliğinde, Halk Savaşı Stratejisiyle çelişkinin en keskin olduğu yerlerde devrime yüklenmek, dünya devriminin geçerli yoludur. Devrim dünyanın kırlarında patlak veriyor, verecektir. Tüm işaretler bu görevleri önümüze koyuyor. Durulacak koşullar kalmamıştır. Savaşı yükseltmenin zamanıdır.

Emperyalizm ve tüm gerici sınıfların dünya halklarına acı ve aşıktan başka vereceği bir şey yoktur. Tarih ve sınıflar mücadelesinin sonunu beyan eden Neo-liberal burjuva emperyalist politikalar, devrimci gerçek karşısında iflasın eşliğinde siren çalarken, bunların etkisine giren Marksist kılıflı sınıf işbirlikçisi, her türlü orta yolu, tasfiyeci reformist ve MLM'den sapan bilumum oportünist cesetlerden halkların davasına devrimci katkıları beklenemez. Bunların tarihsel misyonu da aşıkardır. Burjuva çöplükte parlayan tenekeleri güneşin doğuşu sanarak oyalana dursunlar... Devrim, dağları aşındırarak güneşe uzanan yolculuktan şaşmaz.

Emperyalizm ve hempallarının insanlığın geleceği karşısındaki rolü malumdur. Devrimci dünyayı kan deryasına boğarak karanlığın hükmünde yarasa saltanatlarını sürdürmek, beklenen sınıf tavrıdır. Sınıf mücadelesini sağa çekerek içten baltalayınlar ise, ancak devrimin siyasi düşmanlarından "iyi olabiliirler" ama devrimin ideolojik düşmanı oldukları kesindir ve bu unutulamaz. Bunların devrimi tasfiye etme uğraşları da izah edilebilir durumdur. Devrimin karşısında siyasi ve ideolojik cephe olmak üzere iki ayrı nitel bileşen,

biri kanlı öteki kansız yol ve saldırılarla devrimin tasfiyesinde birleşmekte, ortak bent oluşturmaktadır. Fiziki saldırılar ve bunlardan az tehlikeli olma ya n

ideolojik, kültürel vb. saldırılar; bir taraftan örgütlü güçleri dağıtıp halk kitlelerini örgütsüzleştirirken, yılgınlık teorileriyle "bu iş olmaz" inançsızlığı ve karamsarlığını yayarak tasfiyecilik cesedinde tek vücut olmaktadır. Sınıf mücadelesinin tarihsel seyri bütün bunları açıklayarak anlaşılır kılmaktadır.

Ne var ki, hiçte "anlaşılar olmayan" bir gerçeklik daha vardır. O içimizde durmaktadır. Kendimize sormalıyız; onlar devrimi tasfiye edip kölelik düzenini sürdürmek istiyor, ya bizz! Sorulmanın en derini de burada yapılmalıdır. Siyasi cephe ve ideolojik cephe düşmanları ve onların tasfiyeciliği ile kesin ilgisi olmayıp, devrimle hemfikir olan ama pratik tutumlarıyla devrim dışında örgütsüz kalarak tarafsızlıklarını farkına varmadan fiilen beyan etmiş olanlar (yine farkına varmadan), devrim düşmanı azgın tasfiyecilerin değirmenine su taşımaktadırlar. Fiili tutumlarıyla, emperyalizm ve tüm gerici sınıf ve ideolojinin telkinlerine uyumuş olmaktadır. Örgütsüz kalıp sınıf savaşında hiç bir biçimde yer almayan her güç, devrimin karşısında devrim tasfiyecilerine hizmet etmektedir. Devrimci güçlerin tarafsızlığı kabul edilemez. Bu tarafsızlık, devrimden yana tarafsızlıktır, özünde burjuva düzenden yanadır. Sınıflar lehine olmayan tutum yoktur. Devrimcilerin tarafsız hali olamaz. İki sınıf arasında cereyan eden ezen ile ezilen, sömüren ile sömürülen kavgasına kayıtsız kalmak, asla saygı değer görülemez. Devrimcilerin amaç ve görevi ayrı, tasfiyecilerin ki daha farklıdır. Bu nitelikler aynı tutuma sahip olamaz, birleşemezler. Halk kitlelerini örgütleyerek devrime seferber etmek, tarihsel görevdir. Bundan kaçmak suçtur. Bugün örgütlenmeyenlerin, yarın hakkında söyleyecekleri bir tek sözü ve söz hakkı olamaz. Ulusların onuru ayaklar altına alınıp ezilirken, halk kitlelerinin onurlu yaşamı mezalim altında öğütölüp yok edilirken, insani her değer satılığa çıkarılıp yerine paranın soysuzluğu dayatılırken, insanın insana köleliği hüküm sürerken ve adil olan bir tek paylaşım rastlamadan barbarlık bebelelerin bedenine nal basıp nafakasına zalimce el koyarken... örümcek beyinlerin "bu halk için değmez" zırvasıyla aynılan örgütsüz duruş memnuniyeti içindeki tükenişin hali, içler acısı ve utanılacak bir haldir. Öyle ya da böyle, örgütsüzlüğü savunan veya yaşamıyla pratikleştiren her kimse, o, ezilen-sömürülen çilekes halkların karşısında ezenler ve sömürülenler lehine saf tutmaktadır.

Örgütsüz olan halkın hiç bir şeyi olamaz. Devrim hakkı ve kaçınılmazdır.

DGH, Dersim’de kitlelerle buluştu

Demokrasi güçlerinin Mart 2009’da yapılacak olan yerel seçim çalışmalarına destek verilmesi için Demokratik Gençlik Hareketi’nin merkezi çağrıda bulunmasıyla, farklı illerden Dersim’e giden birçok aktivist ve katılımcı, Dersim Halk Dayanışması’nın çalışmalarında yer aldı. “Halk için yerel yönetimler” şiarıyla yürütülen çalışmalar-da 2 hafta süresince yer alan DGH aktivistlerinden ve katılımcılardan bazıları, çalışmalara ilişkin şu değerlendirmelerde bulundu:

Edirne’den bir DGH aktivisti: DGH’nin yapmış olduğu çağrıyla, yerel seçimlerde Dersim Demokratik Halk Dayanışması’nın çalışmalarına katılmak için Dersim’e geldim. Bu çalışmada biz gençlerin yer alması bizim için kitlelerle buluşma pratiği açısından öğretici oldu. Oluşturulan program dahilinde ev, esnaf ve köy ziyaretleri gerçekleştirildi. Yaklaşan yerel seçimlerle ilgili yapılan sohbetlerde, tarihine ve kültürüne sahip çıkan Dersimliler’in düzen partilerine geçit veremeyeceği vurgulandı. Farklı bölgelerden gelip Dersim halkı ile birlikte yapmış olduğumuz çalışma, buradaki halk tarafından benimsenmiş ve sahiplenilmiştir. Dersim halkı bu sahiplenmeyle birlikte sürekliliği sağlamış bir çalışmanın eksikliğini de ortaya koymuştur. Bizlerden her zaman halkın içerisinde olmamızı istemele-ri olumlu bir yerde durmaktadır.

Demokratik Halk Dayanışması’nın çalışmalarını kitlelere taşımak için DGH de çalışmalara destek verdi. Halkın kendi yerel yönetimini yaratması için Dersim halkıyla düşüncelerimizi paylaştık. Bu çalışma yereldeki arkadaşlarımızla devam ediyor.

Adana’dan bir DGH aktivisti: Bugüne kadar, farklı yerellerdeki DGH aktivistlerinin merkezi eylemler dışında bir araya gelip yeteri kadar ortak iş yapmaması önemli bir eksiklikti. Bu eksiklikler atılan adımlarla giderilmeye başlandı. Geçen yıl yaz ayında gerçekleştirilen köy çalışmaları buna bir örnektir. Ve köy çalışmalarından kısa bir süre sonra Dersim’de yapılan yerel seçim çalışması bizlere önemli tecrübeler edindirdi. Bu çalışmaların süreklileşmesi gerektiğini düşünüyorum. Dersim’de yapılan çalışmanın halk tarafından sahiplenilmesi ve halkın da bu çalışmada

yer alması önemlidir.

Dersim’den bir DGH aktivisti: DGH olarak Dersim Demokratik Halk Dayanışması’nın ‘söz, yetki, karar halka’ şiarıyla başlatmış olduğu yerel seçim çalışmalarına, hazırlanan program doğrultusunda katıldık. Gerici düzen partilerinin Dersim üzerinde oynadığı kirli oyunları, sömürü politikalarını teşhir etmeyi ve bu gerici yapılanmalara Dersim’in bir kale olduğunu ve Dersim halkının bu kaleyi egemenlere teslim etmeyeceğini, bu çalışma vesilesi ile bir kez daha gösterdik. Halkın kendi yerel yönetimlerini yaratabilmesi ve yönetimin her kademesinde halkın söz sahibi olduğu bir yerel yönetim yaratmak perspektifiyle Dersim halkıyla buluştuk. Halkın, bu çalışmayı sahiplenmesi ve çalışmalara destek sunması önemli bir yerde durmaktadır.

Oluşturulacak halk medisleri, gençlik ve kadın medisleri ile üretimsizliğe, yozlaşmaya halkın örgütlü gücü ile yanıt olunacaktır.

Dersim’den bir DGH aktivisti: Dersim’de 2009 yerel seçimlerinde ‘söz, yetki, karar halka’ perspektifi ile hareket eden DDHD’nin çalışmalarına, DGH de örgütleyici olarak katıldı. DDHD’nin sunduğu program üzerinden halka gidiliyor. DDHD çalışmaları mahalle, kadın ve gençlik komisyonları aracılığı ile devam ediyor. Dersim halkının belediyeye bakış açısı; belediyenin halk tarafından yönetilmesi ve kararların halkla birlikte alınması, Dersim halkının ihtiyaçlarına cevap olabilecek bir belediyeçilik anlayışının oluşması yönündedir. Bu çalışma, Dersim halkı tarafından bu yönüyle sahiplenilmiştir.

Ankara’dan bir katılımcı: Yaklaşan yerel seçimler nedeni ile Dersim’deki çalışmalara katılmak için buradayız. AKP ve CHP gibi düzen partileri, yerel seçimlerle birlikte Dersim üzerinde yoğunlaşmış görünüyor. Erdoğan’ın Dersim’i de istiyor, söylemi bunun açık ifadesi. Son zamanlarda burjuva medyaya da yansyan Dersim haberleri, devletin yerel seçimler üzerinden Dersim’e yaklaşımını tüm çıplaklığı ile ortaya koyuyor. Bunun karşısında biz de halkın söz, yetki ve karar hakkına sahip olduğu, demokratik halkçı bir yerel yönetim anlayışı ile hareket

eden, içerisinde Tunceli Dernekleri Federasyonu ve Demokratik Haklar Federasyonu’nun yer aldığı Dersim Demokratik Halk Dayanışması’nın sürdürdüğü yerel seçimler çalışmasına dahil olduk. Bulduğumuz zaman dilimi içerisinde yapılan çalışmalarda, ‘tarihine ve kültürüne sahip çık; AKP, CHP ve diğer düzen partilerine oy verme, vur-gusu ile Dersim halkı ile buluştuk. Öğretici bir çalışma oldu. Ve görüldü ki devrimci, demokrat kurumların olmadığı alanlara sistem kendi politikasını, yalanla, dolanla, hile ile taşıyor. Ama demokratik, halkçı bir program ve politikanın kitlelerle birlikte hayata geçmesi karşısında verilen rüşvetler, söylenen yalanlar halk tarafından açığa çıkartılıyor. Yaklaşan seçimler nedeni ile verilen beyaz eşya ile Dersim halkını kandırmaya çalışanlara, en güzel yanıt yine Dersim halkı verdi. Biz de Dersim halkının bu onurlu duruşuna elimizden geldikince katkı sunmaya çalıştık. Ve bu vesile ile bir kez daha gördük ki, somut durumu doğru okuyan politikalarla yerel seçimlere müdahil olunduğunda halkın demokratik hakları için örgütlenmesinde ciddi olanaklar ortaya çıkıyor. Bu olanakları ‘söz, yetki, karar halka’ şiarıyla, halk medislerinin bugünden örgütlenmesi olarak ortaya çıkan DDHD aracılığı ile ete kemiğe büründürüp, halkı emeği ve geleceği için demokratik haklar mücadelesine çağırdığımız iki haftalık bu çalışmadan öğrenerek kendi alanlarımızda da benzer çalışmalar için dersler çıkardık.

YÖK 18 bin asistanı işsiz bırakacak

İSTANBUL- Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK)’nun 31 Temmuz 2008’de, “Öğretim üyesi dışındaki öğretim elemanı yönetmeliği”nde yaptığı değişiklik sonucunu, 18 bin asistan işsiz kalacak. Değişiklikle birlikte, çalışan asistanlar eğitimlerini tamamladıktan sonra işlerine son verilecek.

YÖK’ün 31 Temmuz 2008 tarihinde öğretim elemanlarına ilişkin yönetmeliğin 50/d ve 33. maddelerinde yaptığı değişiklik binlerce asistanın geleceğini ilgilendiriyor. Söz konusu yönetmelikte yapılan değişiklik ile halen üniversitelerde istihdam edilen 18 bin civarında asistan işsiz kalacak.

18 bin asistanın geleceği ile oynandı YÖK Yürütme Kurulu’nun 26 Kasım 2008 tarihli kararıyla, istihdam edilen asistanların kadroya geçirilmemesi istendi. Bu düzenlemeyle birlikte, YÖK Kanunu’nun 50/d maddesine göre çalıştıran asistanların ise eğitimlerini tamamlamasıyla birlikte işlerine son verilecek. Tıp fakülteleri ve enstitülerde çalışanlar da dahil, 18 bin araştırma görevlisi işsiz kalmakla yüz yüze. Yapılan değişiklik ile uzman konumunda bulunan asistanların yeniden sınava tabi tutulmasına karşı çıkan asistanlar ise, bu uygulamaya tepki göstererek, “Anti 50 d” sloganıyla imza kampanyası başlattı.

‘Düzenleme hukuka aykırıdır’

Yönetmelikteki değişikliklere ilişkin Eğitim-Sen tarafından yapılan yazılı açıklamada ise şunlar kaydedildi: “Bu uygulama ile araştırma görevlileri işsizlik tehdidiyle karşı karşıya bırakılıyor. Hukuka aykırı olan bu düzenlemeye karşı dava sürecini başlattık. Üniversitelerde bilim özgünlüğünün gerçekleştirilebilmesi için akademisyenlerin iş güvencesi olmak zorundadır. Bu uygulamaya karşı akademisyenler, öğrenciler, kendi alanlarındaki sendikalar ile birleşip mücadele yürütmelidir.”

Milli Eğitim Bakanlığı’ndan özel okul teşviki

Emperyalist politikalar doğrultusunda, eğitimi yalnızca parası olanın satın alabileceği bir meta haline getiren ülkemiz egemenleri, YÖK, MEB gibi kurumları aracılığıyla, her geçen gün bu icraatlarına yenilerini ekliyor. Görünürde “öğretim kurumlarının öğretmen ve öğrencilerine ait bütün eğitim ve öğretim hizmetlerini planlamak, programlamak, yürütmek, izlemek ve denetim altında bulundurmamak” göreviyle yükümlü olan Milli Eğitim Bakanlığı’nın geçtiğimiz günlerde özel okulların teşvik edilmesine ilişkin yaptığı açıklamalar, eğitimin kim için olduğunu gösterir nitelikteydi. Ülkemizde hala birçok bölgede okul bulunmazken ve mevcut okullarda da yeterli sayıda kadro istihdam edilmezken, bu sorunları gidermek için hiçbir adım atmayan egemenler, iş sermayenin zarar etmesine gelinece hareketle geçmekte geç kalmıyor. Özel okulların ekonomik krizden etkilenmesi nedeniyle, bu kurumlara teşviklerin yapılması gerektiğini belirten Milli Eğitim Bakanlığı, sermaye sahiplerinin zarar etmeye başlamasından dem vurarak sermayedarların ihtiyaçlarına yanıt olmaya çalışıyor. MEB’in planlamasında, özel okulların boş dersliklerinin devlet desteği yoluyla doldurulması, buralarda çalışan öğretmenlerin sigorta primlerinin devlet tarafından karşılanması ve ücretsiz ders kitabı uygulamasının özel okullara doğru genişletilerek ülkede toplam okullar içerisindeki payı yüzde 2.3 olan özel okulların sayısının daha da artırılması gibi öneriler yer alıyor.

“Teşvik bir lütf değil, zorunluluk!”

Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürü Meh-

met Küçük, Türkiye Özel Okullar Birliği’nce düzenlenen “Türkiye’nin 2023 Eğitim Vizyonu” konulu sempozyumda, özel okullara teşvik yapılması gerektiğini söyledi. Küçük, diğer ülkeleri örnek göstererek, “Gelişmiş ülkelerde bu var. Bazı ülkelerde, devlet bir öğrenciye yaptığı masrafın bir kısmını veya tamamını özel okula veriyor. Arsayı tahsis ediyor birçok ülke. Birçok ülkede belediyeler okulu bile yapıyor. Çok az ülke özel okullardan vergi alıyor. SSK’sını ödeyen kurumlar var” dedi. Yaptığı bu açıklamayla devlet tarafından özel okullara yapılacak teşvikli meşrulaştırmaya çalışan Küçük, “Devlet okullarına ayrılan bütçeden de özel okullara pay ayrılması gerekir” diyerek bütçeden pay istedi. Özel okulların doluluk oranının artırılması için özel okul sahiplerinden, yapılması gerekenleri kendisine iletmelerini isteyen Küçük, aslında teşvik planlarının kimin için hazırlandığına da işaret etti. Küçük, açıklamanın devamında, yaşanan krizle birlikte özel okullardaki öğrenci sayısı azalırsa, devlet okullarının dolacağı ve ek bina ihtiyacının ve öğretmen açığının ortaya çıkacağını, tüm bu nedenlerle devlet giderlerinin artacağını belirterek bu yüzden özel okulların önünün açılması gerektiğini söyledi. Küçük özel okulların teşvik edilmesini ise “Teşvik denen şey bir lütf olarak görülüyor, bir zorunluluk olarak önümüzde duruyor” sözleri ile savundu.

Eğitim-Sen: Özel okullara değil, kmusal eğitime kaynak ayrılmalıdır

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından özel okullara

yapılması planlanan teşvike ilişkin yazılı açıklama yapan Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, Küçük tarafından yapılan açıklamaları kamusal eğitimi devlet bütçesi üzerinde bir yük olarak gören piyasacı yaklaşımın bir devamı olarak niteledi.

Küçük tarafından yapılan açıklamaların devletin eğitim alanını piyasalaştırma arayışlarını bir kez daha açığa vurduğunun altını çizen Kılıç, “Devlet, kamusal eğitimin finansmanını ailelere yükleyerek gerçekleştirdiği ‘kamusal’ tasarrufları, kriz içindeki özel okul sektörünün gelişimi ve eğitimin sermaye birikimine açılması ve piyasalaştırılması için bir teşvik politikası eşliğinde kullanmanın, kamusal kaynakları özel sermaye kesimlerine aktarmasının yollarını aramaktadır” dedi.

Devletin derslik ve okul yapmak gibi olanakları varken kaynakları özel sermayeye aktarmasının yanlış olduğunu ifade eden Kılıç, yapılması gerekenin “kamusal kaynakların kamusal bir hak olan eğitim için, özel çıkarlar değil kamusal yararlar gözetilerek değerlendirilmesi ve kamu yatırımlarının payının artırılması” olduğuna dikkat çekti.

Kılıç açıklamanın devamında, AKP hükümetinin daha önce Latin Amerika’da uygulanan ve başarısız olduktan sonra terk edilen bu yöntemden vazgeçmesi gerektiğini belirterek, “AKP bu yöntemi sorunların çözümü için tek çare gibi sunmak yerine, özel çıkar değil, kamu yararını gözetmeli ve dünyaya gele-yen bu modelleri Türkiye’ye çare olarak dayatmaktan bir an önce vazgeçmelidir” dedi.

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Yükselen kitle hareketlerine hazırlanalım

Geçtiğimiz aylar içerisinde dozunu yükselten ve dünya çapında çalkantılara neden olan ekonomik kriz, uzun vadeli etkilerini gerek emperyalist merkezlerde, gerekse emperyalizmin ekonomik, askeri, sosyal ve siyasal tahakkümü altındaki ülkelerde katlayarak ilerliyor.

Emperyalizme stratejik uşaklık dengeleri kurmuş bulunan ülkemiz iktidarının dönemsel icraatları; birkaç ay evvel ifade ettiğimiz ekonomik krizin yaklaşan yıkıcı sonuçlarını, ülkemizde her geçen gün daha da derinleştirmeye devam etmektedir.

Kış koşulları altında, halkımızın önemli bir kesiminin giderlerinde ilk kalemi oluşturan doğalgaz gibi ısınma masraflarından, hemen tüm emekçilerin bir başka önemli gideri olan ulaşım ücretlerine; konut-kira giderlerinden, zorunlu gıda harcamalarına ve eğitim, sağlık başta olmak üzere, bugün artık önemli bir şekilde özelleştirme talanına uğratılmış bulunan devlet hizmetlerindeki giderlere dek toplumsal yaşamın her alanı zamlarla adeta kuşatılmış durumdadır. Artık ortalama her hafta, yeni bir zam haberiyle güne başlanmaktadır.

Ülkemizde, kapanan işletmelere neredeyse her gün bir yenisi eklenmektedir. Buna mukabil çok sayıda işyeri üretime ara vermektedir. Üretime ara veren işletmelerin büyük kısmını, bilhassa yabancı fabrikalar ile yerli komprador sermaye işletmeleri oluşturmaktadır.

Üniversitelerde yarı zamanlı çalışan binlerce öğrencinin işine son verilmesi; hâlihazırda genel yoksullaşma ve zamlardan etkilenen öğrenci-gençliğin, her geçen gün yaşam olanaklarının böylelikle kısıtlanması ve üniversitelerin idari işlemlerinden “sağlık hizmetleri” temel gibi sosyal olanaklarına dek her adımın daha da paralı hale getirilmesi; genel olarak üniversitelerde ve liselerde tüm bu hak gasplarına ve kötüleşen yaşam koşullarına karşı duran öğrenci gençliğin okul idarelerinden başlamak üzere faşist çeteler, polis ve özel güvenlik birimleri terörüyle bastırılmak istenmesi... bir bütün olarak krizin, halk gençliğine olan yansımalarından sadece bir bölümünü oluşturmaktadır.

İşten atılmaların veyahut “ücretsiz izin” adı altında fiili işten çıkarmaların, emekçilerin en büyük sorunu haline geldiği günümüzde, ülkemizin en büyük gerçeği, yoksulluğun, işsizliğin, zamların ve buna karşılık aynı ölçülerde zorbalık siyasetinin halka ve halk güçlerine karşı geliştirilmesi ve ekonomik, sosyal ve siyasal her alanda toplumsal bir altüst oluşun zemininin giderek olgunlaşıyor olmasıdır.

Kürt ulusunun haklı davasının, provokasyonlara karşı so-kağa yansyan militan tepkisi ve Alevilerin, yüzyılları biriktirdiği tepkilerini demokratik zeminde daha güçlü haykışları... 1990’lı yılların ikinci yarısından itibaren neo-liberal politikalarla ve kirli savaş siyasetleriyle etkisizleştirilen demokratik sendikaların, tüm iç sorunlarına karşın yeniden kitlesel eylemliliklerde taban bulması... Topyekün bir beraberlikten henüz uzak olsa da işçi mücadelelerinin bilhassa sanayi havzalarında birbiri ardı sıra işgaller düzeyinde kararlı ve geleceğe umut veren bir biçimde ortaya çıkması... İşçi gençlik cephesinde olduğu gibi öğrenci-gençlik alanında da, halk gençliğinin belirli bir ivme yakalayan dinamik ve nispeten kitlesel hareketliliği... Bir bütün olarak, ekonomik ve sosyal alanlarda baskılanan ve her yeni günde krizin daha da yıkıcı sonuçlarıyla yüzleşen toplumumuzun bağrında taşıdığı gelişmelerin keskinleşmesinin ve toplumun farklı kesimlerinin insanca bir yaşam ve gerçek demokratik bir düzen taleplerinin farklı şekillerde ve içeriklerde görünür olmasının sonuçları olarak görülmelidir.

Bu çelişkiler ve çelişkilerin ortaya çıkardığı kitle hareketleri önümüzdeki aylar içerisinde daha da yükselecektir. Bu süreci halk kitlelerinin lehine çevirebilmek için güçlü örgütler yaratmak gerekmektedir. Hâkim sınıfların saldırılarına karşı, örgütlü müdahalelerin olmadığı alanlarda halkın çıkarlarını temsil eden sonuçlar beklemek hayaldir.

Yeni demokrasi güçlerinin son yıllarda yakaladığı olumluluklar emek gündemiyle birleştiği oranda gelişme dinamizmini hızlandıracaktır. Dolayısıyla yeni demokrasi güçleri halkın beklentilerine cevap olabilecek pratiklerini sürekliştirmelidir. Yeni demokrasi mücadelesi ancak ve ancak bu gibi pratiklerden geçerek eksiklerini açacaktır.

Yeni Demokrasi güçleri yükselen kitle hareketlerini bu perspektifle ele almalıdır. Bizler ortaya çıkan sonuçları ya halkın gerçek demokratik bir düzen yaratma mücadelesinin etkin bir parçası haline getireceğiz ya da bu süreçten güçsüzleşerek çıkacağız. Dolayısıyla bu süreci, yeni demokrasi mücadelesinin etkin bir parçası haline getirebilmek için, bulunduğumuz her alanda örgütlerimizi sağlamlaştırmaya ve geliştirme süreci olarak değerlendirelim. Şimdiden bütün hazırlıklarımızı bu gelişmelerle dikkate alarak yapalım ve fabrikalarda, köylerde, emekçi semtlerinde, üniversite ve liselerde krizin etkilerini ve sonuçlarını tespit ederek güçlü ve militan müdahalelere hazırlanalım.

dünya

NEPAL'DE YENİ ANAYASA HAZIRLIĞI

BNKP (Maoist), yeni anayasa taslağını yazmak üzere Kurucu Meclis altında çalışacak 11 komite kurdu. Maoistler tarafından yeni anayasa taslağını oluşturmak üzere sorumluk verilen çalışma grubu 16 Şubat'ta bir araya gelerek taslak çalışmalarının başlaması için alt komiteler kurdu. Toplantıda, Chandra Prakash Gajurel, Bishwo Bhakta Dulal, Ram Rijan Yadav, Lila Mani Pokahrel, Pampa Bhushal, Prabhu Shah, Netra Bikram Chand, Chandeshwor Shrestha, Ambika Thapa, Barsha Man, Kumar Yonjan, Amik Sherchan ve Khim Lal Devkota alt komitelere koordinatör olan atandı.

Anayasa hazırlıklarına ilişkin Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist) tarafından yapılan açıklamada, "Yeni anayasa hazırlarken başlıca önceliklerimiz; barış sürecinin sürdürülmesini sağlamak, ekonomik kalkınmayı hızlandırmayı ve sürdürülebilir kılmayı sağlamak, temel hak ve özgürlükleri genişletip garanti altına almak, ülkedeki hukuk sistemini baştan aşağı yenilemek olacaktır" denildi.

Kiran: Sokak gösterileri başka bir cepheye evrilebilir

BNKP (M)'nin yayın organı Kızıl Yıldız'da yayınlanan röportajında, "Ulusal bağımsızlık, halk cumhuriyeti ve ekonomik program ile ilgili gündemleri ön plana çıkaracağız. Onun için farklı kitle örgütlerini, cephe ve forumları harekete geçireceğiz." diyen BNKP (M) liderlerinden Kiran, Birleşik Ulusal Bilinç Kampanyası adında, üç aylık bir kampanya hazırladıklarını ve bu kampanyanın ulusal bağımsızlığı korumayı ve ülke dışı müdahalelerle mücadele etmeyi amaçladığını belirtti ve ekledi; "Halkın anayasasını yazmak için uygun bir ortam yaratacağız. Bu, ülkenin ilerlemesini, sosyo-ekonomik dönüşümünü hedefleyen bir kampanya." Hükümetin ve partisinin kararlarının benzer olduğunu, çünkü partisinin hükümetin içinde yer aldığını kaydeden Kiran, hükümeti de bir mücadele alanı olarak gördüklerini vurguladı. Sokak ayağının kendileri için her zaman mücadele cephesi olduğuna işaret eden Kiran, "Birleşik Ulusal Bilinç Kampanyası bu üç cepheyi koordine etmek üzere tasarlandı. Diğer yandan kitle hareketinin gücü bu üç cepheyi bütünleştirmekte zorlanmayacaktır. Sokaktaki mücadele, hükümetin bir 'İşçi Köylü Anayasası' yazmasına yardımcı olacaktır." dedi. Kiran, hükümetin içerisindeki bazı partilerin, muhalefet partileri gibi sürecin önünü tıkamaya çalıştıklarına değinerek, "Eğer halk karıştı gericiiler yeni anayasanın yazılmasının önüne taş koymaya kalkışarlarsa sokak gösterilerinin niteliği kuşkusuz başka bir cepheye evrilir." uyarısında bulundu.

Maoistler karakol bastı

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'e bağlı Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu, Hindistan'ın doğusundaki Bihar bölgesinde bulunan bir polis karakoluna saldırı gerçekleştirdi. Saldırıda karakol baş komiserinin de aralarında bulunduğu 15 polis öldü.

Yunanistan'da çiftçiler sokaklara çıktı

Yunanistan, Aralık ayında 15 yaşındaki Alexis'in polis tarafından katledilmesiyle başlayan kitlesel eylemlerin ardından bu kez köylülerin kitlesel öfkesine sahne oluyor. Ülkenin birçok yerinde otoyollar trafiğe kapatan, gümrük kapılarından geçişleri engelleyen köylüler, Girit ve diğer adalarda ise traktörlerle limanları işgal ederek deniz ulaşımını durdurdular. Köylüler yaptıkları açıklamada, üretimin önündeki kotaların kaldırılmasını, taban fiyatlarının yükseltilmesini, doğal afetler nedeniyle oluşan zararlarının giderilmesini, tarım ürünlerini sigortalayan kurumların özelleştirme kapsamından çıkarılmasını istedikler. Devletten para istemediklerinin altını çizen köylüler, "Güneşimiz var. En iyi ürünler bizde. Burada binlerce yıldır tarım yapıldı. Ailelerimiz nasıl olup da buradan ekmeçlerini çıkardılar da, biz yapamıyoruz?" diyerek, ülkedeki tarımsal üretimin AB eliyle bitirilmeye çalışılmasına karşı eylem yaptıklarına dikkat çektiler.

Polis eylem yapan köylülere saldırdı

Devletin, barikatların kaldırılmaması ve dağılınmaması halinde "gerekeni" yapacağını açıklamasına traktör yakarak cevap veren tarım üreticileri, polisin saldırısına maruz kaldı. Köylülerin polise direnmesi üzerine polis geri çekilmek zorunda kaldı. Yunanistan'ın başta Atina olmak üzere hemen hemen bütün kentlerinde kitlesel eylemler yapan tarım üreticileri, haktan da destek görüyor.

Mısır'da hak aramaları yeniden hareketlendi

Ocak ayı sonunda bir hafta içinde iki defa greve giden Mısır'lı demiryolu işçileri Şubat ayında da eylemlerine devam ediyor. Al-Wasta'daki Kom Abu Radi demir yolu işçileri söz verilen aylık ödenek artışı yerine getirilmediği için 9 Şubat'ta yeniden greve gitti. Polisle çatışan işçiler, al-Wasta istasyonunda toplanarak bazı trenleri durdurdular. Polisin işçilere saldırması sonucu en az on işçi ve bir memur yaralandı. Grev, 11 Şubat'ta da devam etti. Demiryolu şirketinin yöneticileriyle yapılan görüşmede işçilerin bazı taleplerinin yerine getirileceği sözü alındı. İşçilere grev sendikalarının hiç birisi bu anlaşmalarda yer almadı.

Gübre işçileri: Süveyş'teki Al-Masriya suni gübre fabrikası çalışanları greve gitti. İsrail'e gübre ihraç edilmesini protesto eden işçiler Filistin'le dayanışma içinde olduklarını ifade ettiler. Fabrikanın paketleme bölümünde çalışan işçilere boş torbalara gübre doldurmaları ve bu torbaların Ürdün'lü şoförler tarafından "bir yere" gönderileceği söylenince, şirketin İsrail'e haftada 100 ton gübre ihraç anlaşması yaptığı ortaya çıktı. Fabrika'da 800 civarında işçi çalışmakta. Fabrika yönetimi bu eylem üzerine işçilerin 15 günlük maaşlarını keseceğini söyledi.

Tarım işçileri: Dağahkeya, Dekernes'deki el-Horeya köyündeki çiftçiler 15 Şubat günü Tarım Bakanlığı önünde gösteri yaptı. 90'ların sonlarında çıkarılan yeni bir yasa ile uzun yıllardır ekip biçtikleri topraklardan sürülen bu köylüler, aradan geçen on yıldan fazla zaman dilimine rağmen ikame olarak söz verilen topraklarına kavuşamadı. Bu nedenle Tarım Bakanlığı önündeki bu gösteriler düzenli olarak on yıldır devam etmekte.

Kaynak: Solun Doğusu

Kafkasya'da taşlar yerinden oynuyor

ABD ile Rusya arasındaki emperyalist dalaş tırmanıyor. ABD'nin kuşatma hamlelerine karşı Latin Amerika ülkeleri ile ilişkilerini güçlendiren Rusya, bu karşı hamlelerinin ardından yeniden "arka bahçe"sini düzenlemeye girişmiş bulunuyor. Bir yandan Kırgızistan'a baskı yaparak bu ülkedeki ABD hava üssünü kapatma kararı aldıran Rusya, öte yandan bölgede NATO'ya alternatif askeri bir oluşumun ilk adımlarını atıyor.

ABD'nin renkli darbeleri ilişkileri gerdi:

"Soğuk Savaş"ın ardından "soğuyan" ABD-Rusya gerilimi; ABD'nin kadife ve gül "devrim"i adı altında Kafkasya'da gerçekleştirdiği darbeler sonrasında yeniden ısınmıştı.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından bölgede daha fazla egemenlik alanı yaratmak için harekete geçen ABD, 2003 yılında Gürcistan'da, yolsuzlukları ayyuka çıkımsı olan Sevardnadze yönetiminin halkı işsizlik ve yoksulluğun cenderesine itmiş olmasından faydalananak, ülkedeki "sivil" toplum örgütleri üzerinden kitlesel muhalefet eylemleri başlatmıştı. Dünyanın en büyük spekülörlerinden ve zenginlerinden birisi olan George Soros'a ait vakıfların etkin şekilde kullanıldığı ve halkın da aldatılarak emperyalist dalaşa kaldıraç yapıldığı eylemlerin ardından Devlet Başkanı Sevardnadze istifa etmiş, 2004 yılında yapılan seçimlerde ABD ve AB'nin maşası Mihail Saakaşvili ezici bir oy oranıyla devlet başkanlığı koltuğuna oturmuştu.

Ukrayna'da da 2004 yılında sahneye konan benzer bir oyun sonucunda iplerini ABD'nin tuttuğu yeni bir yönetim tesis edilmişti. Emperyalist güçler arasında-

ki dalaşta kaldıraç olarak kullanılan Gürcistan ve Ukrayna halkının hayatında renkli darbelerin ardından herhangi bir iyileşme olmadı. Halkı yoksulluğun, açlığın ve işsizliğin cenderesinde ezen bir yönetimin yerini bir başkası aldı, halk yine ezilen olmayı sürdürdü. Ancak bu iki renkli darbe ile ABD, Ukrayna ve Gürcistan'da kendisine sadık yönetimler kurarak Rusya karşısında önemli bir kazanım elde etti. Bu durum, ABD ile Rusya ilişkilerinde büyük, ama gizli bir gerilime yol açtı.

Akabinde ABD'nin; Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne füze savunma sistemi yerleştirme adımları ve bu adımlara paralel bir şekilde Balkanlar'daki askeri varlığını arttırması iki devlet arasındaki ilişkilerin daha da gerilmesine neden oldu. Gürcistan ve Ukrayna'nın NATO üyeliği için başvuruda bulunmaları ve ABD'nin Gürcistan üzerinden Güney Osetya'ya saldırmasıyla söz konusu gerilim "zirve"ye çıktı. ABD, füze savunma sistemlerinin ve askeri varlığını arttırmasının İran'ın "olası saldırılarına karşı savunma" amacı güttüğünü öne sürse de, Rusya İran'a karşı Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne füze savunma sistemleri yerleştirilmesinin anlamsız olduğunu, bu ülkeler yerine Türk devletinin seçilmemiş olmasının da bu hamlelerin kendisine karşı geliştirildiği ortaya koyduğunu savundu.

Rusya'dan karşı ataklar

Bir yandan ABD'nin Kafkaslar'daki hamlelerini boşa düşürmeye çalışan Rusya, öte yandan Latin Amerika ülkeleri, İran ve Suriye ile askeri-ticari ilişkilerini geliştirme yolunu tutarak ABD'ye misillemeye bulundu. 43. Münih Güvenlik Konferansı'nda ABD ve NATO'yu

sert bir şekilde eleştiren Putin, artık dünyanın iki kutuplu olmadığını ve atılacak her adımda Rusya'nın da hesaba katılması gerektiğini söyledi. Rusya, bu karşı hamlelerini, eski Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT) devletleri ile ilişkilerini geliştirmekle, askeri-ekonomik-siyasal oluşumlar yaratmakla sürdürdü.

Rusya, ABD üssünü kapattırdı

Özbekistan'dan sonra Kırgızistan da, Amerikan Askeri Üssü'nü kapatma kararı aldı. Haber, Kırgızistan Devlet Başkanı Kurmanbek Bakiyev'in Rusya Lideri Dimitri Medvedev ile yaptığı görüşmenin ardından geldi. Bakiyev, Rusya Devlet Başkanı Dimitriy Medvedev ile yaptığı ikinci görüşmenin ardından düzenlenen basın toplantısında, Kırgızistan devletinin, Bişkek'teki askeri üssün boşaltılmasını kararlaştırdığını söyledi.

Rusya ile Kırgızistan arasında mali destek konusunda yaklaşık 2 yıldır müzakerelerin yapıldığını dile getiren Kırgızistan Başbakanı Igor Çudinov, Rusya'nın bu desteği vermesiyle, üssü kapatma kararı almalarnın aynı döneme rastlamasının "tamamen bir tesadüf olduğunu" belirtti ve "üssün kapanacağını, bu konuda kimsenin şüphesi olmaması gerektiğini" vurguladı. Kırgızistan Devlet Başkanı Bakiyev'in ABD üssünü kapatma kararını Moskova'daki görüşmede Rusya'dan 2 milyar dolarlık kredi, 150 milyon dolarlık karşılıksız yardım almasının ve 180 milyon dolarlık borcunun silinmesinin ardından açıklaması dikkat çekti.

EVRAZES mini IMF kurdu

Rusya, Belarus (Beyaz Rusya), Kazakistan, Özbekistan, Ermenistan, Kırgızistan ve Tacikistan devlet başkanları Avrasya Ekonomik Topluluğu'nun (EVRA-

ZES), Moskova'da yapılan özel oturumunda küresel ekonomik krizle mücadele konusunda görüş alışverişinde bulunarak, EVRAZES çerçevesinde 10 milyar dolarlık "karşılıklı kurtarma" fonu oluşturulması kararını aldılar. Belarus Devlet Başkanı Aleksandır Lukaşenko, zirvenin ardından yaptığı açıklamada, 10 milyar dolarlık fona Rusya'nın 7.5 milyar, Kazakistan'ın 1 milyar dolar katkıda bulunacağını belirterek, kalan miktarın diğer ülkeler tarafından tamamlanacağını söyledi.

Rusya Devlet Başkanı Dimitriy Medvedev, zirvenin kapanışında yaptığı konuşmada, "Bu fonu müttefiklerimize kredi vermesi için oluşturuyoruz. Uluslararası kredi örgütlerinin yaptığı gibi kendini zor durumda hisseden ülkeler için koşullar kabul edilebilir olmalı" dedi. Medvedev, geçen hafta Kırgızistan için 2.15 milyar, Küba için de 350 milyon dolarlık kurtarma paketi sözü verirken, Belarus'a 1 milyar dolar kredi işlemlerinin de hızlandırılmasını istemişti. Rusya, Belarus'un 1 milyar dolara ilaveten istediği 2.77 milyar dolarlık kredi talebinin değerlendirildiğini de açıklamıştı. Kırgızistan, Rus yardımını almasının ardından ülkedeki Manoz Amerikan üssünü kapatacağını açıklamıştı.

NATO'ya "alternatif" blok

Ortak Güvenlik Antlaşması Örgütü üyesi Rusya, Ermenistan, Belarus, Kazakistan, Özbekistan, Tacikistan ve Kırgızistan devlet başkanları, Moskova'daki toplantıda, "dışarıdan gelecek tehditlere" karşı Rusya'da konuşlanacak ortak silahlı güç kurmak için anlaşma imzaladı. Toplantının ardından basın açıklaması düzenleyen devlet başkanları, anlaşmanın ayrıntılarına ilişkin bilgi vermekten kaçındı.

Rusya ve Balerus ortak hava savunma kalkını oluşturuyor

Rusya ve Beyaz Rusya, Moskova'da düzenlenen Birlik Devleti Üst Kurulu toplantısında, ABD'nin Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne konuşlandırmak istediği hava savunma sistemlerine cevap olarak, ortak hava savunma sistemi kurma kararı aldıklarını duyurdular. Daha önce antlaşmanın 2008 yılının sonbaharında imzalanması bekleniyordu ama farklı nedenlerden dolayı antlaşmanın imzalanması bir kaç defa ertelenmişti.

ABD'nin Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne hava savunma üssü kurma kararı almasından sonra Rusya, ABD'nin yukarıda adı geçen ülkelere hava savunma sistemi kurması durumunda Beyaz Rusya'ya aynı sistemi kuracağını açıklamıştı.

Rusya Kazakistan'a S-300 konuşlandıracak

Rusya, önümüzdeki aylarda Kazakistan'a S-300 hava savunma sistemi konuşlandıracak. RIA Novosti haber ajansının haberine göre, Kazakistan Savunma Bakanı Daniel Ahmetov tarafından yapılan açıklamada, Rusya önümüzdeki aylar içerisinde Kazakistan'a S-300 hava savunma sistemi konuşlandıracak. Kazakistan'ın savunma alanında Rusya ile aktif bir işbirliği içerisinde olduğunu kaydeden Ahmetov, yeni hava savunma sistemlerinin Kazakistan'ın savunma gücünü gözle görülür bir şekilde arttıracığını, bu sistemlerin Kazakistan'ın Kolektif Güvenlik Anlaşması Organizasyonu'na entegrasyonu için önemli bir adım olacağını kaydetti.

Rodt: İstihdam artıyor mu?

Saibaba: İstihdam oranı artmamış, aksine oranda hiç bir değişiklik yok. Aslında bazı nedenlerden ötürü istihdam oranında çok büyük bir düşüş var. Ekonomi araştırmaları, bir milyon küçük endüstriyel yapının son birkaç yıl içinde kapandığını gösteriyor, bu çok büyük iş gücü kaybıdır. Sonradan çiftçilerden alınmaya başlanan toprak, hükümetin işsizlikten sorumlu olduğunu gösterir. Küçük köylü ve topraksız köylüler büyük oranda işini kaybetti. Sadece bilişim sektörü (IT-industry) ve bazı hizmet sektörleri büyümektedir. Ancak bunlar, çok az sayıda insanın istihdam edildiği sektörlerdir. Üretim sektöründe istihdam düşmüştür. Hükümet, gerçek rakamları göstermez. Bağımsız aydınlar, hem bü-yüme hem de işsizlik oranları üzerine alternatif rakamlar ortaya koymaktadır. Hindistan'da istihdam durumlarına ilişkin resmi rakamlara dair büyük bir çelişki vardır. İşçilerin ücretlerinde düşüşün yanında genel olarak, istihdam artışı oranında da bir düşüş var.

Rodt: Hindistan, emperyalist ya da yarı-feodal, yarı-sömürge bir ülke midir?

Saibaba: Hindistan, emperyalist bir ülke değildir. Nedeni de Hindistan'ın emperyalist güçlerin pençesine düşmüş olmasıdır. Hindistan'ın hakim sınıfları, uluslararası politikada iktidarı küçük ölçüde kullanmaktadır. Önemli derecede, ABD emperyalizminin diktası altında hareket etmektedir. Aynı zamanda Hindistan, genişleme politikalarına sahip. Genişleme politikası gereği emperyalist güçler, komşu ülkelere yayılma arzusuna sahipken ve buralara hakim olmaya çabalarken diğer ülkeleri de kontrol edebilir. Emperyalist projeler, Hindistan hakim sınıflara göre değil, emperyalistlerin isteğine göre tasarlanmaktadır. Hindistan, günümüzde ABD'nin elinde bir araç olmaya başlayarak yayılmacı projeleri hataya geçirmektedir. ABD, Güney Asya'da jeopolitik çıkarları üzerinde kontrol sağlamada, daha küçük komşu ülkeler üzerinde kontrolü elde etmek için Hindistan'ı maşa olarak kullanmaktadır. Sri Lanka ve Nepal buna örnektir. Hindistan, Sri Lanka'da Tamil'in ulusal özgürlük mücadelesini önlemede kullanılmaya başlandı. ABD ve Hindistan arasındaki ilişki, Ortadoğu'da İsrail'in hegemonyasıyla karşılaştırılabilir. ABD şu an, Nepal'de Maoist hareketi sindirmek için el altından Hindistan'ı kullanmak istemektedir. Hindistan, Kashmir ve Kuzey Doğu ulusal toprakları, Naga ve ortalama militarist gücü oluşturan diğer halklar gibi işgal etmiştir.

Rodt: Hindistan'da sınıf mücadelesi şu an 20 yıl öncesinde olduğundan çok daha fazla mı yoğun?

Saibaba: Hindistan'da yoksulluk artış göstermiştir.1947'de çiftçilerin ölüm nedeni intihar değildi. 1990'lardan sonra çiftçilerin kendini öldürmeleri büyük oranda arttı. Pekî neden 1990'larda artmaya başladı? Nedeni, tanım nüfusunun büyük ölçüde istihdam edilmemesidir. Özel kredi sistemiyle sömürüye dayanan bu sektörde yoksul köylünün var olması olanaklı değil. Son on yılda yaklaşık 150 bin çiftçi intihar etti. Birçok bölgede açlık nedeniyle ölümler yaşanmaktadır. Halk, yabancı kaynaklarla beslenmekte ve geri kalmış bölgeleri terk etmektedir. Aslında biz, günümüzde Hindistan'da kimi bölgelerin sahra altı Afrika ülkeleriyle aynı düzeyde olduğunu görebiliriz. Bunların tümü, Hindistan'da özellikle pro-emperyalist küreselleşme saldınından sonra oluştu.

Ülkemizde en çok işçi sınıfı abluka altına alınmaktadır. Köylüler haklarını kaybetmişlerdir. Köylülerden oluşan üretkar işçi kesimi, işgücüne katılamamaktadır. Örgütlü kesim, kolektif ittifak ve emek haklarının hızla azaldığı örgütlenmemiş kesimle bir ölçüde karşılaştırılır. Ancak sıradan halk, diğer bölgelerde zaten var olan mücadelelerin bilincindedir. Sınıf çatışmaları kürselleşme sürecinin tahminen 1990'larda başlamasından sonra, kaynakların bir kaç tekelin elinde birikmesi nedeniyle daha da keskinleşti. Bu süreç, sermayenin bir kaç elde toplanmasını ifade eder. Bazı sermaye reformları, 60'lı ve 70'li yıllarda hakim sınıflar aracılığıyla ülkeye sokulmuş ve hükümet, yerli kapitalistlere itaat

etmeyi bırakarak emperyalist güçlerle doğrudan ittifaka girmiştir. Bu durum, mücadelenin yoğunluğunu artırmıştır.

Rodt: 1990'ların başlangıcından beri Hindistan'daki hakim sınıflar de-regülasyon, özelleştirme ve küreselleşmeden oluşan neo-liberal bir politika izlemiştir. Bu değişimler kadınların konumunu nasıl etkiledi?

Saibaba: Neo-liberal politikalar asla liberal değildir. Bu politikalar, Hindistan'da Nehru döneminden beri uygulanmaktadır. Sözde Nehru sosyalizmi, pro-emperyalist küresel politikaların ta kendisidir. Ama elbetteki 1990'lardan beri başlayan parçali süreçler arasında belirgin bir fark vardır. Farklılık, küreselleşmenin emperyalist saldınının bir parçasını oluşturmamasından ileri gelir. Küreselleşme, dünyada sosyalist blok yokluğunda emperyalizmin derin krizi nedeniyle tekeldirgan sermayenin küreselleşmesidir. Dahası bu krizin sorumluluğu üçüncü dünya ülkelerinin omuzlarına terk edilmiştir. Küreselleşme sürecinde sömürü koşullarının genişlemesinin bir sonucu olarak, Adivasi'ste bazı zorluklarla karşı karşıya kalan halkın bir kısmı, topraksız ve yoksul köylü, işçi, ülkenin en yoksulları arasında ezici çoğunluğu oluşturan Müslüman dini azınlıklar bu süreçten etkilenmektedir. Ancak tüm bu kesimler ve sınıflar içerisinde her şeyden önce ilk olarak kadınlar etkilenmektedir. Kadınlar, elbetteki en acı şekilde etkilenmektedir. İlk önce kadınlar, kemer sıkmaya gider. İkinci olarak istihdamın azalmasıyla kadınlar, iş piyasasının aşırı ataerkil olması nedeniyle bir işe alınmaz. Hindista'da mevcut ataerkil baskının genişlemesi, hem kapitalizmin hem de yarı-feodalizmin sapkınlığının bir sonucudur. Geçim kaynaklarının azalması halinde kadınlar, aile, özellikle çocuklara bakmakla yükümlü olmaya mecbur edilmektedir. Sonuçta, kadınlar bu günlerde daha az yiyor, çocuklarını doyuruyor ve hane halkıyla ilgileniyor. Günümüzde kadınlar arasında daha çok beslenme bozukluğu

HİNDİSTAN'DA MAOİST STRATEJİYE İÇERİDEN BİR BAKIŞ -II-

Hinidistan Devrimci Halk Örgütlenmeleri Federasyonu, Devrimci Demokratik Mücadele (RDF) Sekreter Yardımcısı G.N. Saibaba ile Norveçli yeni bir parti olan Rodt (Kızıl) tarafından gerçekleştirilen ropörta-jın 2. bölümünü sizlerle paylaşıyoruz

görülmekte, kadınlar hem evde hem de dışarda zor koşullar altında çalışmaktadır. Erkeklerden daha az ücret almaktalar. Kanun gereği ülkede eşit ücret ödenmesi gerekmekte ancak, hiç kimse bunu uygulamamaktadır. Ülkede fuhuş oranı, bir girdap oluşturmaya başladı. Dişi bebek ölümleri artan bir olgu. Hastanelerde, yüzlerce dişi bebek ölüm vakası kaydı bulunmaktadır. Bu nedenle kadınlar, mücadeleye katılan en büyük kesimi oluşturmakta ve mücadelenin ön saflarında durmaktadır. Maoist parti üyelerinin yüzde 30'undan fazlasını kadınlar oluşturmaktadır. Hatta ülkedeki en büyük burjuva partisi bile, bu kadar kadın üye sayısına sahip değildir. Chhattisgarh ve Jharkhand gibi bölgelerde bu oran daha yüksektir.

Rodt: Hindistan'da el koymanın ana sorun olduğunu söylü-yorsunuz. 6 farklı el koyma türü bulunmaktadır: Özel Ekonomi Bölgeler, madencilik, yeni endüstri, yeni büyük barajlar, kentsel bölgelerin güzelleştirilmesi, altyapısal geçit projeleri ve diğerleri. Zorla el koymanın yaklaşık olarak toprakların yüzde 12'sinin kamulaştırılmasına dayandığını söylüyorsunuz. El koymada ana sorunun ne olduğunu söyleyebilir misiniz?

Saibaba: Halkın yüzde 70'i doğrudan veya dolaylı yoldan tarıma bağlıdır. İşsizliğin temel kaynağı tarımdır. Bu projeler için toprak ortadan kaldırıldığında, halkın hiç bir geçim kaynağı kalmamaktadır. Bu nedenle, topraklara el konulmasıyla halkın işsiz kalmaya başlaması temel sorunlardan biridir. Bu hem halkı topraksızlaştırmak hem de işsiz hale getirmek demektir. İyileştirme pa-

ketleri, toprak kayıplarına neden olan ve halkı asla istihdam etmeyen projelerdir. İyileştirme hiç bir zaman gerçekleştirilmedi. Bu nedenle, gıdasızlık, yoksulluk, işsizlik gibi tüm problemler halkın toprak, ormanlar ve doğal yaşamlarından alınarak, geçim kaynaklarını gasp etme sürecinden kaynaklanır.

Rodt: Kırdan kente gelerek yer değiştiren köylüler, modern sektörde neden işe alınmaz?

Saibaba: Deneyimsiz köylüler, endüstriyel işler, özellikle yüksek emperyal teknolojiyle kurulmaya başlayan endüstri türü için, gerekli yetenekten yoksundurlar. Öte yandan, küçük bir sektör, endüstriyel iş için elverişli olsa bile, köylüler işe alınmaz çünkü, endüstri, yoğun teknolojiyi gerektirmekte ve fazlaca insan istihdam edilememektedir. Makinalar, emperyalist ülkelerden getirilmekte. Bu makinalar, önemli derecede kalifiye işgücünü gerektirmekte. Bu nedenle, büyümenin deteklendiği endüstriyel sektörlerde köylülerin işe alınma durumu yoktur. Üretim sektöründe değil ama bilişim ve hizmet sektöründe istihdam, küçük bir olasılıktır. Kentsel bölgelerde, zaten eğitilmiş işsizler büyük çoğunluğu oluşturmaktadır.

Rodt: Hindistan'da Maoistler, komünist partiyle sosyalizm kalin-tısı arasındaki ilişkinin sorunlu olmaya başladığı son yüzyıl-da, çeşitli ülkelerdeki sosyalizm deneyimlerinin yenilgisinden öğrenilecek temel dersin ne olduğunu düşünümektedir?

Saibaba: Hindistan'da Maoistler Rusya ve Çin'de hala analiz edil-

mesi gereken olayların meydana geldiğini düşünmekte. Maoistler, gelecekte uluslararası devrimci komünistlerin daha somut başarısızlıklarıyla karşılaşmak ve onları öğrenmek zorunda olduğunu düşünmekte. Sosyalist inşa projesinin başarısız olma nedenlerinden birisi, partilerin, içerisine burjuvazinin sızmasını engellemek üzere mekaniksel gelişmeyi sağlayamamasıdır. Mao önderliğinde Çin'de gerçekleştirilen Kültür Devrimi, Komünist Partilerin içerisine burjuvazinin sızmasını engellemek üzere geliştirildi. Ancak, Mao'nun ölümünden sonra deneyisel bir düzeyde kaldı. Kültür devrimi her geçen gün araçsal, ideolojik ve politik olarak komünist parti içerisinde yayılan, ikinci sınıf ideolojisini engellemek üzere devrimci komünist partiler içerisinde ilerlemek durumunda kaldı. Günümüzde, dünyadaki ülkelerin her birinin, proleter partilerden oluşturulmaya ihtiyacı vardır. Maalesef 3. dünya ülkelerinin bazılarındaki olmak üzere Avrupa ülkelerinin çoğunda ikinci sınıf ideolojileri, 21. yüzyıl demokrasisi, "özgürlükçü örgütlenme ilkeleri" ve "çok partili sistem kabulü" adı altında yayılmış durumdadır. Komünist partilerin politikaları içinde bugün, proleter zaferin elde edilebildiği Bolşevik ve Leninist partiler yönünde bir güdüye ihtiyaç vardır.

Rodt: Hindistan'da komünist güçler arasında farklılıkların kökenleri/nedenleri nedir?

Saibaba: Hindistan'da komünist devrimciler arasındaki farklılıklar, basitçe liderler arasındaki farklılıklardan ibaret değildir. Onlar, partiler üstü farklı sınıfları, küçük burjuva lider doğasını, daha çok yasal mücadelelere izin vererek proleter olmayan sınıf ideolojilerini partilerine alma girişimini yansıtır. Keskin sınıf mücadeleleri, mücadelenin yasal anlamına bağlı olmaması ve faşist gerici sınıf koşullarında varlığını sürdürmemesini ifade eder. Hindistan'da bu gibi partiler, yasal bölgeleri korumaya çalışan liberal girişimler ve küçük burjuvanın olduğu zengin ve orta sınıf köylü arasında temellenir. Diğerleri, kentli küçük burjuva kesimle oluşur. Mülksüz yoksullar ve topraksız köylülerle kurulan partiler, işçi sınıfının zorunlu sınıf mücadelesine dayanır. Böylece farklılıklar, mücadelenin kökeninde yatan sınıflardaki yoğun fiziksel koşullara dayanır. Artık günümüzde Maoistlerle ittifak kurmak için küçük ölçüde komünist partilerle birlikte hareket etmeye ihtiyaç vardır ancak böyle bir birlik, gerçekten proleter çizgi eğiliminde olursa, işçi sınıfı, yoksul ve topraksız köylü arasında faaliyet yürütülebilir.

Rodt: Sosyalizm deneyiminin bazı ülkelerde yenilgisinden kadının özgürleşmesi sorunu üzerine öğrenilmesi gereken bir ders var mı?

Saibaba: Kadının kurtuluşu amacıyla mevcut konumuna bakarsak, ataerkil yapının, Marksist pratikler aracılığıyla tam olarak anlaşılabilirliğini görürüz. Maoist parti içerisinde kadın kadrolar yer almaktadır. Hindistan'da kadınlara karşı ayrımcılığın yaşandığı ataerkil yapı, kendisini yeniden üreten kurumlardan biridir. Maoist devrimci pratik içinde bu sorun, kadınlara yönelik spesifik problemlerin başında gelir. Bu sorunlar, tamamiyla kavranmamıştır. Devrim sürecinde mekanizma, kadınlara yönelik ayrımcılığı önleme yollarını bulamamıştır. Sadece kadın olduğu için kadın, ataerkil yapıda yaşamaya devam etmiştir. Bu nedenle yeni devrim, bu baskının özgüllüğüne dikkat çekmek zorunda. İkinci önemli husus da kadının kurtuluşunun kapitalist sistem içerisinde mümkün olamayacağıdır. Ama biz proleter iktidarın gerçekleşmesi halinde, patriyarkal (ataerkil) yapının otomatik olarak yok olacağını biliyoruz. Bu temel bir sorundur. Varlığını sürdüren kurum ve yapılarla özel olarak dikkat çekme zorunluluğu vardır. Kadın, devrim içinde bir devrim mücadelesi yürütmek zorundadır. Bir örnek vermek gerekirse, devrim içinde devrim, Mao önderliğinde Çin'de gerçekleşen Büyük Proleter Kültür Devrimidir. Ama Hindistan çok daha acı veren bir yoldan geçti. Mao, burjuva ideolojisinin kökünü tamamiyla kazmak için binlerce devrimciye çağında bulundu. Devrim içinde devrimin tüm bu girişimlerinin, ataerkil, ırkçı görüşlere baktığını düşünüyoruz. Bu acil ve basitçe çözülmesi gereken bir sorundur. Bir devrimci sabırlı olmalı. Bu, devrimcilerin, proletaryanın iktidarı ele geçirene kadar beklemesi gerektiği anlamına gelmez. Biz Hindistan'da, Kültür Devrimi'nin, Yeni Demokratik Devrim ile yola çıkılarak başlanacağını düşünüyoruz. Dikkatsizce gerçekleştirilen bu gibi girişimler, postyapısalcı gericiilik içinde daha çok özgür hümanist projeler olarak nükseden post modernist düzen içinde dejenere olacaktır. Proleter iktidar, ancak bir ülkede devrimci kitlelere yönelik güven elde edildikten sonra, kararlı bir proleter partinin önderliğinde gerçekleştirilebilir.

Kadınlar, Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'de örgütlenerek kurtuluşunu sağlayabilir. Kural olarak, bir kadın ve bir erkeğin eşit yetkiye sahip olması şartıyla, kadının herhangi özel bir devrimci komitede yer almasına öncelik verir. Maoist partide parti üyesi çoğu kadın, kendi tercihiyle çocuk sahibi olamaz, ancak belirli kadınlar isterse çocuk sahibi olabilir ve parti ona bu konuda yardımcı olur. Çocuk yapma sürecinde ona karşı ayrımcılık uygulanmaz.

Rodt: Bugün Hindistan'da devrimci durum var mıdır? Dünya-daki durgunluğa ilişkin ne söyleyebilirsiniz?

Saibaba: Hindistan'da ve üçüncü dünya ülkelerinde" son derece olumlu devrimci durum vardır. Bu ülkelerin her birinde yerel kriz, uluslararası krizle artış göstermektedir. Üçüncü dünya ülkeleri, devrimlerini tamamlamak için herhangi bir üçüncü dünya ülkesini beklemek zorunda değil. Klasik algıda bir üçüncü dünya savaşının olması muhtemel. Savaş koşulları farklı şekillerde mevcuttur. Dünya, zaten bir tür savaş içinde. Örneğin ABD, Irak halkına askeri, Hindistan halkına karşı ise ekonomik savaş açmış durumda ve farklı türdeki her iki savaş, aynı derecede halkın canına mal olmaktadır. Hindistan hakim sınıfları emperyalizm için her şeyi kolaylaştırmak isterken, ABD Hindistan'a hangi nedenle savaş açma ihtiyacı duydu? Emperyalist güçler arasında büyüyen çekişme, dansıklı dövüşten hızla çatışmaya dönüşebilir. Geçmiş deneyimler, çoktan bunu kanıtlamış ve devrimci konumları olgunlaştırmış durumdur.

Devrimci kitlelerin kendisini örgütlediği bu ülkelerin her birinde emperyalistlerin "kurtuluşu" getirmek istemesi halinde, hakim sınıf hegemonyası hiç bir zaman yok edilemeyecektir. Benzer şekilde emperyalist zincirde herhangi bir kırılma, bozkin tutuşturacak ve bu durumda Batı'da emperyalist/tekeli burjuvazinin çöküşü kaçınılmaz olacaktır.

kültür-sanat

Binler Demokratik Haklar Şöleni'nde buluşacak

Bilindiği gibi dünya, çıkarları birbiriy-le çatışan kesimlerin amansız bir mü-cadelesine tanıklık ediyor. Bu kesim-ler görünürde bazen ulusal, mezhep-sel, dini veya farklı isimler ile karşımı-za çıksa da, mücadelenin özünde, sı-nıflı toplum gerçekliği bulunuyor. Sı-nıflar arasında var olagelen bu müca-delenin sadece ekonomik alanda de-ğil, aynı zamanda kültürel alan-da da varolduğu gerçeğinden hareketle mücadelenin kültür-sanat alınıdaki yanı da önemli bir yer tutuyor.

Bu açıdan Demokratik Haklar Şenliği, emperyalist, gerici ve yoz kültürün tüm dünyadaki hâkimi-yet uğraşına karşı, alternatif kül-türü var etme noktasında önem-li bir yerde duruyor. Ülkemizde, emperyalist kültür politikası ile yerli gericiğin kültür politikası aynı doğrultuda ve aynı hedefe kilitlenmiş olarak hareket ediyor.

Şölenin amacı gericiliğe karşı alternatif kültürü yaratmak

Var olagelen kültür politikasına karşı alternatif bir duruş yaratma amacıyla düzenlenen Demokratik Haklar Şenli-ği'nin temel sloganı şu çevrevede ele alınıyor: “Daha açık söyleyelim o za-man; biz var olan sınıflar mücadele-sinde ezilenlerin yanında olduğumu-zu ve halk kültürünün ilericı yanlarını yaşatma ve amansız mücadelede geri-ciliği alt etme çabasının aktif yürütü-lüsü olduğumuzu ifade ediyoruz. Ezenler ve ezilenler arasındaki müca-delede nasıl ki ezenler kendi baskı ve hakimiyet araçlarını her alanda gelişt-iriyorsa, benzer bir şekilde ezilenler de kendi araçlarını yaratmalıdır. Em-peryalizmin ekonomik, askeri, politik ve kültürel alandaki politikalarını ha-

Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi ile Demokratik Haklar Fe-derasyonu tarafından organize edilen ve binlerin bir araya geldiği geleneksel Demokratik Haklar Kültür ve Sanat Şenli-ği'nin 5'incisi 22 Şubat'ta İstanbul'da bulunan Bağcılar Olimpik Spor Salonu'nda gerçekleştirilecek

yata geçirmek için yaratğı araçların karşısına ezilenler kendi politik, aske-ri ve kültürel araçlarıyla karşı çıkma-dıkça mücadelede ezilenler her daim savunmasız girmiş olacaktırlar. Bura-dan hareketle amaçları, araçları, he-defleri belirlenmiş bir kültür politika-sıyla mücadele edilmelidir.”

'Kültür sanat alanındaki siyasal söy-lem gericiliği hedef almalıdır'

Bu yıl 5'incisi düzenlenen 'Demokra-tik Haklar Kültür ve Sanat Şenliği'ni düzenleyen YÇKM ve DHF çalışanla-rı, alternatif kültürün inşası için şu önemli tespitte bulunuyor: “Bu etkin-likle biz binlerce insanı bir araya geti-terek alternatifsiz olunmadığını anlat-maya, birlikteliğin ve dayanışmanın hissedilmesine çabalıyoruz. Bunu ya-parken ülkemizin ve dünyanın değişik kültürel değerlerini sergileyerek ve bu-nu politik gelişmelerle bir arada yürü-terek yapıyoruz. Egemenler siyasetin

siyasetçilere bırakıldığı ve kültür sa-nat alanının tamamıyla piyasaya tü-ke-tim nesnesi üreten bir alan olarak kalmasını istemektedirler. Metaya dönüşmeyen her değer onlar için anlamsızdır. Üstelik onlar siyasetin dışında bir alan olarak tanımladıkla-rı kültür sanat alanının ardına aslın-da çok güçlü bir siyaset yerleştirmiş-lerdir. Dolayısıyla hakim sınıfların kültür sanat cephesindeki birey ve küçük çıkar odaklı gerici politikası, bazen bir sinema filminde, bazen bir şarkı sözünde hissettirilmeden aslın-da güçlü bir siyasetin izlerini taşır. Buradan hareketle biz onların iddia ettiğinin aksine siyasetin kültür sa-natta her daim var olabileceğini söylü-yoruz ve etkinliklerimizde siyasal söy-lem-in gericiliği hedef alması gerektiği-ni düşünüyoruz.”

Filistin'de yaşayanlardan tatalım da yerel seçimlere kadar birçok güncel politik gündemi farklı biçimlerde ele alınacağı Demokratik Haklar Şenli-ği'nde yapılmak istenen, sadece eğlen-

PROGRAM

**Yunanistan'dan
GIANNIS CHAROULIS
Xero Abbas
Grup Munzur
Moğollar
Ahmet Aslan
Folklor
Tiyatro
Sinevizyon
Yunanistan'dan DKÖ
Temsilcileri**

ce değil, aynı zamanda var olan gerçe-ğin ifadesidir.

Yurt dışında ve ülkeden farklı kültürle-ri temsil eden sanatçılar olacak

Geleneksel Demokratik Haklar Şenli-

ği, ülkemizde var olan ve yok olmaya yüz tutan bütün kültürlerin tanıtımı-nın yanı sıra tamamen bir enternasyo-nal dayanışma ile ele alınıyor. Şenlik-te, geçtiğimiz yılın sonunda Yunanis-tan'da polis kurşunuyla ölen gencin ardından gerçekleşen isyan ile bera-ber bütün dünyanın gözünün kulağı-nın döndüğü Yunanistan'dan müzik grubu Giannis Charoulis' ve demok-ratik kitle örgütleri temsilcileri olacak.

Kürt müziğinin sevilen ismi

Xero Abbas

Diğer taraftan Kürt müziği gece etkin-liğinin önemli bir yerinde duruyor. Susturulan, yok sayılan bir dilin tür-külerinin gerçek anlamda özgürce dile gelmesi için Kürt müziğinde çok sevi-len biri Xero Abbas sahne alacak. Yurt dışında yaşayan Xero Abbas ilk defa İstanbul'da sevenleri ile bir araya ge-lecek. Ayrıca Zaza müziğinin önemli isimlerinden Dersimli müzisyen Ah-met Aslan da sevenleri ile bir arada olacak. Acılı ve asi coğrafya olan Der-sim'in ezgilerini binlerle buluşturacak.

Şölenin vazgeçilmez grubu

Grup Munzur

Muhallif duruşları ve 7'den 70'e herke-sin hafızalarına kazınan ezgileriyle ta-nıdığımız Moğollar da Cem Kara-ca'nın oğlu Emrah Karaca ve genişle-yen kadrosuyla birlikte müzik sever-lerle birlikte olacak.

Demokratik Haklar şenliklerinin vaz-geçilmezi Grup Munzur'u anlatmaya gerek yok sanınız. Gece kapsamında ayrıca fotoğraf sergisi, Karadeniz yö-re-si halkoyunları, kısa bir tiyatro oyunu ve sinevizyon gösterimlerine yer veri-lecek.

Akira Kurosawa İstanbul'da

Adını dünya sineması tarihinde önemli bir yere kazıyan yönetmen Akira Kurosawa'nın desen çalışma-ları İstanbul'da. Uzak Doğu ve Batı kültürleri arasında bir köprü yaratan Kurosawa, filmlerinde yakaladığı de-rinliğin benzerini desenleri ile de sa-natseverlerin beğenisine sunuyor. Ja-ponya'nın Tokyo kentinde dünyaya gelen ve sinemayla büyüyen Kurosa-wa'nın yaşamında resim de oldukça önemli bir yer alıyor. Filmlerinin ka-relerini öncelikli olarak resimde ya-şama geçiren sanatçı iki yönlü üreti-yor olmanın da müthiş doygunluğ-u-na ulaşıyor. Kurosawa çizimleri ile ilgili şunları ifade ediyor: “Storybo-ard'ları çizirken bir sürü şey düşü-nüyorum. Yerin çerçevesi, kişilerin psikolojisi ve duyguları, hareketleri, bu hareketleri yakalamak için gere-ken kamera açısı, ışık, kostümler ve aksesuarlar... Tüm bunların özellik-lerini düşünmezsem, görüntüyü çiz-e-mem. Hatta Storyboard'ları bunları düşünmek için çiziyorum desem, neredeyse daha doğru olacak. Bu şe-kilde, açıkça görmeden önce, bir filmdeki her sahnenin görüntüsünü sa-ptıyor, verimli kılıyor ve kavırıyo-rum. Ancak o anda gerçek anlamda film çekimine giriyorum.” Kuroso-wa'nın desenleri 26.04.2009'a kadar Pera Müzesi'nde görülebilir.

Mutlaka Marks ya da Engels okumuştur

Herşey sünnet düğününde gelen bir saatle baş-ladı. Ve zaman hiç bu kadar kıymetli ifade edil-medi! Zamanı kimse bu kadar “faydalı” bir hale getirmedi, maddileştirmede! Ahmet Hamdi Tan-pınar'ın romanından uyarlanan, Harbiye Kenter Tiyatrosu'nda gösterimi yapılan Saatleri Ayarla-ma Enstitüsü, bugüne “bazı şeylerin” hiç değiş-me-diyini gösteren bir oyun. Oyunda yer alan oyun-cuların hepsi de çok başarılı. İyi bir emeğin altı-na imza atıyorlar. Cumhuriyetin ilanı ile “büyük batılılaşma hareka-tının” nasıl bir kirlenme, çarpıklık ve kalpazanlık yarattığını gösteriyor. Derin bir yoksulluk içinde orda burda çalışmış Hayri bey; Batı'da ‘önemli’

eğitimler almış, tam bir Batı hayranı ve psikana-liz tutkunu Dr. Ramiz bey; zengin ve çok geniş bir ailesi olan, fakat paylaşımların yaşandığı sa-vaşlardan çıkarlarına düşeni almış ve bunun so-nucuda yalnız kalmış Tunuslu Abdülselem Efen-di ve Saatleri Ayarlama Enstitüsü'nün kurucusu Halit Ayarçı... Çocukken hayattaki ilk işine; de-ğerleri olan, işini yaşamının felsefesi haline geti-ren ve paraya kıymet vermeyen, saatleri insan-ların özüyle bütünleştiren Muvakkit Nuri Efen-di'nin yanında başlayan Hayri'nin yaşamındaki birkaç temiz insandan birisi olacaktır ustası. Se-yit Lütfullah'la define avına çıkan, büyüüp as-kere giden ve döndüğünde yatacak ve yapacak

bir işi olmayınca, yanlışlaşan Abdülselem Efen-diyle yaşamayı ve evlatlığı Emine'yle evlenmeyi kabul eder. Tabii Abdülselem Efendinin ölmesi her şeyi tepe taklak eder. Mahkemelere düşer, akıl hastanesinden muayenesi istenir ve Dr. Ra-miz'in yanına düşer! Her şey akmakta ve zaman geçmekte, Hayri de büyük değişimler yaşamaya başlamakta. Ve, Saatleri Ayarlama Enstitüsü bir rakı sofrasında, hafiften atıştınlan mezelerin ya-nında, daha büyük, daha ihtişamlı sofraların ge-leceği hatrına kurulur. Oyunun bu bölümün-de insanı güldüren ve düşündüren sahnelerden birisinde cumhuriyetle birlikte geçen mecliste iktidar ve muhalefet eleştirisi vardır. Koca gö-bekli, hayli iyi beslenmiş bir adam

masaya yaklaşır ve masada meze-ler içerisinde özenle hazırlanmış ta-bağı alır ve mezelerin tamamını mi-deye indirir. Hayri bey şaşar kalır tabii, mezeden yiyebileceğini san-mıştır! Hayri bey adamın 'gayet ne-şeli ve iştahlı' olduğunu söyler. Ada-mı taniyan “atılımcı” Halit Ayarçı açıklamayı yapar: 'O şimdi muhale-fette, sen onu bir de iktidarda gör...' Yine bu sofrada batıya olan hayran-lıklara göndermeler yapılır. Hayri bey ustasından hatırladığı diyalek-tik bir sözü masada hatırlayınca, Batı hayranı doktor Ramiz, 'Mutlaka Marks ya da Engels' okumuştur der. Bu, Batı hayranlığının ve olmayanın zorla yamanmaya çalışıldığı bir dö-nemde, olan değerlere de yine Batı etiketi yapıştırma kaygısının bir ifa-desi olarak sunuluyor.

Devlet teşvik etmekte yeni atılımcı burjuvazisini! Saatleri ayarlayan artık, devlet destekli, Saatleri Ayarlama Enstitüsü'dür. Zaman “öylesine kıy-metli”dir ki, ne geri olmalı ne ileri! Belediyeninde izni ile cezalar kesilir. Bayramlara özel kampan-yalar, iskontolar, tanidik indirimleri falan yapılır. Bir ekmek kapısıdır, palazlanan kapı herkesi et-kiler. Ve Batı hayranı, özentî, kötürüm burjuva için de güzel bir eğlencedir bu kampanyalar. Oyun aslında hem dönemin hem de bugünün anlatıcısı gibidir. Şu palazlandırma meselesinde o gündün bugüne değişen ne var ki? Batı hayranlı-ğı ve dayatılan modernleşme öylesine ucube bir geçiş dönemi doğurmuştur ki, keza hala atlatıla-bilmiş değil bu geçiş, insanlar içlerine sokulduk-ları, cumhuriyet “devriminin” ürünü, yeni asbap-larıyla bir furya haline dönüşen cemiyetlere ko-şarlar. Ama tabii cumhuriyetin “farkı” hissedilir. “İlerleme” vardır! Artık cemiyetlerde tenis, dans, psikanaliz vs. vs. öğretilir. Kadınlar yeni elbiseleri-nin tanıtımını yapar, ilişkiler “geliştirir”ler. Kurulan tüm ilişkilerde artık “modern” burjuvazinin “sami-miyeti” vardır. Tüm hesaplar paraya göre bölü-nür, çarpılır. Tabii Hayri bey de artık “bey” olmuş-tur, enstitü müdürü! Enstitünün kuruluşunda hiç olmayan ve aslında hiç yaşamamış olan Hoca Za-manı'nın kitabını yazmak fikri başta onu çok ür-kütmüş ve yalan olması rahatsız etmişti, fakat art-ık birçok şey onu da rahatsız etmez. Ancak gün gelir ve enstitü artık mihadını doldurur ve kapa-tılır. Ve enstitünün kapatılması ile tüm silahlar Hayri beye döner, İspiritizma Cemiyeti'nde tanıd-ığı ve hemen evlendiği yeni kansının silahı dahi!... Ama dönem çok verimli bir dönem! Bir kapı ka-panır ve çok yenisi açılır... Hayri Bey: “Hala içimde bir sıkıntı var...”

İşçilik onurumuz sendika patronlarını yenecek

Tez-Koop-İş Sendikası'nda 15 yıldır çalışmakta olan Ümit Yaşar Yalgin, 23 yıldır çalışan Enver Çavuş ve 24 yıldır çalışan Yunus Şahin 10-11 Ocak tarihlerinde yapılan Tez-Koop-İş sendikası Olağanüstü Genel Kurulu'nun ardından yönetim tarafından işten çıkarıldılar. Çıkarılan işçilerin yerine beş yeni personel işe alındı.

Sendika çalışanları işten atılmalara protesto etmek amacıyla Tez-Koop-İş Sendikası Genel Merkezi önünde oturma eylemine başladılar. Eylemlerini kararlılıkla sürdüreceklerini söyleyen işten atılan sendika çalışanları, bu yaşananların sendikacılığın içinin boşaltılması olduğunu belirterek, çevrelerindeki insanları bundan sonra sendikaya nasıl davet edecekleri sorusuna cevap aradıklarını söylediler.

2007'de çalıştıkları sendikada örgütlenmek, sendikalı olmak istediklerini söyleyen işçiler, sendika tarafından geri çevrildiklerini ve ancak baskı kurmaları sonu-

cunda taleplerini kabul ettirdiklerini söylüyorlar.

Ümit Yaşar Yalgin, Enver Çavuş ve Yunus Şahin, işten atılmalarında, Olağanüstü Genel Kurul'la işbaşına gelen yeni yönetim kurulunun etkili olduğuna, çünkü işe yeni alınan kişilerle yöneticilerin akraba olduklarına dikkat çektiler. Yeni gelen yönetim kurulunun, işe daha başlamadan üç işçiyi "yetersiz" olarak nitelendirmesi, ve yeni personelleri 4000 TL gibi yüksek ücretlerle işe alması, işin perde arkasını gözde önüne seriyor.

Uzun yıllar boyunca hakkıyla sendikaya hizmet verdiklerini söyleyen işçiler, bu olayın ülkemizde sendikaların içerisine düştüğü durumu ortaya serdiğini, lüks sendika binaları önünde duran sendika patronlarının lüks arabalarının da sendikaların dahi ne derecede rant kapısı olarak görüldüğünü anlatmakta olduğunu ifade ettiler.

Kamu emekçilerine grev yasaklanıyor, toplu sözleşme hakkı gasp ediliyor

ANKARA- Emekçilere yönelik hak gaspları bir yenisi daha ekleniyor. Devlet, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun değiştirilmesine yönelik yasa teklifiyle bulunarak kamu emekçilerinin grev ve toplu sözleşme hakkını gasp etmeye hazırlanıyor.

GSS'yle emekçilere yönelik ciddi bir saldırı gerçekleştiren devlet, ardından AKP hükümetince kıdem tazminatı, istihdam paketi, Sendikalar Kanunu gibi 'düzenlemelerle' bu saldırıyı tırmadırırmıştı. Şimdilerde ise devlet, yeni yasa teklifiyle kalan kırıntıları yok etmeye hazırlanıyor. Sunulan yasa teklifine göre, bazı işkolları yeniden düzenlenirken, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Dünya Çalışma Örgütü (ILO) tarafından güvence altına alınan grev hakkına dönük yasaklamalar devam ettiriliyor.

Grev ve toplu sözleşme hakkı tanınmıyor: Yasa teklifiyle birlikte kamu emekçilerine bugüne kadar tanınmayan grev ve toplu sözleşme hakkında herhangi bir değişiklik öngörülüyor. Bu hakların tanınması için AİHM'in kararına ve

emek örgütlerinin tepkisine rağmen devlet bu kararın uygulamak için herhangi bir girişimde bulunmadı. Yasa tasarıyla birlikte bu tutum devam edip kamu emekçilerinin grev hakkı fiilen devam etmiş olacak.

Hak ve özgürlükler engelleniyor: Yasa değişikliği teklifinin 22 Ocak'ta yapılan 'Üçlü Danışma Kurulu' toplantısında alındığını, bazı noktalarda itirazların olması sebebiyle 29 Ocak'ta ikinci bir toplantının olduğunu belirten KESK, grev ve toplu sözleşme konusundaki önerilerinin bakanlığa gönderileceğinin söylenmesine rağmen 4688 sayılı yasada yapılacak değişiklik için son toplantıya bahane öne sürülerek çağırılmadıklarını açıkladı. Değişiklik yapılması öngörülen 4688 sayılı yasanın kabul edilemez olduğunu belirten KESK, söz konusu yasanın parça parça değil, kökten değişmesi gerektiğinin altını çizdi. 4688 sayılı yasanın grev ve toplu görüşme hakkını inkar ettiğini söyleyen KESK, neticede her seferinde

hükümetin söylediğinin gerçekleştiğine, hak ve özgürlüklerinin engellendiğine ve bu nedenle toplu görüşmelere katılmadıklarına dikkat çekti.

Devlet hukuksuzluk yapıyor: Kamu emekçileri açısından toplu sözleşme ya da grev yapma hakkı önünde herhangi bir engel söz konusu olmadığı yönünde AİHM'in kararının olmasına ve devletin buna uymakla mükellef olmasına rağmen, yasal düzenleme yapılmamasından dolayı çeşitli engeller çıkartılıyor. Kamu emekçilerinin yaptıkları grevler bu yüzden yasa dışı görülüp cezai işlemle karşı karşıya kalıyor. KESK, yaptığı açıklamada, grev ve toplu sözleşme hakkı ile ilgili uluslararası mahkemelerce verilen kararların ülkemizde uygulanmasını sağlayacak düzenlemeler için gerekli taleplerde bulunulacağına altını çizdi. KESK, içinde grev ve toplu sözleşme hakkının tanınmadığı hiçbir anlaşmaya imza atmayacaklarının vurguladı.

Eğitim emekçilerinden eylem

AMED- Dicle Üniversitesi yemekhanesinin özelleştirilmek istenmesi SES ve Eğitim-Sen tarafından yapılan eylemle protesto edildi. SES Amed Şubesi'nden Vahap Günay tarafından yapılan açıklamada, üniversite yönetiminin yemekhaneden zarar ediliği bahanesiyle özelleştirmeye gittiğini belirterek, "Şimdi sormak istiyoruz. Sayın Rektör Prof. Dr. Ayşegül Jale Saraç, yemekhane işletmesinin zarar ettiğini söylüyorsunuz. Pekî, zarar eden işletmeyi hangi firma alıp, ne yapсын. Yoksa kapitalist ilişki biçimi tersine mi döndü. Artık işadamları zarar etmek için mi kamu işletmelerini devralıyorlar?" diye konuştu.

Üniversite yönetiminin özelleştirmeler için sunduğu gerekçenin samimi olmadığını dile getiren Günay, emekçilerin özelleştirme kararını geri alınana kadar haklı ve meşru mücadelelerine devam edeceklerini vurguladı. Açıklamanın ardından yemekhane önünde simit ve ayran dağıtımı yapıldıktan sonra eylem sonlandırıldı.

Mersin liman işçileri direnişte

TÜMTİS'e üye oldukları için işten çıkarılan Mersin Limanı'nın yüklemeye, boşaltma ve nakliye işlerini yapan Akan-Sel Nakliyat işçileri direnişlerini sürdürüyor. Emek ve demokrasi güçleri, işten atılan 102 işçinin bir ayı geride bırakan direnişine destek vermek için 5 Şubat günü bir ziyaret gerçekleştirdiler. Ziyaretçi kurumları karşılayan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk, ziyarete katılan sendika temsilcilerine, ailelerine teşekkür ederek başladığı konuşmasında üst işveren MIP ve Akan-Sel Nakliyat yetkililerine seslenerek işçiler üzerindeki baskıyı arttırmakla, işçileri "sorgu odalarına" alarak sendikadan istifa baskısı yapmakla sorunu daha da büyüteceklerini belirtti. "Eğer sorunu çözmek istiyorsanız, sorunun çözümü

çok basit. İşten atılan üyelerimize tek-rar işbaşı yaptırıl-sın, sorunlar çözülür. İş barışının sağlanmasının yolu budur. Dışarıdan gizlice işçi getirip çalıştırarak, Suriyeli ve İranlı kaçak işçileri çalıştırarak bu sorunu çözemezsiniz, aksine daha da büyütürsünüz. Bu haksızlığı bir an önce ortadan kaldırm. Aksi halde gerekirse aylarca mücadele edeceğiz" dedi.

Türk-İş ve DİSK'e bağlı çok sayıda sendikanın yanı sıra DHF, Partizan, ESP, EHP ve Barikat'ın da aralarında bulunduğu kurumlar, gerçekleştirdikleri destek ziyaretinde bir açıklama yaparak, patronların devletle kol kola giriştikleri işçi kıymına karşı direnen Mersin liman işçilerinin haklı ve meşru mücadelesinin yanında olduğunu vurgulandı.

Rakamlar ortada: Boğazımıza kadar borca battık

Bankalar ve Bankalararası Kart Merkezi hemen her açıklamalarında "Kredi kartlarında bir sorun yok" diyor. Oysa Merkez Bankası verileri, içine sürüklenen girdabı ortaya koyuyor.

2008'de oran yüzde 253 arttı

Merkez Bankası geçtiğimiz günlerde kredi ile kredi kartı borcunu ödemiş kişi sayısı ile ilgili 2008 yılı sonuçlarını açıkladı. Merkez Bankası verilerine göre, kredi kartı ve bireysel kredi borcunu ödemiş kişi sayısı 2007'de 214 bin 595 kişi iken, 2008'de yüzde 253.1 artarak 757 bin 845'e çıktı. Aynı dönemde bireysel kredi borcunu ödemiş kişi sayısı yüzde 513.4 artarak 44 bin 821'den 274 bin 917'ye, kredi kartı borcunu ödemiş kişi sayısı ise yüzde 184.4 artarak 169 bin 774'den 482 bin 928'e yükseldi.

1.3 milyon borçlu

Bu rakamlara diğer yıllar da ilave edildiğinde, 2008 sonu itibarıyla bireysel kredisini ödemiş kişi sayısı 351 bini, kredi kartı borcunu ödemiş kişi sayısı 925 bini ve bunların toplamı 1 milyon 276 bini geçti. 2008 yılı verilerine yakından baktığımızda, özellikle küresel krizin etkisinin daha yakından hissedilmeye başlandığı son 4 ayda önemli artışların olduğu görülüyor. Örneğin Aralık 2008'de bireysel borcunu ödemediğinin sayısı bir önceki aya göre yüzde 100 arttı.

43.4 milyon kart

Bankalararası Kart Merkezi verilerine göre 2008 sonu itibarıyla tüketicilerin elinde 43 milyon 394 bin kredi kartı var. Bu sayı 2007 sonunda 37.3 milyondu. Sayı yüzde 16.2 arttı. Bir kişi de ortalama iki kredi kartı olduğu düşünüldüğünde, ülkemizde yaklaşık 22 milyon kişi kart kullanıyor. 925 bin kişinin kart borcunu ödemediğinden hareketle kart sorunu yaşayanların oranının yüzde 4'ü geçtiğini görüyoruz. Krizin etkilerinin bu yıl artacağını dikkate aldığımızda, bireysel kredi ve kredi kartı sorununun büyüyeceğini söylemek mümkün.

Perşembenin gelişi çarşambadan belli

Tüketiciler Birliği Başkanı Nazım Kaya, kredi kartında borçlu sayısının artmasına şaşırmadıklarını söyledi. 2007 haziranından bu yana kredi kartlarında patlama yaşanacağı uyarısı yaptıklarını hatırlatan Kaya, "Kartta ödeme krizi yaşanacağını hep söyledik. Bu işe çeki düzen verilsin istedik. Perşembenin gelişi çarşambadan belliydi. Millet perişan oluyor. Ancak ne bankalar, ne Merkez Bankası, ne de Bankacılık Denetleme ve Düzenleme Kurulu (BDDK) görevlerini yerine getirdi" dedi. Bankaların geçmişte, "tezgahta" kredi kartı sattığını vurgulayan Kaya, "Kredi kartı borcu yüzünden ithahlar başladı. Bir an önce bunun önüne geçilmeli" ifadelerinde bulundu.

Gelirin yüzde 70'i bankaya

Yapılan araştırmalara göre, ülke gelirinin yüzde 36'lık bölümünün kredi kartı borcuna gittiğini ifade eden Kaya, "Yüzde 3'ü mortgage, yüzde 10'u bireysel kredi borcuna gidiyor. Yüzde 22'lik bölüm de elden alınan borçlara veriliyor. Bu borçlar da kredi kartı için alınanlardır. Yani vatandaş gelirin yüzde 70'lik bölümünü bankalara borç olarak ödüyor. 2001 yılında bankaları, şirketleri kurtaranlar bugün vatandaşla sırtını dönüyor" şeklinde konuştu.

UFUK çizgisi

Bakış CAN

Bir hatayı büyütmek istiyorsanız onu savunun

Kimi yoldaşlar geçmişe takılıp kalmaktadır. Geçmişte yaşanan sorun ve hatalarını aşma yerine, onları inatla tekrarlayıp canlı tutmaktadırlar. Hatalı tutum ve yanlış davranışı terketme yerine, savunup sürdürerek o hata ve yanlış büyütülmekte ve hatta cehaletin niteliğine bağlı olarak kronikleştirilmektedir. Zararı kime, faydası hangisine olarsa...

Elbette her hangi bir kimse hata ve olumsuzluğu daha fazla büyütme isterse onda ısrar eder ve onu savunur. Aksi halde, olumsuzluğunu farkedince ya da yanlış yaptığını görünce kolaylıkla ondan vazayarak, bir daha aynı şeyi tekrar etmez. Bir devrimcinin tutumu bu olabilir ancak. Normal koşullarda ve mantık kullanıldığında böyle olması gerekir. Ne yazık ki, mantık hatalarından, normal olmayan reflekslere ve oradan da çocuğu inat ve "büyüklüğünü" ispatlama gibi basit kaygılara kadar uzanan bir dizi gerçekle karşılaşınz. Çocukların yapmasını anlarız. Feodal ve küçük burjuva sınıf katmanlarına mensup gururu da anlarız. Ama devrimci gururu bu derekeye çekip böyle kötü kullanan komünist devrimcileri anlayamayız. İşte bunlar hatayı büyütme isteyenlerdir. Sözde ne söylerse söylesinler, gerçek tutumlarında düzelmeyi, ilerlemeyi, birleşmeyi istemiyor bunlar. O halde, geriden koparak ilerlemeleri, hata ve olumsuzluklarla başışık kalmaktan kurtulmaları düşünülür.

"İllede dediğim olsun" biçimindeki anlayış ve yaklaşım, aynı sililenin devamı olup, son derece kaba ve zararlı bir tutumdur. Karşı-sındaki iradeyi hiçe sayıp kendisini her şeye kadir sayan bu anlayış devrimci öden yokstundur. Başkasının iradesine saygılı olmayıp bu kadar hoyrat yaklaşan, ezip çığnemeyi hedefleyerek bunu reva gören yaklaşım, asla doğru değerler üzerinde yükselen değildir. Yoldaşlık ve devrimcilik ölçütlerinde bu tutumların yeri yoktur. Kendini doğrunun tek merkezi addeden ve dışındaki gerçeğe inkarla karşı gelip gözlerini başka doğrulara kapayan zihniyet, gökyüzünü kurunun dibinden güldüğüyle sınırlayan sağ bir anlayıştır.

Diyaletik kesin söyler ki, her süreçte mutlaka iki yan vardır. Tek yanlı hiç bir şeyden, hiç bir gelişmeden sözedilemez. Hata ve yanlışların sadece birinde, doğruların ise hepten değerinde olduğunu ileri sürmek diyaletikte de, tüm gerçeğe de aykındır. Elbette kendimizin doğru olduğuna bilimsellikte inanırız, bunu ileri süreriz. Ama bu, hiç kusurumuzun olmadığı anlamına gelmez. Aynı biçimde dışımızdakilere ait her şey yanlıştır, doğru hiç bir şeyleri yoktur denemez. Buna karşı çıkmak paradoks olur. Yazık ki, kimileri karşı tarafı tamamen kötülerken, kendilerinde hiç bir kusur bulamama hıkmetine sahiptirler. O halde bunlar, kendilerini "kutsal varlıklar" ya da "ölüler" olarak beyan etmelidirler. Zira hatadan muaf olanlar sadece bunlardır! Hata kabul etmezlik, yanlışlar beyinler iddiası, mistik inanıştır. Gerçeğin güzelli zalimin gürzünden daha tahripkardır.

Bizlerle düşmanlarımız arasındaki keskin karşıtlık ve uyumsuzluk ideolojik düzlemde de aynı antagonizmaya sahiptir. Bunda "şefkat" aranmaz ve çatışma yumuşatılamaz. İlkel net ve kesindir; esnemeğe, uzlaşıya yer yoktur. Bu nitelikteki çatışki ve ayrılıkların korunması sakıncalı değil, bilakis faydalı ve gereklidir. Yanlış ile doğru harman edilerek ileri nitelik yaratılamaz. Lakin dost ve devrimci güçler arasında her zaman bir birlik-ittifak zemini mevcuttur. Bu zemin daima gözeltilemek, aranıp çıkarılacak gerekli ittifak ve birliklilikler sağlamak durumundadır. Yoksa, devrimci sorumluluk taşınamaz, devrimci siyaset güdülüp beklenen gerekli gelişme sağlanamaz. Kafanın açık ve berrak olması ön açıı makul bir ihtiyaçtır. İdeolojide kırılan çizgide düşer!

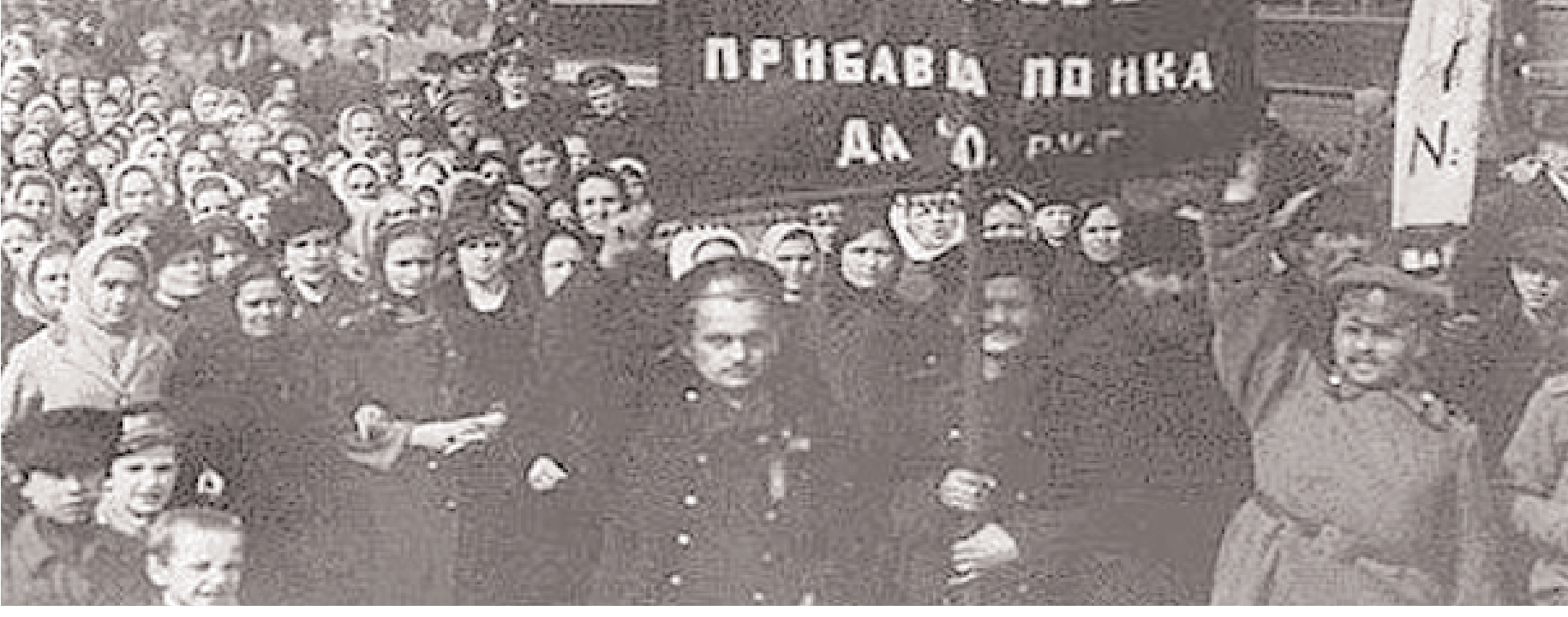
Maoistler arasında zorunlu ve mümkün olan birliği ertelemek veya önünde engeller çıkarmak ise, ne adına yapılsa yapılsın; ilke ve ideolojiden yoksunluk, çizgiden sapma ve nihayetinde devrimi çelmeleme anlamına çıkar. Maoistlerin birliğindense ayrıntıların tercih etmek, birlik sorununa kayıtsız kalmak veya yapay gerekçelerle birlikten kaçmak; mantık normlarıyla izah edilemeyeceği gibi, devrimci tarih karşısında yenilmekten kurtulayacak bir tutumdur.

Siyasetin ilkeyle, taktiğin stratejiyle karıştırılması amatör kör-lük ve politik kabızlıktır. İdeolojimizin üzerimizdeki kontrolü ve ter-sinden, ideolojimize hakim olamayışımız tek ayak üstünde yürü-meye çalışmamıza yolaçar. İlke adına ilesizlik, politika adına politikasızlık bu beşikte büyür. Yanlışın kuvveti doğruyu esir alamaz. Nesnel gerçek bilimden yanadır. Biz, "birleşebiliriz" gerçeği üzerinde birleşelim diyoruz, siz ne diyorsunuz? Biz, komünist ve devrim-ciler yenilerek devrim ya da parti örgütlenemez diyoruz, siz ne yapıyorsunuz?

Birlik meselesi önlerinde duran yapılar ve birliği aktüel olan "sorunlu" ve bir şeylerle başışık olmayan yoldaşlar ne düşünmek-tedirler: Geçmişe takılıp kalmak mı, yoksa geçmiş ve günün sorun-larını aşarak gelecek uğruna kuşanmak mı? Özgüvenini yitirme-yenlerin cevabı birincisi değil, ikincisidir. Sorunlar karşısında köşe-mize çekilip beklemek mi, yoksa kaderimizi belirlemek üzere zor-luklara meydan okumak mı? KAYPAKKAYA'ca verilen cevap ikinci-sidir. Zorda ısınan soğukta üşümez.

Bizlerin görüşü şudur: Düşmanla savaşımda kararlı olduğumuz kadar, yoldaşlarla birleşmekte de bir o kadar kararlı olmalıyız. Biz Maoistler kararlıyız. Düşmanı yenmek için, yoldaşlarla birleşmeli ve halkı birleştirmeliyiz. Bunu yapmak zorundayız ve yapacağız. Komünistler kararsız değil, bilinçle kararlıdır. Düşmanı alt etmek üzere, hata ve zaafılarımızı istikrarlı ideolojik mücadele metoduyla kontrol altına alarak, aşmakta ısrar etmeyi benimsemeli-uygula-malıyız. Bu gelişmenin ve başanın değişmez bir yoludur. KAYPAK-KAYA'cı devrimciler bu yolu uygulamakla kararlılardır.

Ancak geleceğe inananlar kendilerine güvenebilirler. Bundan-dır ki, komünistler güvensizlik eğiliminde değil, karamsarlığa inat güven beslerler. Bilimsel inancı törpülenerek kendilerine güvene-meyenler, kararlı olamazlar.

ŞUBAT DEVRİMİ

1917'li yıllarda, Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'na katılan Çarlık Rusyası, aldığı ağır yenilgiler sonucu ağır bir ekonomik, siyasi kriz içerisindeydi. Üç yıl boyunca savaşı sürdürme politikasında ısrar eden Çarlık yönetiminin, ardi ardına aldığı yenilgiler sonucu, içine düştüğü ekonomik buhranı daha da derinleşiyordu. Yiyecek, ham madde, yakıt sıkıntısı yaşayan halk, açlık ve yoksulluk içerisindeydi. Diğer yandan hem alınan yenilgiler hem de askeri araç gereçlerin yetersizliği orduda da bir çözüme süreci başlatmıştı. Açlık, yoksulluk içerisinde kıvranan halk çarlığın yıkılması gerektiğini yüksek sesle dilendirmeye başlamıştı. 9 Ocak günü, Petrograd'dan Moskova'ya kadar, hemen her yerde yapılan kitle gösterileriyle grev başladı. Grev ilişkin Petrograd polisinin hazırladığı rapor, Çarlığın halkın ayaklanmasından duyduğu tedirginliği gösteriyordu: "genel grev düşüncesi günden güne yeni taraftarlar kazanıyor, 1905'de olduğu gibi gitgide yaygınlaşıyor"

18 Şubat günü, Petrograd'da Putilov fabrikasında grev başladı. 22 Şubat'ta büyük fabrikaların çoğunda işçiler greve girdiler.

23 Şubat'ta (8 Mart) dünya emekçi kadınlar gününde, kadın işçiler, açlığa, savaşa ve Çarlığa karşı kitlese bir gösteri yaptılar. Petrograd'da işçiler, grevlerle kadınların gösterisini desteklediler. Yürüyüşte "Ekmeği İstiyoruz" sloganına bir slogan daha eklendi: "Kahrolsun Çarlık". Gizli polis raporlarına göre, 50 fabrikadan 90 bine yakın işçi greve katılmıştı. 24 Şubat gününe gelindiğinde ise grevdeki işçilerin sayısı 200.000'e ulaşmıştı. İşçilerin gittikçe büyüyen öfkesi karşısında askeri birliklere, işçilerin dağıtılması için talimat gönderen General Kabalov, askerlerin de işçilerin üzerine ateş açmayı reddederek onlara katılması üzerine ikinci bir hüsrana daha uğradı.

27 Şubat günü Menşeviklerin ve sosyalist-devrimcilerin çoğunluğa sahip oldukları Petrograd Sovyeti, İzvestia Gazetesi aracılığıyla, ülke çapında Sovyetler kurarak yerel iktidarları ele geçirmek için çağrı yayınladı. Bu çağrı yapıldığı sırada, ayaklanan işçi ve askerler, bakanları ve generalleri tutuklamaya başlamışlardı. Ayaklanan asker sayısı, sabah 10.000 kadar, akşam sayısında 60.000'e ulaştı.

Grevler ve gösteriler karşısında yenilgiyi kabullenmek zorunda kalan Çar'ın tahtını bıraktığını açıklamasıyla Çarlık yıkılmış oldu.

Aynı gün, burjuvazinin Duma'daki temsilcileri olan Liberaler, Menşevikler ve Sosyalist-Devrimcilerle anlaşarak, Devlet Duması Geçici Komitesi'ni kurdular. Komitenin başkanlığına, bir toprak ağası ve monarşist olan Rodzyanko'yu getirdiler. Petrograd İşçi ve Askeri Temsilcileri Sovyeti'nin Menşevik ve sosyalist-devrimci şefleri, burjuvaziyle anlaşarak Geçici Hükümet kurulmasını onayladılar ve Hükümetin başına Çar II. Nikolay'ın kendi hükümetine başkan yapmak istediği Prens Lvov getirildi.

Lenin ise Menşeviklerin ve Sosyalist devrimcilerin ihanetini halka teşhir etmekle işe başladı. Şubat devrimiyle legal örgütlenme olanağına kavuşan devrimci örgütler, bu olanaktan sonra kadar yararlandılar. Sendikalar birer birer Bolşevik Parti'sinin disiplinine giriyorlardı. Böylece ülkede ikili bir iktidar oluşuyordu. Bunlardan biri geçici Duma Hükümeti iken diğeri ise İşçi-asker Sovyetleriydi. Mücadelenin ana halkasına Duma hükümetinin teşhir edilmesini koyan Bolşevikler, tüm devrimciler için çekim merkezi oldular. Lenin'in bu dönemde yayınladığı "Nisan tezleri" adlı kitabı, pratikte uygulanarak burjuva devrimi sosyalist devrime basamak yapıldı.

HALK SAVAŞI'NDA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Yavuz Doğan Bars

1994 yazında yurtdışından gelerek gerillaya katılan Bars, 28 Şubat 1995'te Dersim'e bağlı Türüşmek köyü, Robaik mezarısı yakınlarında, ihbar sonucu Dinar Deresi'nde çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

Ali Ekber Aksu

Zeki Kutun

12 Eylül'den sonra Amed'te hapisshanedeydi, tahliye olunca yurtdışına çıktı. Almanya'da Mart 1992'de geçirdiği trafik kazasında ölümsüzleştiğinde Maoist partinin ileri sempatzanıydı.

Tülük şehitleri

24 Şubat 1988 Dersim Babaocağı köyü

Niyazi Sezgin: Tülük çatışmasında ölümsüzleştiğinde Maoist partinin aday üyesi ve savaşıyordu.

Hüseyin Karataş: 1982'de gerillaya katılan Karataş, ölümsüzleştiğinde Maoist partinin üyesi ve komutandı.

Ali Çelik: Baba Erdoğan'la birlikte Kandıra baskınına katılan Çelik, baskından sonra gittiği gerilla bölgesinde Tülük çatışmasında ölümsüzleşti. Çelik, Maoist partinin aday üyesi ve savaşıyordu.

İsmail Güneş: Tülük'te ölümsüzleştiğinde Maoist partinin savaşıcısıydı.

Kemal Akkaya: 1980 askeri faşist darbesi öncesinde mücadeleyle tanışan Akkaya, Tülük'te ölümsüzleştiğinde Maoist partinin ileri sempatzanı ve savaşıcısıydı.

Ulaş Bardakçı

Hele Ulaş'a Ulaş'a
Ulaş benzerdi güneşe
Ulaş gardaş can veriyor
Yüreğim düştü ateşe.

Ulaş'ın elinde mavzer
Mavzeri türküye benzer,
Bizimkiler böyle ölüür
Böyle ölüür bizimkiler

Tohumlar düştü toprağa
Donandı yeşil yaprağa
Kurban olan kurban olan
Seni yaratan toprağa.

THKP-C'nin kurucu önderlerinden Ulaş Bardakçı, devrimci düşüncelerle üniversite eğitimini gördüğü ODTÜ'de tanıştı. Marksist-Leninist ideolojiyi benimseyen Bardakçı, FKF ve TIP içerisinde çalışmalarda yer aldı. 68 kuşağının önderlerinden olan Bardakçı, Dev-Genç'in oluşumunda etkin bir rol oynadı. 1970 sonlarından Mahir Çayan'la birlikte, THKP-C'nin kurulması için çalışmalara başladı. THKP-C'nin kurulmasıyla birlikte gerçekleştirilen ilk silahlı eylemlerde yer alan Bardakçı, Mayıs 1971 yılında Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamını engellemek için İsraill Baş Konsolosu E. Elrom'un kaçırılması eyleminde aktif bir şekilde yer aldı. Taleplerin kabul edilmemesi üzerine Elrom'un öldürülmesinin ardından başlatılan "Balyoz Harekâtı" sırasında tutsak düştü. Kasım 1971'de ise 4 arkadaşıyla birlikte askeri hapishaneden firar ederek İstanbul'da çalışmalarına devam etti. 19 Şubat 1972'de, Arnavutköy'de kaldığı ev, polisler ve askerler tarafından kuşatıldı. Sabaha kadar süren çatışmada, son kurşununa kadar savaştan Ulaş, teslimiyeti dayatanlara karşı canını vermekte bir an dahi tereddüt etmeden direnerek ezilenlerin mücadele tarihinde yerini aldı.

Şeyh Said İsyanı

Kürt Teali Cemiyeti'nin Cumhuriyetin ilanının ardından yasaklanarak kapatılmasından sonra, 1923 yılının Haziran ayında, Erzurum'da Hizbe Azadiye Kürdistan (Kürdistan Özgürlük Cemiyeti) kuruldu. Cemiyetin saygın kişilerinden ve önde gelenlerinden olan Şeyh Said, Kürt medreselerinde eğitim görmüş, dönemin en iyi din tedrisinden geçmiş, Arap-Islam felsefesinin yanında eski Yunan felsefesiyle, mantık derslerini de okumuştur. 1910'lu yıllardan itibaren Kürt sorunuyla ilgilenen Şeyh Said, bütün Kürtleri tek amaç etrafında birleştirmek üzere yöre yöre, köy köy dolaşarak, yetişemediklerine mektuplar yazıyor, Şam ve Halep'e yaptığı yolculuklarda Kürt sorununu tartışarak Cemiyet'e taraftar topluyordu.

1924 yılında, ilk Kongresini yapan Cemiyet, burada, Kuzey Kürdistan'ın bütün illerinde isyan çıkartılması kararını aldı. Hizbe Azadiye Kürdistan'ın isyan hazırlıkları yapıldığından haberdar olan Türk devleti, Albay Halit, Yusuf Ziya ve Hacı Musa başta olmak üzere örgütün önemli liderlerini, ayaklanmadan önce tutukladı. Tutuklamalar sonrasında örgüt, önemli oranda güç kaybına uğramıştı. Şeyh Said dışarıda neredeyse tek başına kalmıştı. Üstelik isyan hazırlıkları henüz yeni başlamış, gerekli silah, teçhizat, eğitilmiş insan da yoktu. 1924'te memleketi Hınıs'tan ayrılarak Çebekçur, Palu, Lice ve Hani yörelerini kapsayan bir geziye çıktı. Bu sırada Şeyh Said'i tutukla-

mak için sıkı bir gözetim altında tutan Ankara hükümeti, ifadesini almak üzere Bingöl'e çağırdı. Şeyh Said, ifadesi alındıktan sonra Piran Köyü'ne kaçtı ancak burası jandarmalar tarafından sarıldı. Subayların Şeyh Said'in yanındaki üç kişiyi tutuklamak istemesi üzerine, bazı subayların vurulmasıyla isyan erken başlamak zorunda kaldı. 14 Şubat 1925'te isyan fiili olarak başlamıştı.

Üç birliğe ayrılarak isyanı başlatan Şeyh Said ve arkadaşları yayınladıkları ilk bildirilerde, Kürtleri birlik içerisinde ayaklanmaya çağırıyorlardı. Şeyh Abdullah öncülüğündeki birlik Doğu Cephesi adını verdikleri cephede, Varto, Erzurum ardından da Bitlis'i ele geçirdiler. Bitlis ele geçirdikten sonra, burada tutuklu bulunan örgütün üç önemli lideri Halit Bey, Yusuf Ziya ve Hacı Musa kurtarıldı. Şeyh Şerif ve beraberindekiler, Elazığ, Malatya ve Dersim'i ele geçirdi. Merkez gücü kontrol altında tutan Şeyh Said ise Amed'i ele geçirecek burayı başkent yapmayı hedefliyordu. Bu cephedekiler, Genç il merkezini ve Hani bucağını ele geçirecek resmi binalara Kürt bayrakları asmışlardı. Bu sırada, Şeyh Said'in isyan başlattığını haber alan diğer aşiretler de kendiliğinden değişik yörelerde yeni cephe açıyor ve böylece isyan daha genel bir nitelik kazanıyordu.

İsyan karşısında sıkıyönetim ilan eden Ankara hükümeti, "yumuşak" olarak değerlendirdiği İsmet İnönü yerine Fethi Okyar

hükümetini kurdu. Okyar'ın ilk işi Takrir-i Sükûn Yasası'nı çıkarmak oldu. 3 Mart 1925'te kabul edilen 3 maddelik yasa ile hükümete olağanüstü yetkiler veriliyordu. Yasanın bir ürünü olan İstiklal Mahkemeleri'nde idam kararları, hiçbir hukuki prosedür uygulanmaksızın, alelacele veriliyordu. Mahkemelerin merkezi olan Ankara ve Amed tam anlamıyla diktatörlük yasalarıyla yönetilmeye başlandı. Türk devleti bu uygulamaların yanı sıra, kendilerini "Şeyh Said'in askerleri" diye tanıtan özel görevlendirdiği kişiler aracılığıyla halkın üzerinde dehşet saçarken diğer yandan da aşiretler arası rekabetten faydalanmaya çalışıyordu. Örneğin Amed valisi, Ovacık'a giderek burada bölge halkının "kutsal su" olarak kabul ettiği sudan içerken diğer yandan da Mustafa Kemal'in alevi olduğu söylentisi yayılarak, Kürt kimliği geride bırakılmak isteniyordu. Şeyh Said ve beraberindekiler yaklaşık 3 ay kadar süren isyanda, belirleyici olan

Amed'de gerekli hazırlık ve destekten yoksun kalınca, surlar aşamayarak geri çekilmek zorunda kaldılar. Birliklerine köye dönmelerini söyleyen Şeyh Said, kendilerinin ise İran'a geçerek mücadelelerine destek arayacaklarını söyledi. Ancak isyanın her aşamasında Türk devletine bilgi sızdıran ve örgütün kurucuları arasında olan Binbaşı Kasım, aynı zamanda Şeyh Said'in sonunu da hazırladı. İran'a kaçarken Kasım'ın kurduğu pusuya düşen Şeyh Said ve beraberindeki 20 kişi, Çarpuh köprüsünde yakalanarak Türk ordusuna teslim edildiler. 5 Mayıs 1925'te yargılanmak üzere Amed'e gönderilen Şeyh Said'in yargılaması, 26 Mayısta başladı. Yargılama öncesinde savcı Ahmet Süreyya Örgüevren, Şeyh Said'e "Kürt sorununa değinmemesini", sadece "sorulan sorulara cevap vermesini", böylece "affedileceklerini" söylüyordu. 27 Haziran'da tamamlanan yargılama süreci sonucunda idam kararı verildi. Şeyh Said ve 47 arkadaşı, 28 Haziran'da idam edildi.

Değerli dostumuz Rıza Erdoğan'ın annesi Güllü Erdoğan'ı, yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle kaybettik. Ailesi ve tüm yakınlarının başı sağolsun.

Değerli dostumuz Aligül ve Ali Duman'ın annesi Hanzey Duman'ı kaybettik. Ailesi ve tüm yakınlarının başı sağolsun.

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ ÇALIŞANLARI

DDHD: İlkesiz ittifaklar ve çarpık demokrasi bilinci halkı kazanamaz

Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD), geçtiğimiz hafta yayımladığı bir bildiriyle demokrasi güçlerinin uzunca bir zamandır Dersim'de sürdürdüğü birlik çalışmaları hakkında bilgi verdi. Dersim halkının beklentilerine ve sorunlarına cevap olmanın; grup-parti çıkarlarını değil, halkın çıkarlarını merkeze almakla mümkün olduğunu savunan DDHD, aylar öncesinde başlattığı yerel seçim çalışmalarında demokrasi güçlerinin birliğini gerçekleştirmek için yoğun çaba sarf ettiğini açıkladı. Bu süreç içerisinde halkın çıkarlarının değil, grup-parti çıkarlarının savunulduğunun altını çizen DDHD, geline aşamada birlik tartışmalarının ayrılmalarıyla sonuçlandığını belirtti. Devrimci-demokrat kurumların yaklaşımlarında netleşmeye doğru gidilirken çeşitli öneriler sunduğunu belirten DDHD, demokrasi güçlerinin birliği noktasında en geniş katkıyı sunmaya gayret ettiğini vurguladı. DDHD bugüne kadar demokrasi güçlerinin ilkeli birliğini sağlamak için çaba sarf ettiğini, ancak dostlarının olumsuz tutumları nedeniyle başarılı olamadığını söyledi.

DTP ön koşullar öne sürerek kendisini dayatmıştır

2008 Kasım'ında DTP, EMEP, ESP, İşçi-Köylü, Halk Cephesi, HKM ve DDHD arasında başlayan ilk görüşmelerde DTP, oluşturulacak bir platforma katılmayacağını söyleyerek çekildi. Sonraki süreçte ESP ve İşçi-Köylü platform çalışmalarını olgunlaştırma görevi üstlendi. Bu sırada DTP, bugün de geçerli olan, 3 ön koşul ileri sürerek yaklaşımını netleştirdi. Bunlar; kadın kotası, adayın DTP'li olması ve seçimlere DTP çatısı altında girilmesiydi. DTP ön koşullarını dışındaki güçlere 'parti kararındır, tartışmam' yaklaşımıyla ifade ederek geri kalan kısımları tartışabileceğini açıkladı. Takip eden haftalarda önce ESP daha sonra HKM, DTP'yi destekleme kararlarını açıkladılar. Bu iki kurumun 'destek' açıklamalarıyla birlikte Dersim'deki demokrasi güçlerinin birliği tartışmaları fiilen 'bölünmeyle' sonuçlanmış oldu. ESP ve HKM'nin destek açıklamalarıyla birlikte DTP'nin ön koşulları iyiden iyiye 'tartışılmaz' hale geldi. Halk Cephesi ise herhangi bir platforma dâhil olmayacağını, gelişmeleri değerlendirerek tavır alacağını ifade etti.

Bu gelişmelere paralel olarak DDHD, EMEP, İşçi-Köylü

ve TUDEF ortak hareket etme kararı aldı. Anlayış ve program zemininde sağlanan birlik çalışması sonuçlanma aşamasına gelmişken İşçi-Köylü, 'merkezi' kararları gereğince, tüm hatalarına rağmen kayıtsız şartsız DTP'yi destekleyeceğini söyleyerek çalışmalardan ayrıldığını bildirdi. Daha sonra EMEP, DTP ile merkezi görüşmelere başlamış, resmen ilan etmese de fiilen çalışmaların dışında kalmıştır.

Ülke genelinde "demokrasi güçlerinin birliğini" yaratma çabasının önemli bileşenlerinden birisi olan DTP, Dersim'de ve daha bir dizi yerde demokratik ve katılımcı bir zemin yaratma konusunda olumsuz bir pratik sergilemiştir. DTP ön koşullarını "esnetmediği" gibi, demokrasi güçlerinin birliğine katkı sunmak için yeni yaklaşımlar geliştirmemiştir.

Kapalı kapılar ardında sürdürülen "başkanlık kavgası" halkımızın beklentilerine cevap vermeyecektir

DDHD bu süreçte yaşanan sorunların çözümü için çeşitli öneriler sundu. DDHD, hiçbir kurumun ön koşul ileri sürmeden bir araya gelmesini, öncelikle Dersim'in ve Dersim halkının sorunlarını merkeze alan bir anlayışla ve bu anlayışı temsil eden bir program etrafında bir araya gelmenin önemine dikkat çekti. Bu konularda birlik sağlandıktan sonra 'başkanlık' tartışmasının aşılabileceğini vurguladı. DDHD, başkanlık konusunda görüşmelerin önünü tıkayan DTP ve EMEP'in bu tutumlarını aşabilmek için birçok öneri sundu. Bu önerilerden en makul ve doğru olanı Dersim halkının katılımını sağlayacak bir ön seçim gerçekleştirmektir. DDHD, bütün güçlerin dâhil olacağı bir platform oluşturarak çalışmalarını ortaklaştırmaya ve uygun bir yöntem yaratarak seçimlere tek adayla girme önerisini her zaman dillendirdi. Fakat ne ön seçim, ne eş başkanlık, ne de başkaca öneriler DTP, EMEP ve diğer çevreler tarafından kabul edilmedi. Demokrasi güçlerinin toplam iradesinden bağımsız olarak iki parti arasında kapalı kapılar ardında sürdürülen 'başkanlık kavgası' halkımızın beklentilerine cevap olacak sonuçlar doğuramamıştır.

Halkın çıkarını esas almayan ittifaklara karşıyız

İlkesiz ittifaklara karşı olduğunu altını çizen DDHD; "Demokrasi güçleri arasındaki 'çarpık demokrasi' anla-

yışına, çeşitli ön koşullar öne sürerek halkın birlik talebine cevap olmamaya, siyasal dayatmalara, kapalı kapılar ardında sürdürülen başkanlık kavgalarına son verecek yegâne gücün Dersim halkı olduğuna inanmaktadır. Maalesef geline aşamada DDHD bu doğruları tek başına savunmak zorunda kalmıştır. DDHD kurduğu günden bugüne demokrasi güçlerinin demokratik birliği sorununu temel hedefi olarak görmüş ve tüm gücünü bu hedefe ulaşmak için kullanmıştır. Ancak kendi içinde demokrasiyi yaşatmayan, siyasal dayatmaların kabulü ile oluşan bir birliğin ilkeli olduğu iddia edilemez. Böyle bir birliğin demokratik-katılımcı bir yönetim oluşturmakta ve halkı yönetime katmakta ne denli başarılı olacağı öngörülebilir bir durumdur.

EMEP: Her şeye rağmen DTP'nin yanındayız

Uzunca bir zaman DDHD'nin oluşturduğu birliktelik içerisinde yer alan ve DTP ile yaşadığı "anlaşmazlıklardan kaynaklı" DTP ile ortak hareket etmeyeceğini belirten EMEP geçtiğimiz günlerde, bulunduğu ittifaktan ayrılarak, DTP'yi destekleyeceğini açıkladı. EMEP açıklamasında, geçmiş yıllarda yerel ve genel seçimlerde ittifak halinde olduğu DTP ile bu yerel seçimlerde anlayış birliği sağlanmadığını vurguladı. Dersim'de tüm çabalara rağmen DTP'nin ortak hareket olanağı bırakmadığını, benmerkezci ve dayatmacı tutumunda ısrar ettiğini ifade eden EMEP, bununla birlikte saldırılar karşısında yalnız olan Kürt halkına, demokratik mücadelesine olan sorumluluk gereği DTP'yi destekleyeceğini açıkladı.

Devrimci, Demokratik Güçbirliği:

AKP'ye karşı birleşelim

Dersim'de DTP, ESP, İşçi-Köylü ve HKM'nin oluşturduğu Devrimci Demokratik Güçbirliği yaptığı açıklamada, AKP eliyle kazanımların önüne geçilmek istendiğini belirtti. Dersim gibi kazanılmış mevzilerin sistem tarafından hedeflendiği, bunun için bu mevzileri kazanmanın önemli olduğu ifade edilen açıklamada, 'ne olursa olsun' DTP'nin desteklenmesi gerektiği ifade edildi.

Seçimlere doğru son hamleler yapılıyor

Yerel seçimlerde son anlara doğru gelinirken gerek düzen partileri gerekse de demokrasi güçleri son hamlelerini yapıyor. AKP, farklı kesimlerin ve güçlerin "kalesi" olarak gördüğü Amed, Dersim, Çankaya ve İzmir'i ele geçirmek için her türlü yola başvuruyor. AKP Dersim'de ve Batman'da tırlar dolusu beyaz eşya dağıtırken, Amed gibi illerde ise 200'er TL dağıtıyor. Birçok kişiyi maaşa bağlıyor. Öte yandan gerici güçler Kürt illerindeki belediyeleri almak için seferberlik ilan etmiş durumda. Düzen partilerinden orduya kadar bütün gerici güçler, demokrasi güçlerine karşı birleşerek bu mevzileri ele geçirmek için yoğun bir çaba sarf ediyor.

"Biz Varız Platformu" hedeflenen başarıya ulaşamadı

Hâkim sınıflar cephesinde böylesine yoğun bir hareketlilik varken demokrasi güçleri cephesinde ise, demokratik-halkçı bir yerel yönetim anlayışı temelinde aylar süren çalışmalar yapıldı. 27 Aralık 2008 tarihinde 24 kurumun katılımıyla gerici düzen partilerine karşı "Biz Varız Platformu" ilan edildi. Düzen partilerin saldırılarını böylesi bir birliktelikle karşılamak bütün ek-siklerine rağmen olumlu bir adımdı. Biz Varız Platformu'nun ilanıyla birlikte, ülke genelinde yakalanan olumlu hava, geniş kesimlere güven veren birliktelikler oluşmasına vesile oldu. Fakat bu olumluluk her geçen gün zayıflıyor. Birçok devrimci demokrat kurumun oluşturduğu birlikteliklerde ayrışma, seçimlere yalnız girme ya da birlikteliğin içinden çıkan adaylara destek vermeme gibi pratikler sergilenmeye başladı. Bu sonuçların ortaya çıkmasına; çarpık demokrasi anlayışı, dar grup-parti çıkarını esas alma, önkoşullar öne sürme ve CHP-SHP gibi gerici düzen partilerine karşı tutarlı bir tavır belirlememe gibi anlayışlar vesile oldu. Demokrasi güçleri arasında on yıllardır varlığını koruyan bu gibi hatalı yaklaşımlar halkın beklentilerini ve çıkarlarını bir kez daha ötelemeye yol açmıştır. Geline aşamada Biz Varız Platformu merkezi ve bağlayıcı bir platform olma özelliğini kaybetmiştir. Dolayısıyla demokrasi güçleri, yerel seçimleri ülke genelinde en geniş birliktelikle karşılama hedefine ulaşamamıştır.

Bu olumsuzluklara rağmen bazı yerelerde ortaklaşmaların olduğu ve ortak aday etrafında çalışıldığı görülmektedir. Örneğin; İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Akın Birdal, Esenyurt Belediye Başkan Adayı Tuncer Bakırhan, çalışma içerisinde ortaya çıkan bütün hatalı yaklaşımlara rağmen ortak

aday olarak belirlenmiştir.

Dersim'de birlik tartışmaları ayrılmayla sonuçlandı

Dersim halkı, gerici düzen partilerine karşı halkın çıkarlarını savunacak bir anlayışın yerel yönetimi kazanması için tüm ilerici güçlerin birleşmesini talep ediyor. Hem halkın beklentileri hem de AKP ve CHP gibi düzen partileri üzerinden geliştirilmekte olan gerici saldırılar devrimci-demokrat güçlerin birlikte hareket etmesini zorunlu kılıyor. Bu kaygıdan hareketle Dersim'de demokratik-ilerici kesimlerin birlikteliğini sağlamak ve halkın çıkarlarını etrafında kenetlenmek için yoğun bir çaba sarf edildi.

Dersim'de gelişmeler bu kadar açık ve net olmasına karşın demokrasi güçlerinin birliği tartışmaları ayrılmayla sonuçlandı. Demokrasi güçleri arasında sağlanamayan güçlü birliktelik, halk arasında, düzen partilerinin seçimi kazanması kaygılarını büyütüyor. Özellikle DTP'nin Dersim'de ve ülke genelinde "kendini adaylarını ve partisini" önkoşul olarak dayatması; dar grup çıkarlarını halkın çıkarlarının önüne koyması birlik çalışmalarını zedeleyen temel belirleyen oldu.

TUDEF: Engelleyici anlayışlar gözden geçirilsin

Dersim'deki birlik tartışmalarına yönelik bir açıklama da Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF)'den geldi. DDHD'nin programı etrafında yerel seçimlerde ortak çalışma yürüten TUDEF, Dersim'de demokrasi güçlerinin ortak zeminde buluşmasına engel olan anlayışlara, yaklaşımlarını gözden geçirerek sorunun çözümüne dönük adım atma çağrısında bulundu. Bölünmüşlük tablosunun gerici güçleri sevindirdiğini belirten TUDEF, Dersim'de yerel yönetimin gerici güçlerin eline geçmesi ihtimalinin şimdiden geniş kesimleri rahatsız ettiğini hatırlatarak, demokratik ve halkçı bir anlayış etrafında ortak hareket edilmesi için sol duyulu olunması çağrısında bulundu.

Çabalara rağmen demokrasi güçleri Dersim'de birleşememiştir

17 Şubat itibarıyla yerel seçimlere katılacak kesimler netleşmiştir. Yasal başvuru süresinin dolmasıyla birlikte Dersim'de, demokrasi güçlerinin birliği çalışmaları mevcut halıyla sonuçlanmıştır. Önümüzdeki süreçte yeni bir gelişme olmazsa, DDHD ve Devrimci Demokratik Güçbirliği (DTP, ESP, HKM, İşçi-Köylü) seçimlere ayrı ayrı gireceklerdir.

Beyaz eşya 'yardımı' protesto edildi

DERSİM- AKP'nin yaklaşan yerel seçimlerde özel önem gösterdiği illerden olan Dersim'deki yerel seçim gündemi, Valilik tarafından yapılan beyaz eşya yardımı nedeniyle ülke gündemine taşındı. Hükümetin atadı-

ğı Vali, Fethullah Gülen'in desteklediği 'yardım kuruluşları'nın tüm ülkede dağıttığı kömür, makama 'sadağa'sına özenip, biraz da abartarak, beyaz eşya dağıtmaya soyundu. Buzdolabı, çamaşır makinesi, fırın

gibi beyaz eşyaların dağıtımını gerçekleştiren Valiliğe, Dersim'deki demokrasi güçleri büyük tepki gösterdi. Beyaz eşya 'yardımı'nı protesto eden Dersimliler, Valiliğin dağıttığı beyaz eşyaları AKP'ye geri iade ettiler.

Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD), Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) ve Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF) tarafından protesto 'edilen beyaz eşya yardımı'nın AKP'nin seçim yatırımı olduğu kaydedildi. Dersimlilerin tepkisine rağmen beyaz eşya dağıtmayı sürdüren Valilik, Yüksek Seçim Kurulu'nun 'yardım'ın durdurulması yönündeki kararına rağmen eşya dağıtmaya devam edince, DDHD, TUDEF ve DHF bu kez 14 Şubat'ta kitlesel bir protesto düzenleyerek, "Dağıtılan eşyalar halktan alınan vergilerle alınmıştır. Yani halkın hakkıdır. Halkımız bunu bilmelidir. Yani bu AKP'nin kendi cebinden halka sunduğu bir imkan değildir. Bu eşyalar direkt halkın cebinden kesilen paralarla alınmıştır. Dolayısıyla Yüksek Seçim Kurulu'nun belirttiği gibi bu eşyalar 30 Mart'tan sonra dağıtılmalıdır. Yargı bağımsızsa eğer seçim sürecine endeksli olarak yapılan bu çalışmaya müdahale etmeli ve dağıtımları durdurulmalıdır" dedi.

Valilik 'Ak eşya yardımı'nda AKP'lilere çalıştı: Valiliğin 'sosyal devlet sorumluluğu' ile dağıttığı beyaz eşyaların, AKP'ye yakın iş yerlerinden satın alındığı belirtiliyor. Tunceli Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı, "Bu eşyalar sadece iki firmadan alındı" derken, firma sahiplerinden birinin AKP il teşkilatında yöneticilik yaptığını, diğer firma sahibinin ise AKP ile dolaylı bağlantısı olduğunu açıkladı. Valilik yaklaşık 5 milyon TL değerinde beyaz eşya yardımının 2.5 milyon TL'sini seçim öncesi yapınca tartışma başladı. Vali Mustafa Yaman, 3500 ihtiyaç sahibinin 5 ay önce belirlendiğini ve eşyaların da Dersim esnafından alındığını ifade ediyor. Oysa Dersimli esnaflar aynı kanaatte değil ve Valiliğe tepkililer.

Valiliğin Nazımiye ilçesinde dağıtmak için 978 bin TL değerinde satın aldığı beyaz eşyanın, Simens bayii Murat Kılıç ve Türkay Mobilya'dan alındığını açıklayan Tunceli Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Yusuf Cengiz, müteahhitlik de yapan Murat Kılıç'ın kayınpederinin AKP İl Genel Meclis adayı, Türkay Mobilya'nın sahibi Mehmet Türkay'ın ise AKP İl Yönetim Kurulu yedek üyesi olduğunu söyledi.

'Ak eşya yardımı'na tepki gösteren bir Dersimli: Eşimin

ayağı köyde mayına basarak koptu, bana terör tazminatı bile varmediler. Şimdi bu yardımı veriyorlar. Kabul etmeyeceğim. Bana bir çamaşır makinesi, 2 çekyat ve buzdolabı verilecek. Ben şimdi bu eşyalara alayım, iyi tamam da bu buzdolabının içini nasıl dolduracağım, buzdolabının içine ne koyayım, yemek parası nerde bulacağım. Bunun yanında elektrik paralarını nerede ödeyeceğim? Bana bunu şimdi yapacağına, 2005 yılında Tunceli'de sel baskını oldu, benim evim de sel altında kaldı, müracaat ettim, sonuç alamadım, Başbakan geldi, bu evraklarını Başbakan'a da verdim, valiliğe verdim, inceleyeceğiz dediler ama reddettiler. Şimdi AKP bu eşyaları dağıtarak sorunları mı çözecek, eğer yapacaksa iş versin, çalışalım, fabrika açsın işsizler çalışsın. Amaç bu eşyaları dağıtıp oy almak. Ne yaparsa yapınlar, AKP Tunceli'de oy alamaz. Ben bu eşyaları reddettim, almayacağım. Benim sorunuma çözüm bulamayanlar bu eşyalara beni avutamaz.

Vali AKP'li gibi konuşuyor: Tunceli Valiliği yerel seçimler öncesinde başlattığı beyaz eşya 'yardımı' ile büyük tepki toplarken, Vali Mustafa Yaman kendini savunmak için tipki Başbakan Erdoğan gibi konuşuyor. İşte valinin sözleri: "Devletimiz ve hükümetimiz, 'kimsesizlerin kimsesi' olmayı temel prensip olarak kabul etmektedir." "İlgili projenin uygulanmasında kamu yararı önde tutularak sosyal devlet ilkesine uygun olarak hareket edilmektedir."

Pahalı ve zararlı nükleer enerjide ısrar etmek

KİMIN ÇIKARINA

Doğa için yaratacağı tüm tehditlere ve Mersin Akkuyu halkının tepkilerine karşın, devletin ısrarla savunduğu nükleer santral projesinin ilk adımı, ihale süreciyle atıldı. İlaheye sadece Rusya-Ciner Grubu ortak girişiminin teklif vermesi, hükümet açısından trajikomik bir durum ortaya çıkardı. Öte yandan nükleer reaktör yakıtlarının yerleştirildiği basınç kabı üretimi dünyada sadece Rusya ve Japonya'da yapılıyor. Japon firmasının listesinin 2016'ya kadar dolu olması nedeniyle, ülkemizde nükleer yarışında Rusya tek isim durumunda. İhalede sadece bir firmanın teklif sunması, nükleer santral yapımının temel nedenini 'enerji bağımlılığının' aşılmasıyla açıklayan hükümet için oldukça çelişkilerle dolu bir tablonun ortaya çıkmasına yol açıyor. İlaheye, katılan tek isim olan Rus devlet şirketi Atomstroyexport-Inter Rao, nükleer santral ihalesini alma konusunda oldukça kararlı. 1 kwh elektrik için ihaleye verdiği 21.16 cent'lik ilk teklifinin yüksek bulunması üzerine teklifini 15.35 cent'e çekti.

Nükleer enerji, enerjide daha da bağımlı hale gelmemize neden olacak

Nükleer santrallerin "faydaları"nı öve öve bitiremeyen devletin, nükleerde atmış olduğu adımlar iki büyük sorunu beraberinde getiriyor. Bunlardan ilki; nükleer santralin yol açacağı büyük çevresel zararlar iken, ikincisi ise ülkemizin, enerji konusunda emperyalist Rusya'ya bağımlı hale getirilmesidir. Mersin Akkuyu'da yapılacak olan santralin ihalesinde tek teklifi veren Rusya'nın bu işten kazancı oldukça büyük olacak. Enerjide kendisine bağlıdığı Türk devletine Rusya 15 yıllık alım garantisi süresinde yaklaşık 65 milyar dolar tutarında elektrik satacak. Nükleer enerji üretimini, 'enerji bağımlılığını ortadan kaldırmak' olarak yansıtan devlet yetkilileri, bu ircaatları ile ülkenin enerji bağımlılığını bırakılmı azaltmayı, daha da derinleştireceklerdir. Enerji ihtiyacının yüzde 73'ünün yurt dışından alımlarla karşılandığı ülkemizde, nükleer santral bu bağımlılık oranını daha da arttırmaktan öte bir anlam ifade etmeyecektir. İhalenin Bakanlar Kurulu'ndan geçmesi durumunda sadece santralin kurulumu Rusya'ya verilmiş olmayacak, aynı zamanda nükleer enerji üretimi için olmazsa olmaz zenginleştirilmiş uranyum da Rusya'dan alınacak, santralde Rus uzmanlar çalıştırılacak, santralin bakımı ve onarımını Rus uzmanlar yapacak. Anlaşma gereğince, nükleer enerji için kullanılan uranyum maddesi de Rusya'ya ait firmadan alınacak. Bu durum ülkemizde devletin 'enerjide bağımlılığı kırma' açılımının tam tersi olarak; ülkemizin doğalgaz ihtiyacının yüzde 70'inden fazlasını karşılayan Rusya'ya olan bağımlılık zincirine nükleeri de eklemekten ve enerjideki bağımlılığı arttırmaktan başka bir anlam ifade etmemektedir.

Rusya'nın nükleer enerji piyasasındaki yeri

Rusya, nükleer santral kurulumu ve işletiminde hızla büyüyen bir hacme sahip ve bunu daha da arttırmak istiyor. Hızla büyüyen Asya nükleer pazarında önemli bir paya sahip olan Rusya, dünyanın diğer bölgelerinde de çok sayıda nükleer santral yapımı- na imza atmış durumda. Hali hazırda Doğu Avru-

pa'da Rus yapımı 27 nükleer santral faaliyet gösteriyor. Bu santrallerdeki uzmanların ve görevlilerin büyük çoğunluğunun Rus olmasının yanı sıra, nükleer sanayi ile ilgili diğer sanayi kollarındaki bütün faaliyetler de Rusya'dan alınan teknolojiye dayanıyor. Dünya nükleer santral projelerinin yüzde 20'sini elinde bulunduran Rusya, 2020 yılına kadar inşa edilmesi gündemde olan 40 ila 80 arası yeni reaktör projesine imza atarak, bu payını daha da büyütmeyi hedefliyor. Rusya, bu büyümenin kendisine getireceği karın yanı sıra, söz konusu santralleri inşaa ettiği ülkeleri enerji konusunda kendisine bağımlı kılmayı hedefliyor.

Nükleer enerjinin yarattığı tahribatın boyutu

Bugün 30 ülkede faaliyette bulunan 442 nükleer santral var ve bunlar dünyada tüketilen elektrik ihtiyacının yüzde 16'sını karşılıyor. Daha ucuz olduğu iddiasıyla "halkın kıkanna" bir enerji gibi sunulan nükleer enerjinin, yarattığı ekolojik tahribatın ise üzeri örtülen devasa bir tehlike olarak insanlığın önünde duruyor. Nükleer enerji üretiminde atom çekirdeğinin parçalanması ile açığa çıkan tek şey enerji değildir. Nükleer, yok olması milyonlarca yıl sürebilecek, çevre ve insan için oldukça zararlı radyoaktif maddeler de açığa çıkaran bir özelliğe sahiptir. Örneğin plütonyum 239 elementinin yarı-ömrü 24 bin yıldır. Dünya atmosferine nükleer patlamalardan ötürü yayılan ve 5 ton kadar olduğu tahmin edilen plütonyumun, uzmanlara göre oldukça tehlikeli bir zehire dönüşmesi yüksek bir olasılıktır. Dünyada nükleer enerji üretiminden dolayı 200 bin ton miktarında atık bulunuyor ve her yıl bu orana mevcut üretime göre 12 bin ton daha ekleniyor. Nükleer enerji santralleri arttıkça, bu oran da devasa bir şekilde artış göstermeye devam edecek. Nükleer atıkların hiçbir canlıya ulaşamayacak şekilde saklanması gerekirken, bu uygulamayı çok pahalı bulan nükleer enerji tekelleri, böyle bir yöntemi uygulamıyor. Yok edilemeyen ve bugün sadece saklanılabilen radyoaktif maddeler, yüzyıllarca etkisi olabilecek ölümcül bir miras olarak gelecek kuşaklara bırakılıyor. Nükleer enerjinin daha ucuz, risksiz ve güvenli olduğunu savunan nükleer enerji tekelleri ve bunların sözcüsü devletler, tüm bu gerçekleri çkarılardan dolayı görmezden geliyor. Mevcut anlayış, Türk egemenleri ve bu işten çıkarı olan çevreler için ülkemizde de geçerlidir. Ekranlardan "sevimmilik"leri ile "Sizin için enerji üreteceğiz" diyen yetkililerin bu "ucuz" alternatif, yıkımın habercisidir. Enerji üretiminde akıllıca olarak tanımlanan "nükleer santraller" her açıdan zararlı ve yüksek oranda maliyet isteyen bir yöntem. Bir nükleer santralin inşası 4-5 yıl sürerken, bu santralin kullanım ömrü ise, ortalama 40 yıl civarında. Santralin sökülme ve kurulu bulunduğu bölgenin temizlenmesi işlemleri ise 40 yıl kadar sürüyor. Yani "ucuz" enerji üreten bu reaktörlerin kaldırılması en az

ucuz enerji üzerinden hedeflenen kar miktardan çok daha fazla maliyete tekabül ederken; yaratacağı ekolojik tahribatın boyutu ise hesaplanamayacak kadar büyüktür. Ayrıca nükleer atıklardan kurtulmak ise tüm bunlardan çok daha pahalıya mal olmaktadır. Peki öyleyse "ucuzluk" bunun neresinde?

Çernobil faciası ve yarattığı tahribat dikkate alınmıyor

Öte yandan nükleer santraller konusunda üzerinde durulması gereken bir başka önemli nokta ise güvenlik sorunu. Hafızalara kazılı bulunan ve etkileri halen devam eden Ukrayna'daki Çernobil faciası, nükleer reaktörlerin barındırdığı büyük tehlikenin somut göstergesi olarak belleklerimizde duruyor. Çernobil patlamasından sonra, atmosfere yayılan radyoaktif maddeler, buluştuğu canlıların genetiğinde bozulmalara neden oldu. Patlamanın ardından ülkemizde özellikle Karadeniz bölgesinde binlerce insan kanser hastalığına yakalanarak yaşamını yitirdi. Yine özellikle Ukrayna ve bölge ülkelerinde kanserin yanı sıra, sakat doğan binlerce çocuk, radyoaktif maddenin yaydığı zehrin kurbanı oldu. Facianın üzerinden 23 yıl geçmiş olmasına rağmen, Çernobil faciası Kafkasya ülkelerinde ve ülkemizin Karadeniz bölgesinde can almaya devam ediyor.

Ülkemiz yenilenebilir enerji coğrafyası iken, nükleerde ısrar etmenin amacı nedir?

Yenilenebilir ve zararsız enerji kaynakları yönünden oldukça zengin bir coğrafyada bulunmamıza rağmen; bunca zarar ve çıkmazına karşın devlet yetkililerinin nükleer enerjide bu kadar ısrarlı olması anlaşılabilir değildir! Rüzgar, güneş, biyoenerji, jeotermal, hidroelektrik gibi alternatif enerji kaynakları dikkate alındığında ülkemizin 482-569 milyar kWh olan potansiyeli 2030'lardaki elektrik ihtiyacını dahi karşılamaya potansiyeline sahiptir. Ülkemizde 88 bin mwh rüzgar enerjisi, 87 milyon ton güneş enerjisi, 31 bin 500 mwh jeotermal enerji kaynağı bulunuyor. Maliyeti daha düşük ve doğaya herhangi bir zarar vermeyen bu enerji kaynakları kullanıldığında, ülkenin enerji konusunda herhangi bir sıkıntısı kalmayacaktır. Fakat egemenlerin nükleer enerjideki ısrarı, bunları bilmediklerinden değil, uluslararası tekellerin ve emperyalistlerin çıkarları yönünde hareket etmelerinden kaynaklanıyor.

KONUK YAZAN

Deniz YILMAZ

Evrım Kuramı ve Darwin

Rönesans, yeniden doğuş, Avrupa'da insanın ve insanın aklının yeniden keşfi anlamına gelmektedir. Bilim, din, felsefe üçgeninde, yani düşüncenin bütün yaratımlarında; o güne değin Aristo ve Aristo'nun metafiziği hakimdi.

Aristo'nun metafiziği neydi?

Felsefenin ana konusu olan varlık-oluş tartışmasında, Aristo var olanı, meydana gelen ve meydana getirilen olarak ikiye ayırıyor ve bütün şeyleri, potentia, ere, madde, form dörtlemesinden oluşan olgular olarak görüyordu. Madde, form, potentia, erek dörtlemesindeki çözümlemeleriyle Aristo, madde özelinde fizik, potentia ve erek özelinde teoloji, form özelinde ise metafiziğini oluşturmuştu. Rönesansa dönemine kadar Aristo'nun attığı bu temel, düşüncenin bütün alanlarına hakim olmuş ve bu alanları belirlemişti. Konumuz özgülünde, Aristo'nun form olgusuna bakışını ve form denilen olguyu nasıl ele aldığını irdelememiz gerekmektedir.

Neydi bu form?

Doğa felsefecilerinden Heraklitos, her şeyin her an hareket halinde olduğunu, sürekli değiştiğini, dönuştüğü tespitini yapmıştı. Ünlü değişiyile "Bir nehirde birden fazla yıkanılmaz" diyerek bu bulgusunu temellendirmişti.

Bu önerme tek başına doğruysa, yani herşey her an değişiyorsa, durak noktalan yoksa, biz birşeyi nasıl biliyorduk, ona nasıl isim verebiliyor ve kavrayabiliyorduk? Soru buydu ve Aristo, Platon ve onun ideaları öğretileriyle başlayan bu soruya cevap arıyordu.

Aristo'nun bu cevap aramasında, onun dönemindeki bilimin yetersizliklerini ve yanlışlarını bir kenara bırakırsak, vardığı nokta, doğada değişmeyen ya da doğru deyimle uzun süre varlığını devam ettiren olgularda var olduğunu tespit etmişti. Bunun adı formdu.

Altın altındı, insan insandı ve hayvan hayvandı. Herşeyin bir niteliği, belirgin bir varlığı vardı ve biz olanı ancak bu özellikleri vastasıyla bilebiliyorduk.

Var olan herşey, bir şey olabilmesi için bir içeriğe ve biçime sahip olmak zorundaydı. Madde form birlikteliğinden oluşan nesneden, formu çıkardığımızda geriye kalan madde belirsizdi. Ve bu incelenemezdi.

Form, 'formel mantık' denilen yöntemin temelini oluşturuyor ve nesneler formlar topluluğu oluyorlardı. Aristo, formu; değişmez, bölünemez, harksız ilan ediyor ve bu temele dayanarak, mutlağa yani tanrıya varıyordu. Bunun adı yaratılış teorisi, kuramı oluyordu. Sonuç olarak, var olan herşey tanrıya bağlanıyor ve evren düzenli, değişmeyen olgular toplamı olarak niteleniyordu. Hareket öznenin özünden koparıp, özneler arası ve ilk hareket ettiricinin eseri olarak ek alınıyordu.

Rönesans, bu metafiziğin parçalanmasını başlatan bir sürü gelişmenin başladığı noktadır. Kopernik, konumuz özgülünde, dünya merkezli astronomiyi yıkarak, hareketi evrenselleştirirdi. Newton, Galile, Bruno ve benzerlerinin buluşları, hareketin evrenselleşmesine, doğallaşmasına katkıda bulundu.

Bütün bu olgular herşeyin olduğu gibi yaratılış teorisinde, masaya yatırılmasını gündeme getirdi.

Evrım, tarihsellik düşüncesi ve özellikle form gündeme gelmişti. Acaba var olan formlar nasıl birşeydiler ki; birden bire bir emirle mi ortaya çıkmışlardı?

Form, doğanın kendi iç dengesinin ve yaratıcı gücünün eseriymi, yoksa onları yaratan, tanı gibi gerçek dışı, olağan üstü bir varlık mıydı?

İşte Darwin'in araştırma ve incelemeleri, kuramı, kendisi bu ismi vermese de, bu sonuca hizmet ediyor ve insanlığın gelişmesinde önemli bir adım oluyordu.

Darwin, Türlerin Kökeni'nde biyoloji özelinde canlılık olgusunun nasıl bir şey olduğunu irdeleyerek, diğer alanda yaptıklarıyla birlikte yaratılış kavramına kesin bir darbe indirdi.

Marks ve Engels'in Evrim kavramı sevinçle, coşkuyla karşılayıp, alkışlamalarının öünde bu yatmaktadır.

Canlı varlıkları incelediğimizde, onlarda var olan özellikleri, doğuştan gelen, değişmeyen olarak ele alabiliriz. İç güdü fizyolojik yapı, biçim ve her türlü irade dışı davranışlarını onların temel, değişmez öğeleri olarak kabul edebiliriz.

Bu yaklaşım biçimi, niye? sorusunu dışta bırakan ve sadece nasıl? sorusuy la yetinen bir bakış açısidir. Metafizik, soruları yok sayarak ya da geçiştirerek ortadan kaldırmaz. Niye? sorusu, diyalektik bakış açısının olmazsa olmaz sorusudur.

Bilgi; derinlemesine düşünce, anlama, kavrama, akıl yürütme, uslama, ussallaştırma yapmak zorundadır. İşte iç güdü, fizyolojik yapı, istenc dışı refleks hareketleri niye var? diye sordüğümüzda, onları irdelemek, oluşumlarını, tarihlerini, evrimlerini nitelemek, araştırmak zorunludur.

Darwin, bu soruyu soruyor ve araştırmaya, incelemeye, deneye dayanan cevaplar vermeye çalışıyordu. Doğaya baktığımızda aklın sınırlarını zorlayan bir çeşitlilik ve türllülük görmekteyiz. O kadar çok form vardır ki, henüz bilimin gelişmesinin bu alemi yeterince tanımladığı söylenemez.

Darwin'in tezinin öncüleri olarak, ilk Yunan tanımlardan birinin Okyanus olması, doğa felsefecilerinden Thales'in ilk ilke olarak, bu mistosun kaynaklanarak suyu görmesi, canlılık ve canlı türlerinin sudan kaynaklandığını koymasını gösterebiliriz.

Lamarck, türlerin dönüşümü teorisini ortaya attığında, doğa bilimcileri bu gelişmeyi sevinçle karşıladılar.

Darwin, Lamarck'ın bu dönüşüm tezini, uzun süreli bir araştırmaya dayanarak mercan adalarında yaşamın oluşması ve şekillenmesini irdeleyerek, geliştirdi ve kendi kuramını bu nesnel olgu üzerine oturttu.

Yaşam savaşı, canlıların, yaşadıkları amansız rekabet koşullarında ve doğal çevresel bütün koşullardan bağımsız ele alınamaz. Olan bir şey oluştuğu koşullardan bağımsız düşünülemez.

Tüm canlılar, deneyler göstermiştir ki, koşullardaki en ufak bir değişiklik karşısında kendisine en elverişli alanı seçmekte, bu seçim onun yaşam öğelerinde farklılıklar doğurmakta ve bu ufak tefek farklılıklar, süreç içinde canlıların formunda kalıtsal bir yapı yaratmaktadır. Dönüşüm, Evrim dediğimiz olgu böyle birşeyi izlemektedir.

Canlılık, kendisini yeniler ve yeniden üretir. Ve bu üretim süreci içinde dönüşmekte, yetkinleşmekte ve yeni formlar yaratabilmektedir. Bugün ki dile konuşursak, milyarlarca diye niteleyebileceğimiz form çeşitliliği, DNA kodlaması vs. uzun süreli bir birikim, gelişim, evrim ve tarihin ürünüdür.

Canlı formun bileşkesi olan iç güdü fizyolojik yapı vs. öğeler, yaşam savaşı içinde temel faktör olan doğal seçmenin ürünü ve sonucudur. Darwin'in Evrim kuramıyla yaratılış teorisine vurduğu darbenin önemi buradadır. Bu gerçeklik bizim doğayı, ancak doğa yoluyla kavrayabileceğimizi göstermektedir.

Oluş dışında bir varlık olacak olanı ve olması gerekeni de metafizik öğelerde aramayı getirir. Yeni olacak olan, hiçbir metafizik öğeye dayanmaksızın olandan, onların iç çelişki ve koşullarından oluşur. Eğer yeni ortaya çıkıyorsa, bu ancak ve ancak olanın doğal seçme, irade, öznelilerinin ürünüdür.